

Den Europæiske Unions Tidende

L 359

Dansk udgave

Retsforskrifter

 47. årgang
4. december 2004

Indhold	I Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk	
	★ Rådets forordning (EF) nr. 2073/2004 af 16. november 2004 om administrativt samarbejde på punktafgiftsområdet	1
	★ Rådets forordning (EF) nr. 2074/2004 af 29. november 2004 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse ringmekanismer med oprindelse i Folkerepublikken Kina	11
	Kommissionens forordning (EF) nr. 2075/2004 af 3. december 2004 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	23
	★ Kommissionens forordning (EF) nr. 2076/2004 af 3. december 2004 om første tilpasning af bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2003/2003 om gødninger (EDDHA og tripel superphosphat) ⁽¹⁾	25
	★ Kommissionens forordning (EF) nr. 2077/2004 af 3. december 2004 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2037/2000 for så vidt angår proceshjelpestoffer	28
	★ Rådets direktiv 2004/106/EF af 16. november 2004 om ændring af direktiv 77/799/EØF om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter, visse punktafgifter og afgiftsbelastning af forsikringspræmier og direktiv 92/12/EØF om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed	30

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

(Fortsættes på omslagets anden side)

Pris: 18 EUR

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

Rådet

2004/828/EF:

- ★ Rådets afgørelse af 2. november 2004 om undertegnelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Fyrstendømmet Andorra om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger, og om godkendelse og undertegnelse af den dertil knyttede fælles hensigts-erklæring 32

Aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Fyrstendømmet Andorra om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger 33

Fælles hensigtserklæring 46

2004/829/EF:

- ★ Rådets afgørelse af 29. november 2004 om beskikkelse af en spansk suppleant til Regionsudvalget 54

Kommissionen

2004/830/EF:

- ★ Kommissionens afgørelse af 18. oktober 2004 om afslutning af den fremskyndede fornyede undersøgelse af Rådets forordning (EF) nr. 2164/98 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af visse bredspektrede antibiotika med oprindelse i Indien 55

2004/831/EF:

- ★ Kommissionens beslutning af 3. december 2004 om ændring af beslutning 2003/526/EF for så vidt angår foranstaltninger vedrørende bekæmpelse af klassisk svinepest i Nordrhein-Westfalen (Tyskland) og Slovakiet (meddelt under nummer K(2004) 4506) ⁽¹⁾ 61

2004/832/EF:

- ★ Kommissionens beslutning af 3. december 2004 om godkendelse af planerne for udryddelse af klassisk svinepest hos vildtlevende svin og nødvaccination af sådanne svin i den nordlige del af Vogeserne i Frankrig (meddelt under nummer K(2004) 4538) ⁽¹⁾ 62

Retsakter vedtaget i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union

- ★ Rådets afgørelse 2004/833/FUSP af 2. december 2004 om gennemførelse af fælles aktion 2002/589/FUSP med henblik på et bidrag fra Den Europæiske Union til Ecowas i forbindelse med moratoriet for håndskydevåben og lette våben 65

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2073/2004**af 16. november 2004****om administrativt samarbejde på punktafgiftsområdet**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Svig i EU fører til omfattende nationale budgettab og kan føre til konkurrencefordrejning i punktafgiftspligtige varers bevægelser. Det berører således det indre markedes funktion.
- (2) Bekæmpelsen af svig med punktafgifter kræver et nært samarbejde mellem de administrative myndigheder, som i hver medlemsstat har til opgave at gennemføre de bestemmelser, der er fastsat på området.
- (3) Det er derfor vigtigt, at der fastlægges regler for, hvordan medlemsstaternes administrative myndigheder skal yde hinanden gensidig bistand og samarbejde med Kommissionen med henblik på at sikre en korrekt anvendelse af reglerne vedrørende omsætning af punktafgiftspligtige varer og opkrævning af punktafgifter.
- (4) Den gensidige bistand og det administrative samarbejde på punktafgiftsområdet reguleres af Rådets direktiv 77/799/EØF af 19. december 1977 om gensidig bistand

mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter, visse punktafgifter og afgiftsbelastning af forsikringspræmier ⁽³⁾. Den gensidige bistand og det administrative samarbejde på momsområdet reguleres af Rådets forordning (EF) nr. 1798/2003 ⁽⁴⁾.

- (5) Dette juridiske værktøj har vist sig at være effektivt, men det er ikke tilstrækkeligt til at opfylde de nye behov inden for administrativt samarbejde, der er opstået ved den stadig tættere integration af økonomierne inden for det indre marked.
- (6) Endvidere blev der med Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed ⁽⁵⁾ indført visse informationsudvekslingsordninger. Procedurene i den forbindelse bør fastlægges i en almindelig retsakt, der vedrører det administrative samarbejde om punktafgifter.
- (7) Det har endvidere vist sig nødvendigt at indføre mere klare og mere bindende regler for samarbejdet mellem medlemsstaterne, da rettighederne og forpligtelserne ikke har været tilstrækkeligt definerede for alle berørte parter.
- (8) Der er også alt for lidt direkte kontakt mellem lokale kontorer eller mellem nationale kontorer, som arbejder med bekæmpelse af svig, da hovedreglen er, at al kommunikation foregår via centrale forbindelseskontorer. Dette resulterer både i begrænset effektivitet, dårlig udnyttelse af den administrative samarbejdsordning og for lange frister. Kontakten mellem tjenesterne bør derfor gøres mere direkte, for at samarbejdet kan blive hurtigere og mere effektivt.
- (9) Der er ligeledes et behov for tættere samarbejde, idet udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne, bortset fra kontrol af forsendelser, jf. artikel 15b i direktiv 92/12/EØF, kun i ringe grad er automatisk eller uopfordret. Udvekslingen af oplysninger mellem de nationale myndigheder og mellem disse og Kommissionen bør være hurtigere og mere intensiv, så svig kan bekæmpes mere effektivt.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 1.4.2004 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 112 af 30.4.2004, s. 64.

⁽³⁾ EFT L 336 af 27.12.1977, s. 15. Senest ændret ved direktiv 2004/56/EF (EUT L 127 af 29.4.2004, s. 70).

⁽⁴⁾ EUT L 264 af 15.10.2003, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 885/2004 (EUT L 168 af 1.5.2004, s. 1).

⁽⁵⁾ EFT L 76 af 23.3.1992, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 807/2003 (EUT L 122 af 16.5.2003, s. 36).

- (10) Det er altså nødvendigt at sørge for, at punktafgiftsområdet får en særlig retsakt, der medtager bestemmelserne i direktiv 77/799/EØF vedrørende dette emne. Derudover bør der i retsakten gives anvisning på, hvordan der kan sikres et bedre samarbejde mellem medlemsstaterne ved at indføre eller forbedre de redskaber, der anvendes til overførsel af oplysninger om omsætning af punktafgiftspligtige varer. Denne retsakt berører ikke anvendelsen af konventionen af 18. december 1997 om gensidig bistand og samarbejde mellem toldmyndighederne ⁽¹⁾.
- (11) Denne forordning bør ikke berøre andre fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af svig med punktafgifter.
- (12) Denne forordning bør medtage og med større præcision fastlægge de ordninger, der er omhandlet i direktiv 92/12/EØF, og som har til formål at lette det administrative samarbejde mellem medlemsstaterne, herunder registret over berørte erhvervsdrivende og lokaliteter og ordningen til kontrol af forsendelser. Endvidere bør der ifølge nærværende forordning indføres forhåndsunderretning mellem medlemsstaterne.
- (13) Med henblik på anvendelsen af denne forordning bør visse rettigheder og forpligtelser, der er fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽²⁾, begrænses for at beskytte de interesser, der er nævnt i artikel 13, stk. 1, litra e), i nævnte direktiv.
- (14) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽³⁾.
- (15) Målet med denne forordning, nemlig forenklingen og styrkelsen af det administrative samarbejde mellem medlemsstaterne, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan på grund af den påkrævede ensartethed og effektivitet bedre gennemføres på fællesskabsplan. Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre end nødvendigt for at nå dette mål.
- (16) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og følger de principper, der er anerkendt i Den

Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

1. Ved denne forordning fastsættes de vilkår, hvorunder de administrative myndigheder, der i medlemsstaterne er ansvarlige for anvendelsen af lovgivningen om punktafgifter, skal samarbejde indbyrdes og med Kommissionen for at sikre håndhævelsen af denne lovgivning.

Med henblik herpå fastsættes der regler og procedurer, som giver medlemsstaternes kompetente myndigheder mulighed for at samarbejde og udveksle alle nødvendige oplysninger indbyrdes med henblik på en korrekt fastsættelse af punktafgifterne.

Der fastsættes endvidere regler og procedurer for elektronisk udveksling af visse oplysninger, især hvad angår samhandel inden for Fællesskabet med produkter, der er pålagt punktafgifter.

2. Denne forordning berører ikke anvendelsen i medlemsstaterne af reglerne for gensidig retshjælp i straffesager. Den berører heller ikke opfyldelsen af forpligtelser med hensyn til gensidig bistand på grundlag af andre retsakter, herunder bilaterale og multilaterale aftaler.

Artikel 2

I denne forordning forstås ved:

- 1) »kompetent myndighed«: den myndighed, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1
- 2) »bistandssøgende myndighed«: det centrale forbindelseskontor i en medlemsstat eller ethvert forbindelseskontor eller enhver kompetent embedsmand i denne medlemsstat, som fremsætter en anmodning om bistand på den kompetente myndigheds vegne
- 3) »bistandssøgte myndighed«: det centrale forbindelseskontor i en medlemsstat eller ethvert forbindelseskontor eller enhver kompetent embedsmand i denne medlemsstat, som modtager en anmodning om bistand på den kompetente myndigheds vegne
- 4) »centralt forbindelseskontor«: det kontor, der er udpeget i henhold til artikel 3, stk. 3, som særligt ansvarligt for kontakterne til de øvrige medlemsstater med henblik på det administrative samarbejde

⁽¹⁾ Rådets retsakt af 18. december 1997 (EFT C 24 af 23.1.1998, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31. Ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

⁽³⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

- 5) »forbindelseskontor«: ethvert kontor, som ikke er det centrale forbindelseskontor, og som har en specifik territorial kompetence eller et specialiseret ansvarsområde, og som er udpeget af den kompetente myndighed i henhold til artikel 3, stk. 4, til direkte at udveksle oplysninger på grundlag af denne forordning
- 6) »kompetent embedsmand«: enhver embedsmand, der direkte kan udveksle oplysninger på grundlag af denne forordning, som han er beføjet til i medfør af artikel 3, stk. 5
- 7) »punktafgiftskontor«: ethvert kontor, hvor nogle af de formaliteter, der er fastsat i reglerne om punktafgifter, kan opfyldes
- 8) »lejlighedsvis automatisk udveksling af oplysninger«: systematisk meddelelse uden forudgående anmodning af oplysninger, som er defineret på forhånd, til en anden medlemsstat, efterhånden som de pågældende oplysninger foreligger
- 9) »regelmæssig automatisk udveksling af oplysninger«: systematisk meddelelse uden forudgående anmodning af oplysninger, som er defineret på forhånd, til en anden medlemsstat, med forudfastsat regelmæssighed
- 10) »spontan udveksling«: lejlighedsvis meddelelse uden forudgående anmodning af oplysninger til en anden medlemsstat
- 11) »edb-system«: edb-system til overvågning af punktafgiftspligtige varers bevægelser og kontrollen hermed, som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 1152/2003/EF⁽¹⁾
- 12) »person«:
- a) en fysisk person
  - b) en juridisk person eller
  - c) når der i henhold til gældende lovgivning er mulighed for det, en sammenslutning af personer, der kan udføre retshandlinger, men som ikke har en juridisk persons retsstilling
- 13) »ad elektronisk vej«, ved hjælp af edb-udstyr (herunder digital kompression) og lagring af data og ved anvendelse af kabel, radio eller optiske eller andre elektroniske midler
- 14) »registreringsnummer«: det nummer, der er omhandlet i artikel 22, stk. 2, litra a), i denne forordning
- 15) »momsregistreringsnummer«: det nummer, der er omhandlet i artikel 22, stk. 1, litra c), d) og e), i Rådets
- sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag⁽²⁾
- 16) »omsætning inden for Fællesskabet af punktafgiftspligtige varer«: punktafgiftspligtige varers bevægelse mellem to eller flere medlemsstater under ordningen med suspension af punktafgifter, jf. afsnit III i direktiv 92/12/EØF, eller af punktafgiftspligtige varer, der er overgået til forbrug, jf. artikel 7-10 i direktiv 92/12/EØF
- 17) »administrativ undersøgelse«: alle former for kontrol, efterprøvning og foranstaltninger, som foretages af repræsentanter eller kompetente myndigheder i forbindelse med udførelsen af deres opgaver med henblik på at sikre en korrekt anvendelse af lovgivningen på punktafgiftsområdet
- 18) »CCN/CSI-netværk«: den fælles platform, der er baseret på the Common Communication Network (CCN) og Common System Interface (CSI), og som er udviklet af Fællesskabet for at sikre alle transmissioner ad elektronisk vej mellem de kompetente myndigheder på told- og skatteområdet
- 19) »punktafgifter«: de skatter, der er omfattet af fællesskabslovgivningen på punktafgiftsområdet, og som omfatter skat på energiprodukter og elektricitet i henhold til direktiv 2003/96/EF⁽³⁾
- 20) »automatisk ledsagedokument« (»ALD«): det i direktiv 92/12/EØF, artikel 18, stk. 1, omhandlede dokument
- 21) »forenklet automatisk ledsagedokument« (»FALD«): det i direktiv 92/12/EØF, artikel 7, stk. 4, omhandlede dokument.

Artikel 3

1. Hver medlemsstat meddeler de øvrige medlemsstater og Kommissionen, hvilken kompetent myndighed der er udpeget til at fungere som den myndighed, i hvis navn bestemmelserne i denne forordning anvendes, hvad enten det sker direkte eller efter bemyndigelse.

2. Hver medlemsstat udpeger et centralt forbindelseskontor som særligt ansvarligt, efter bemyndigelse, for kontakterne til de øvrige medlemsstater med henblik på det administrative samarbejde. Den underretter Kommissionen og de andre medlemsstater herom.

⁽²⁾ EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2004/66/EF (EUT L 168 af 1.5.2004, s. 35).

⁽³⁾ EUT L 283 af 31.10.2003, s. 51. Senest ændret ved direktiv 2004/75/EF (EUT L 157 af 30.4.2004, s. 100).

⁽¹⁾ EUT L 162 af 1.7.2003, s. 5.

3. Det centrale forbindelseskantor har hovedansvaret for udveksling af oplysninger om punktafgiftspligtige varers bevægelser, og det har især hovedansvaret for

- a) udvekslingen af de data, der lagres i det elektroniske register som omhandlet i artikel 22
- b) forhåndsunderretning som omhandlet i artikel 23
- c) anmodninger om kontrol til og fra de øvrige medlemsstater som omhandlet i artikel 24.

4. Den kompetente myndighed i hver medlemsstat kan udpege andre forbindelseskantorer end det centrale forbindelseskantor, der direkte kan udveksle oplysninger på grundlag af denne forordning. De kompetente myndigheder sikrer, at listen over disse kantorer ajourføres og gøres tilgængelig for de centrale forbindelseskantorer i de andre berørte medlemsstater.

5. Den kompetente myndighed i hver medlemsstat kan desuden på de af denne fastsatte betingelser udpege kompetente embedsmænd, der direkte kan udveksle oplysninger på grundlag af denne forordning. Ved en sådan udpegelse kan den begrænse omfanget af de uddelegerede beføjelser. Det centrale forbindelseskantor er ansvarligt for at ajourføre listen over de pågældende embedsmænd og gøre den tilgængelig for de andre berørte medlemsstaters centrale forbindelseskantorer.

6. De embedsmænd, der udveksler oplysninger i medfør af artikel 11 og 13, anses for at være kompetente til dette formål i overensstemmelse med de betingelser, de kompetente myndigheder fastlægger.

7. Når et forbindelseskantor eller en kompetent embedsmand sender eller modtager en anmodning om bistand eller svar på en sådan anmodning, underretter det/han det centrale forbindelseskantor i dets/sin medlemsstat på de af denne fastlagte betingelser.

8. Hvis et forbindelseskantor eller en kompetent embedsmand modtager en anmodning om bistand, der kræver foranstaltninger uden for dets/hans territoriale område eller ansvarsområde, sender det/han straks en sådan anmodning til det centrale forbindelseskantor i dets/sin medlemsstat og underretter den bistandssøgende myndighed herom. I dette tilfælde begynder perioden i artikel 8 dagen efter, at anmodningen om bistand er blevet fremsendt til det centrale forbindelseskantor.

Artikel 4

1. Den ved denne forordning fastsatte bistandspligt omfatter ikke meddelelse af oplysninger eller dokumenter indhentet af de i artikel 1 omhandlede administrative myndigheder, når de handler med tilladelse eller efter anmodning fra en retslig myndighed.

2. Har en kompetent myndighed efter national ret imidlertid beføjelse til at meddele de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, kan dette gøres som led i det administrative samarbejde i henhold til denne forordning. Enhver meddelelse kræver forud-

gående tilladelse fra den retslige myndighed, hvis der i den nationale ret er krav herom.

KAPITEL II

SAMARBEJDE EFTER ANMODNING

AFDELING 1

Anmodning om oplysninger og om administrative undersøgelser

Artikel 5

1. På anmodning af den bistandssøgende myndighed meddeler den bistandssøgte myndighed de i artikel 1 omhandlede oplysninger, herunder også oplysninger vedrørende et eller flere konkrete tilfælde.

2. Med henblik på den i stk. 1 omhandlede meddelelse lader den bistandssøgte myndighed om nødvendigt foretage den nødvendige administrative undersøgelse for at indhente disse oplysninger.

3. Den i stk. 1 omhandlede anmodning kan indeholde en begrundet anmodning om en specifik administrativ undersøgelse. Hvis medlemsstaten ikke finder det nødvendigt med en administrativ undersøgelse, underretter den straks den bistandssøgende myndighed om grundene hertil.

4. For at fremskaffe de ønskede oplysninger eller foretage den ønskede administrative undersøgelse forholder den bistandssøgte myndighed eller den administrative myndighed, som førstnævnte forelægger sagen for, sig på samme måde, som hvis den handlede på egne vegne eller efter anmodning fra en anden myndighed i sit hjemland.

Artikel 6

Anmodninger om oplysninger og om administrative undersøgelser i henhold til artikel 5 indgives så vidt muligt ved hjælp af en standardformular, som vedtages efter den i artikel 34, stk. 2, nævnte procedure. Men under de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 24, anses standarddokumentet til kontrol af punktafgiftspligtige varers bevægelser, jf. artikel 24, stk. 2, for en forenklet form for anmodning om oplysninger.

Artikel 7

1. På anmodning af den bistandssøgende myndighed meddeler den bistandssøgte myndighed denne alle de relevante oplysninger, den råder over, i form af rapporter, attester og alle andre dokumenter eller bekræftede genpartier eller uddrag af sådanne dokumenter, samt resultaterne af de administrative undersøgelser.

2. Originaldokumenter fremsendes dog kun, for så vidt som de gældende bestemmelser i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende, ikke er til hinder herfor.

AFDELING 2

Frist for meddelelse af oplysninger

Artikel 8

Den bistandssøgte myndighed meddeler de i artikel 5 og 7 omhandlede oplysninger hurtigst muligt og senest tre måneder efter datoen for modtagelsen af anmodningen.

Artikel 9

For særlige kategorier af tilfælde kan den bistandssøgte og den bistandssøgende myndighed aftale andre frister end dem, der er fastsat i artikel 8.

Artikel 10

Når den bistandssøgte myndighed ikke er i stand til at besvare anmodningen inden for den fastsatte frist, underretter den straks den bistandssøgende myndighed om, hvorfor fristen ikke kan overholdes, og angiver, hvornår den vil kunne besvare anmodningen.

AFDELING 3

Tilstedeværelse i administrative kontorer og deltagelse i administrative undersøgelser

Artikel 11

1. Efter aftale mellem den bistandssøgende og den bistandssøgte myndighed og ifølge bestemmelser, som sidstnævnte har fastsat, kan embedsmænd, der er behørigt bemyndiget af den bistandssøgende myndighed, med henblik på at udveksle de i artikel 1 omhandlede oplysninger være til stede i de kontorer, hvor de administrative myndigheder i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende, udøver deres virksomhed. Hvis de ønskede oplysninger er indeholdt i dokumentation, hvortil den bistandssøgte myndigheds embedsmænd har adgang, vil embedsmændene fra den bistandssøgende myndighed få udleveret genparten af dokumentationen med de ønskede oplysninger.

2. Efter aftale mellem den bistandssøgende og den bistandssøgte myndighed og ifølge bestemmelser, som sidstnævnte har fastsat, kan embedsmænd udpeget af den bistandssøgende myndighed være til stede under de administrative undersøgelser med henblik på at udveksle de i artikel 1 omhandlede oplysninger. De administrative undersøgelser ledes udelukkende af den bistandssøgte myndigheds embedsmænd. Den bistandssøgende myndigheds embedsmænd gør ikke brug af de kontrolbeføjelser, der er tillagt den bistandssøgte myndigheds embedsmænd. De kan imidlertid få adgang til samme lokaler og dokumenter, som sidstnævnte har adgang til, ved deres mellemkomst og udelukkende til brug i forbindelse med den igangværende administrative undersøgelse.

3. Embedsmænd fra den bistandssøgende myndighed, som er til stede i en anden medlemsstat i medfør af stk. 1 og 2, skal til enhver tid kunne fremvise en skriftlig fuldmagt med angivelse af

deres identitet og deres officielle adkomst til at medvirke i sagen.

AFDELING 4

Samtidig kontrol

Artikel 12

Med henblik på at udveksle de i artikel 1 omhandlede oplysninger kan to eller flere medlemsstater aftale, at de på hvert sit område foretager samtidig kontrol af en eller flere personers situation hvad angår punktafgifter, som er af fælles eller komplementær interesse, hver gang en sådan kontrol forekommer at være mere effektiv end kontrol udført af kun en enkelt medlemsstat.

Artikel 13

1. En medlemsstat udpeger uafhængigt de personer, den har til hensigt at indstille til samtidig kontrol. Den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat underretter den kompetente myndighed i de andre berørte medlemsstater om de tilfælde, den foreslår med henblik på samtidig kontrol. Den begrundet sit valg, så vidt det er muligt, ved at fremlægge de oplysninger, der har ført til dette valg. Den angiver, inden for hvilken periode kontrollen skal finde sted.

2. De berørte medlemsstater beslutter derefter, om de ønsker at deltage i den samtidige kontrol. Den kompetente myndighed, som har modtaget et forslag om samtidig kontrol, bekræfter over for den tilsvarende myndighed, at den accepterer eller giver et begrundet afslag på at foretage denne kontrol.

3. Hver enkelt kompetent myndighed udpeger en repræsentant, som har ansvaret for at lede og koordinere kontrollen.

4. Efter en samtidig kontrol underretter de kompetente myndigheder straks de andre medlemsstaters punktafgiftsforbindelseskontorer om, hvilke svigmekanismer der er identificeret i forbindelse med denne samtidige kontrol, hvis det skønnes, at oplysningerne er af særlig interesse for andre medlemsstater. De kompetente myndigheder kan også underrette Kommissionen herom.

AFDELING 5

Anmodning om meddelelse af administrative afgørelser og foranstaltninger

Artikel 14

På anmodning af den bistandssøgende myndighed meddeler den bistandssøgte myndighed i overensstemmelse med retsregler, der gælder for tilsvarende meddelelser i myndighedens egen medlemsstat, modtageren alle administrative afgørelser og foranstaltninger fra de administrative myndigheder i den bistandssøgende medlemsstat vedrørende anvendelsen af lovgivningen om punktafgifter, bortset fra dem, der er omhandlet i artikel 5 i Rådets direktiv 76/308/EØF af 15. marts 1976 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse bidrag, afgifter, skatter og andre foranstaltninger⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT L 73 af 19.3.1976, s. 18. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.

Artikel 15

Anmodningen om meddelelse skal indeholde en angivelse af formålet med den afgørelse eller foranstaltning, der skal meddeles, samt en angivelse af navn, adresse og andre oplysninger til identifikation af modtageren.

Artikel 16

Den bistandsøgte myndighed underretter straks den bistandsøgende myndighed om, hvordan anmodningen om meddelelse er blevet fulgt op, og navnlig om den dato, hvor afgørelsen eller foranstaltningen er blevet meddelt modtageren, eller om grunden til, at det eventuelt ikke har været muligt at meddele den. Afslag på en anmodning kan ikke begrundes med indholdet af den afgørelse eller foranstaltning, der skal meddeles.

KAPITEL III

UDVEKSLING AF OPLYSNINGER UDEN FORUDGÅENDE ANMODNING*Artikel 17*

Med forbehold af kapitel IV foretager den kompetente myndighed i hver medlemsstat en lejlighedsvis automatisk eller regelmæssig automatisk udveksling af de i artikel 1 omhandlede oplysninger med den kompetente myndighed i enhver anden medlemsstat, som berøres heraf, i følgende situationer:

- 1) hvis der er begået eller formodes at være begået en uregelmæssighed eller overtrædelse i forbindelse med lovgivningen om punktafgifter i den anden medlemsstat
- 2) hvis en uregelmæssighed eller overtrædelse, der er begået eller formodes at være begået i forbindelse med lovgivningen om punktafgifter i en medlemsstat, vil kunne have forgreninger i en anden medlemsstat
- 3) hvis der er risiko for svig eller punktafgiftstab i den anden medlemsstat.

Artikel 18

Efter den i artikel 34, stk. 2, omhandlede procedure fastsættes:

- 1) nøjagtigt, hvilke kategorier af oplysninger der skal udveksles
- 2) hvor hyppigt udvekslingen skal foregå
- 3) de nærmere bestemmelser for udvekslingen af oplysninger.

Hver medlemsstat beslutter, om den vil deltage i udvekslingen af en bestemt kategori af oplysninger, samt om den vil lade udvekslingen være regelmæssig automatisk eller lejlighedsvis automatisk.

Artikel 19

Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan under alle omstændigheder uden forudgående anmodning spontant meddele hinanden de i artikel 1 omhandlede oplysninger, som de har kendskab til.

Artikel 20

Medlemsstaterne træffer de nødvendige administrative og organisatoriske foranstaltninger med henblik på den i dette kapitel omhandlede udveksling af oplysninger.

Artikel 21

Iværksættelsen af bestemmelserne i dette kapitel kan ikke forpligte en medlemsstat til at pålægge personer nye forpligtelser med hensyn til at indsamle oplysninger eller til at afholde uforholdsmæssigt store administrative byrder.

KAPITEL IV

LAGRING OG UDVEKSLING AF SÆRLIGE OPLYSNINGER VEDRØRENDE SAMHANDELEN INDEN FOR FÆLLESSKABET*Artikel 22*

1. Den kompetente myndighed i hver medlemsstat skal have en elektronisk database med følgende registre:

- a) et register over personer, der er godkendte oplagshavere eller registrerede erhvervsdrivende med hensyn til punktafgifter som defineret i artikel 4, litra a) og d), i direktiv 92/12/EØF
- b) et register over lokaliteter, der er godkendt som afgiftsoplæg.

2. Registerne skal indeholde følgende oplysninger, som er til rådighed for de øvrige medlemsstater:

- a) det registreringsnummer, som de kompetente myndigheder har givet personen eller lokaliteterne
- b) personens eller lokaliteternes navn og adresse
- c) kategorien og den kombinerede nomenklatur i forbindelse med punktafgiftsbelagte varer for de varer, som må oplagres eller modtages af personen, eller som må oplagres eller modtages på lokaliteterne
- d) adressen på det centrale forbindelseskantor eller det punktafgiftskantor, som kan kontaktes med henblik på yderligere oplysninger
- e) datoen for udstedelse, ændring og eventuelt ophørstidspunkt for bevillingen som godkendt oplagshaver eller registreret erhvervsdrivende
- f) oplysninger, der er nødvendige til identifikation af personer, der påtager sig et ansvar i henhold til bestemmelserne i artikel 15, stk. 3, i direktiv 92/12/EØF

g) oplysninger, der er nødvendige til identifikation af personer, der lejlighedsvis inddrages i omsætningen af punktafgiftspligtige varer, hvis sådanne oplysninger foreligger.

3. Hvert nationalt register er til rådighed for de øvrige medlemsstaters kompetente myndigheder, dog kun for så vidt angår punktafgifter.

4. Det centrale forbindelseskantor eller et andet forbindelseskantor i den enkelte medlemsstat skal sikre, at de personer, der er inddraget i omsætningen inden for Fællesskabet af punktafgiftspligtige varer, kan få bekræftet de oplysninger, der opbevares i henhold til denne artikel.

5. De nærmere oplysninger, der er nævnt i stk. 2, de nærmere regler for gennemførelse og ajourføring af registrene, de harmoniserede standarder for dannelse af registreringsnumre og for indførelse af informationer, der er nødvendige til identifikation af de i stk. 2 omhandlede personer og lokaliteter, og de nærmere regler for, hvordan registrene skal være til rådighed for alle medlemsstaterne, jf. stk. 3, fastlægges efter den i artikel 34, stk. 2, omhandlede procedure.

6. Når den erhvervsdrivende kun kan identificeres ved hjælp af et momsregistreringsnummer, finder artikel 27 i forordning (EF) nr. 1798/2003 anvendelse.

Artikel 23

1. Medlemsstaterne indfører et elektronisk system til forhåndsunderretning, som gør, at det centrale forbindelseskantor eller et andet forbindelseskantor i den medlemsstat, hvorfra de punktafgiftspligtige varer afsendes, kan fremsende en besked eller en advarsel til forbindelseskantoret i bestemmelsesmedlemsstaten, så snart det pågældende forbindelseskantor er i besiddelse af ALD-oplysningerne, og senest når varerne afsendes. I forbindelse med denne informationsudveksling foretages der en risikoanalyse på grundlag af ALD-oplysningerne, inden der fremsendes en meddelelse og, hvis det skønnes nødvendigt, efter at den er modtaget.

2. De oplysninger, der skal udveksles, samt de nærmere regler for udvekslingen fastlægges efter den i artikel 34, stk. 2, omhandlede procedure.

Artikel 24

1. I henhold til artikel 5 kan det centrale forbindelseskantor i en medlemsstat under eller efter en forsendelse af punktafgiftspligtige varer anmode det centrale forbindelseskantor eller et andet forbindelseskantor i en anden medlemsstat om oplysninger. Med henblik på denne informationsudveksling foretages der, inden en anmodning afsendes og, hvis det skønnes nødven-

digt, efter at den er modtaget, en risikoanalyse på grundlag af ALD- eller FALD-oplysningerne.

2. Den i stk. 1 omhandlede udveksling af oplysninger foregår ved hjælp af et standarddokument til kontrol af de pågældende forsendelser. Formen og indholdet af dette dokument samt de nærmere regler for udvekslingen af oplysninger fastlægges efter den i artikel 34, stk. 2, omhandlede procedure.

3. De relevante myndigheder i den medlemsstat, hvor en afsender af punktafgiftspligtige varer er etableret, kan under anvendelse af det i stk. 2 nævnte dokument yde bistand, hvis afsenderen ikke modtager tredje genpart af ALD eller FALD, og han har udtømt alle de muligheder, han har til rådighed, for at få bevis for, at vareforsendelsen er afsluttet korrekt. Hvis en sådan bistand ydes, fritager det på ingen måde afsenderen for hans afgiftsansvar.

Bestemmelsesmedlemsstatens relevante myndigheder gør, når de yder sådan bistand, hvad der står i deres magt for at imødekomme enhver anmodning, de modtager fra de relevante myndigheder i afsenderens medlemsstat.

Artikel 25

1. Når punktafgiftspligtige varers omsætninger og kontrollen med dem overvåges ved hjælp af et edb-system, lagrer den kompetente myndighed i hver enkelt medlemsstat oplysningerne i dette system og behandler dem her.

For at disse oplysninger kan anvendes i de procedurer, der er fastlagt ved nærværende forordning, skal oplysningerne lagres i mindst tre år fra udgangen af det kalenderår, hvor forsendelsen er indledt.

2. Medlemsstaterne sørger for, at de oplysninger, der arkiveres i systemet, er ajourførte, komplette og korrekte.

KAPITEL V

FORBINDELSER MED KOMMISSIONEN

Artikel 26

1. Medlemsstaterne og Kommissionen undersøger og vurderer, hvordan den ordning vedrørende administrativt samarbejde, der er fastsat ved denne forordning, fungerer. Kommissionen samler i forbindelse med anvendelsen af denne artikel medlemsstaternes erfaringer med henblik på at forbedre denne ordnings funktion. De oplysninger, der indgives af medlemsstaterne, må derfor ikke indeholde individuelle oplysninger eller personoplysninger.

2. Medlemsstaterne sender Kommissionen alle tilgængelige oplysninger vedrørende deres anvendelse af denne forordning, herunder også alle de statistiske oplysninger, der er nødvendige for vurderingen af denne anvendelse. Disse statistiske oplysninger fastlægges efter den i artikel 34, stk. 2, omhandlede procedure og meddeles kun i den udstrækning, de er tilgængelige, og meddelelsen ikke skønnes at medføre uberettigede administrative byrder.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen alle tilgængelige oplysninger, der vedrører metoder og fremgangsmåder, der er anvendt eller antages at have været anvendt til at overtræde lovgivningen om punktafgifter, og som har gjort det muligt at afsløre utilstrækkeligheder eller mangler i den måde, ordningen for det administrative samarbejde, der er fastsat ved denne forordning, fungerer på, når disse oplysninger skønnes at være af særlig interesse for andre medlemsstater.

4. Med henblik på en evaluering af, om denne ordning for administrativt samarbejde er effektiv til bekæmpelse af svig og afgiftsunddragelse, kan medlemsstaterne meddele Kommissionen alle andre tilgængelige oplysninger, jf. artikel 1.

5. Kommissionen meddeler de i stk. 2, 3 og 4 omhandlede oplysninger til de andre berørte medlemsstater.

KAPITEL VI

FORBINDELSER MED TREDJELANDE

Artikel 27

1. Når et tredjeland sender oplysninger til den kompetente myndighed i en medlemsstat, kan denne myndighed sende dem til de kompetente myndigheder i medlemsstater, som må formodes at være interesseret i disse oplysninger, og under alle omstændigheder til dem, der anmoder herom, i det omfang det er tilladt i henhold til bistandsordninger med dette særlige tredjeland. Oplysningerne kan ligeledes meddeles Kommissionen, når de er af interesse på fællesskabsniveau.

2. Forudsat at det pågældende tredjeland juridisk har forpligtet sig til at yde den nødvendige bistand til at indsamle bevismaterialer for uregelmæssigheder i forbindelse med transaktioner, som synes at være i strid med lovgivningen om punktafgifter, kan de oplysninger, der indhentes i henhold til denne forordning, videregives til det pågældende land med samtykke fra de kompetente myndigheder, som har leveret dem, og under overholdelse af deres nationale bestemmelser om videregivelse af personoplysninger til tredjelande.

KAPITEL VII

BETINGELSER FOR UDVEKSLING AF OPLYSNINGER

Artikel 28

Meddelelser, som foretages i henhold til denne forordning, afgives så vidt muligt ad elektronisk vej efter nærmere bestem-

melser, der vedtages efter den i artikel 34, stk. 2, omhandlede procedure.

Artikel 29

Anmodninger om bistand, herunder anmodninger om meddelelse og bilag dertil, kan fremsættes på ethvert sprog, der aftales mellem den bistandssøgte og den bistandssøgende myndighed. Anmodningerne skal kun ledsages af en oversættelse til det eller et af de officielle sprog i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende, i de tilfælde, hvor den bistandssøgte myndighed begrundet sin anmodning om en sådan oversættelse.

Artikel 30

1. Den bistandssøgte myndighed i en medlemsstat skal give den bistandssøgende myndighed i en anden medlemsstat de oplysninger, der er nævnt i artikel 1, på betingelse af at:

a) antallet og arten af den bistandssøgende myndigheds anmodninger om oplysninger inden for en vis periode ikke udgør en uforholdsmæssig tung administrativ byrde for den bistandssøgte myndighed

b) den bistandssøgende myndighed har udtømt de sædvanlige informationskilder, som den efter omstændighederne kunne have brugt til at få de ønskede oplysninger uden fare for, at det tilstræbte resultat ikke blev nået.

2. Når den gensidige bistand frembyder særlige vanskeligheder, der medfører meget store omkostninger, kan de bistandssøgende og de bistandssøgte myndigheder aftale en særlig godtgørelsesordning for det pågældende tilfælde.

3. Ved denne forordning indføres der ingen forpligtelse til at foretage undersøgelser eller til at videregive oplysninger, hvis lovgivningen eller den administrative praksis i den medlemsstat, som skulle levere oplysningerne, ikke tillader den kompetente myndighed at foretage sådanne undersøgelser eller at indsamle eller anvende sådanne oplysninger til den pågældende medlemsstats eget brug.

4. En medlemsstats kompetente myndighed kan afslå at videregive oplysninger, når den bistandssøgende medlemsstat af retlige grunde ikke er i stand til at stille tilsvarende oplysninger til rådighed.

5. Videregivelse af oplysninger kan afslås i de tilfælde, hvor det vil føre til offentliggørelse af en erhvervmæssig, industriel eller faglig hemmelighed, en fremstillingsmetode eller en oplysning, hvis offentliggørelse ville stride mod almene interesser.

6. Den bistanðssøgte myndighed underretter den bistanðssøgende myndighed om grunden til, at anmodningen om bistanð ikke kan imødekommes. Desuden underrettes Kommissionen årligt i statistisk øjemed om kategorierne af grunde til sådanne afslag.

7. Der kan fastsættes et minimumsniveau for anmodning om bistanð, efter den i artikel 34, stk. 2, omhandlede procedure.

Artikel 31

1. Oplysninger, der videregives i medfør af denne forordning, er omfattet af tavshedspligt og nyder samme beskyttelse som den, der gælder for tilsvarende oplysninger i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, der modtager dem, og i henhold til de tilsvarende bestemmelser for Fællesskabets instanser.

Oplysningerne kan anvendes til at fastsætte afgiftsgrundlaget, ved opkrævning, ved administrativ kontrol af punktafgifterne, ved kontrol af de punktafgiftspligtige varers bevægelser, ved risikoanalyse og ved undersøgelser.

De kan anvendes i forbindelse med retslige eller administrative procedurer, som kan medføre anvendelse af sanktioner, og som indledes på grund af overtrædelse af afgiftslovgivningen, med forbehold af generelle regler og lovbestemmelser om sagsøgte og vidners rettigheder i sådanne procedurer.

De kan også anvendes ved ansættelse af andre skatter, told og afgifter, der er omfattet af artikel 2 i direktiv 76/308/EØF.

Personer, der er behørigt sikkerhedsgodkendt af Kommissionens sikkerhedsgodkendelsesmyndighed, kan udelukkende få adgang til disse oplysninger, hvis det er nødvendigt med henblik på drift, vedligeholdelse og udvikling af CCN/CSI-netværket.

2. Uanset stk. 1 skal de kompetente myndigheder i den medlemsstat, der meddeler oplysningerne, tillade, at de benyttes til andre formål i den bistanðssøgende medlemsstat, såfremt oplysningerne i henhold til den bistanðssøgte medlemsstats lovgivning kunne benyttes til de samme formål i den bistanðssøgte medlemsstat.

3. Når den bistanðssøgende myndighed finder, at oplysninger, den har modtaget fra den bistanðssøgte myndighed, kan være til nytte for en kompetent myndighed i en tredje medlemsstat, kan den videregive dem til denne. Den underretter den bistanðssøgte myndighed herom. Den bistanðssøgte myndighed kan gøre videregivelsen af oplysninger til en tredje medlemsstat betinget af forudgående samtykke.

4. Medlemsstaterne begrænser rækkevidden af de forpligtelser og rettigheder, der er fastsat i artikel 10, artikel 11, stk. 1, og artikel 12 og 21 i direktiv 95/46/EF i det omfang, det er nødvendigt for at beskytte de interesser, der er nævnt i artikel 13, litra e), i nævnte direktiv.

Artikel 32

Rapporter, attester og alle andre dokumenter samt bekræftede genpartier eller uddrag af sådanne dokumenter, der er indhentet af repræsentanter for den bistanðssøgte myndighed og vidersendt til den bistanðssøgende myndighed i tilfælde af bistanð i henhold til denne forordning, kan påberåbes som bevismateriale af de kompetente instanser i den bistanðssøgende medlemsstat på samme måde som tilsvarende dokumenter, der er fremsendt af en anden myndighed i den stat, hvor den bistanðssøgende myndighed er hjemmehørende.

Artikel 33

1. Med henblik på anvendelse af denne forordning tager medlemsstaterne de nødvendige skridt til at:

- a) sikre en effektiv indenlandsk koordination mellem de i artikel 3 omhandlede kompetente myndigheder
- b) etablere et direkte samarbejde mellem de myndigheder, der har særlige beføjelser med henblik på denne koordination
- c) sikre, at den ved denne forordning fastsatte informationsudveksling fungerer efter hensigten.

2. Kommissionen meddeler hurtigst muligt den kompetente myndighed i hver medlemsstat de oplysninger, den modtager og kan videregive.

KAPITEL VIII

ALMINDELIGE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 34

1. Kommissionen bistås af det punktafgiftsudvalg, der er nedsat i henhold til artikel 24, stk. 1, i direktiv 92/12/EØF.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 35

1. Hvert femte år regnet fra datoen for denne forordnings ikrafttræden og primært på grundlag af oplysninger fra medlemsstaterne forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af denne forordning.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af denne forordning.

Artikel 36

Når de kompetente myndigheder træffer aftale om bilaterale spørgsmål på områder, som omfattes af denne forordning, bortset fra afgørelser i særlige tilfælde, underretter de straks Kommissionen herom. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstaters kompetente myndigheder.

Artikel 37

Denne forordning træder i kraft den 1. juli 2005.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. november 2004.

På Rådets vegne

G. ZALM

Formand

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2074/2004

af 29. november 2004

om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse ringmekanismer med oprindelse i Folkerepublikken Kina

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab⁽¹⁾ (»grundforordningen«), særlig artikel 11, stk. 2,

under henvisning til forslag forelagt af Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

1. Gældende foranstaltninger

- (1) Rådet indførte i januar 1997 ved forordning (EF) nr. 119/97⁽²⁾ en endelig antidumpingtold på importen af visse ringmekanismer med oprindelse i bl.a. Folkerepublikken Kina (»Kina« eller »det pågældende land«). Den endelige told af prisen netto, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, var 32,5 % for World Wide Stationery Mfg (»WWS«), et selskab, som blev indrømmet individuel behandling, og 39,4 % for alle andre selskaber i Kina. Denne told gjaldt for andre ringmekanismer end dem med 17 eller 23 ringe (Taric-kode 8305 10 00 11, 8305 10 00 12 og 8305 10 00 19), mens ringmekanismer med 17 og 23 ringe (Taric-kode 8305 10 00 21, 8305 10 00 22 og 8305 10 00 29) var omfattet af en told, der udgjorde forskellen mellem mindsteimportprisen på 325 EUR pr. 1 000 stk. og prisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, når sidstnævnte var lavere end mindsteimportprisen.

- (2) Efter en anmodning om en undersøgelse vedrørende overvæltning i forbindelse med ovennævnte foranstaltninger, der blev indgivet i henhold til artikel 12 i grund-

forordningen, blev de gældende toldsats for andre ringmekanismer end dem med 17 og 23 ringe (Taric-kode 8305 10 00 11, 8305 10 00 12 og 8305 10 00 19) i september 2000 forhøjet ved Rådets forordning (EF) nr. 2100/2000⁽³⁾ til 51,2 % for WWS og til 78,8 % for alle andre selskaber i Kina.

- (3) Der har været antidumping- og udligningsforanstaltninger gældende siden juni 2002 for importen af ringmekanismer med oprindelse i Indonesien. Disse foranstaltninger, som ikke er omfattet af nærværende undersøgelse, blev indført ved Rådets forordning (EF) nr. 976/2002 og Rådets forordning (EF) nr. 977/2002 af 4. juni 2002⁽⁴⁾.
- (4) Efter en undersøgelse af den påståede omgåelse af antidumpingforanstaltninger, som indførtes ved Rådets forordning (EF) nr. 119/97, ved import af ringmekanismer afsendt fra Vietnam, blev foranstaltningerne udvidet til også at omfatte importerede varer afsendt fra Vietnam ved Rådets forordning (EF) nr. 1208/2004⁽⁵⁾.

- (5) I april 2004 blev der indledt en undersøgelse af den påståede omgåelse af antidumpingforanstaltninger, som indførtes ved Rådets forordning (EF) nr. 119/97, ved import af ringmekanismer afsendt fra Thailand, uanset om varen var angivet med oprindelse i Thailand eller ej⁽⁶⁾.
- (6) Begge undersøgelser, der er nævnt i de to foregående betragtninger, var uafhængige af resultaterne af nærværende undersøgelse.

2. Anmodning om en fornyet undersøgelse

- (7) Efter offentliggørelsen af en meddelelse om det forestående udløb af gyldigheden af de gældende antidumpingforanstaltninger for importen af visse ringmekanismer med oprindelse i Kina⁽⁷⁾ modtog Kommissionen den 23. oktober 2001 en anmodning om en fornyet undersøgelse af disse foranstaltninger i henhold til artikel 11, stk. 2, i grundforordningen.

⁽³⁾ EFT L 250 af 5.10.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 150 af 8.6.2002, s. 1 og s. 17.

⁽⁵⁾ EUT L 232 af 1.7.2004, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 127 af 29.4.2004, s. 67.

⁽⁷⁾ EFT C 122 af 25.4.2001, s. 2.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 461/2004 (EUT L 77 af 13.3.2004, s. 12).

⁽²⁾ EFT L 22 af 24.1.1997, s. 1.

- (8) Anmodningen blev indgivet af to EF-producenter, Koloman Handler AG og Krause Ringbuchtechnik GmbH («de anmodende producenter»), der tegner sig for en væsentlig del af den samlede produktion i Fællesskabet af ringmekanismer. Anmodningen blev indgivet, fordi udløbet af foranstaltningerne sandsynligvis ville føre til større mængder skadevoldende dumpingimport med oprindelse i Kina.
- (9) Kommissionen fastslog efter høring af det rådgivende udvalg, at der forelå tilstrækkelige beviser til at indlede en fornyet undersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i grundforordningen og iværksatte en undersøgelse⁽¹⁾.

3. Undersøgelse

a) Procedure

- (10) Kommissionen underrettede officielt de eksporterende producenter, importører og brugere, som den vidste var berørt af sagen, repræsentanterne for eksportlandet, de anmodende EF-producenter og den anden kendte EF-producent om indledningen af den fornyede undersøgelse (foranstaltningers ophør). Interesserede parter fik lejlighed til at fremsætte deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt inden for den fastsatte frist i indledningsmeddelelsen.
- (11) Alle parter, som anmodede om det inden for ovennævnte frist, og som påviste, at der var særlige grunde til, at de burde høres, fik lejlighed til at blive hørt.
- (12) Der blev sendt spørgeskemaer til alle de parter, der officielt fik meddelelse om indledningen af undersøgelsen, og til dem, der anmodede om et spørgeskema inden for den fastsatte frist i indledningsforordningen. Desuden blev en producent i Indien (analogt land) kontaktet og modtog et spørgeskema.
- (13) Der blev modtaget besvarelser af spørgeskemaet fra de to anmodende EF-producenter og en eksporterende producent i det pågældende land såvel som fra en producent i det analoge land og to ikke-forbundne importører i Fællesskabet.
- (14) Alle berørte parter blev underrettet om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det var hensigten at anbefale indførelsen af en endelig antidumpingtold. De blev indrømmet en periode, inden for hvilken de kunne fremsætte bemærkninger til de offentliggjorte oplysninger. Der blev taget hensyn til parternes bemærkninger, og afgørelserne er i påkommende tilfælde blevet ændret i overensstemmelse hermed.

b) Interesserede parter og kontrolbesøg

- (15) Alle oplysninger, som blev anset for at være nødvendige til at bestemme, om der var sandsynlighed for fortsat eller fornyet dumping og skade og til at fastlægge Fælles-

skabets interesser, blev indhentet og efterprøvet. Der blev aflagt kontrolbesøg hos følgende selskaber:

i) Anmodende EF-producenter

- Krause Ringbuchtechnik GmbH, Espelkamp, Tyskland
- SX Bürowaren Produktions- und Handels GmbH (indtil november 2001 blev ringmekanismer fremstillet af Koloman Handler AG), Wien, Østrig (jfr. betragtning (50))

ii) Producent i eksportlandet

- World Wide Stationery Mfg, Hongkong, Kina

iii) Producent i det analoge land

- Tocheunglee Stationery Manufacturing Co, Chennai, Indien

iv) Ikke-forbundet importør i Fællesskabet

- Bensons International Systems B.V., Utrecht, Nederlandene.

c) Undersøgelsesperiode

- (16) Undersøgelsen af sandsynligheden for fortsat eller fornyet dumping omfattede perioden fra 1. januar 2001 til 31. december 2001 («undersøgelsesperioden»). Undersøgelsen af relevante tendenser for vurderingen af sandsynligheden for fortsat eller fornyet skade omfattede perioden fra 1. januar 1998 til udløbet af undersøgelsesperioden («den betragtede periode»).

B. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

1. Den pågældende vare

- (17) Den pågældende vare er den samme som i den oprindelige undersøgelse, dvs. visse ringmekanismer, der består af to rektangulære stålplader eller -bånd, hvortil der er fastgjort mindst fire halvringe af tråd af stål, og som holdes sammen af en dækplade af stål. De kan åbnes enten ved at trække i halvringene eller med en lille triggermekanisme af stål, der er fastgjort til ringmekanismen. Ringene kan have forskellige former, hvoraf de mest almindelige er runde eller D-formede. Ringmekanismer tariferes i øjeblikket under KN-kode ex 8305 10 00 (Taric-kode 8305 10 00 11, 8305 10 00 12 og 8305 10 00 19 for andre mekanismer end mekanismer med 17 og 23 ringe og Taric-kode 8305 10 00 21, 8305 10 00 22 og 8305 10 00 29 for mekanismer med 17 og 23 ringe). Bueformede ringmekanismer, der tariferes under samme KN-kode, er ikke omfattet af denne undersøgelse.

⁽¹⁾ EFT C 21 af 24.1.2002, s. 25.

(18) Ringmekanismer anvendes ved fremstillingen af ringbind af papir, pap og plast, præsentationsmapper og andre former for sagsmapper.

(19) Der blev solgt et stort antal af forskellige typer ringmekanismer i Fællesskabet i undersøgelsesperioden. Forskellene mellem disse typer blev fastlagt på grundlag af grundpladens bredde, type mekanisme, antal ringe, åbningsmekanismen, nominel indholdskapacitet, ringens diameter, ringenes form, længden og afstanden mellem ringene. Da alle typer har samme grundlæggende fysiske og tekniske egenskaber, og de kan erstatte hinanden inden for visse intervaller, blev det fastslået, at alle ringmekanismer udgør en og samme vare med henblik på denne procedure.

2. Samme vare

(20) Det blev konstateret, at ringmekanismer fremstillet og solgt på hjemmemarkedet i det analoge land (Indien) og ringmekanismer eksporteret til Fællesskabet fra Kina havde samme grundlæggende fysiske og tekniske egenskaber og anvendelsesformål.

(21) Det konstateredes også, at der ikke var forskelle mellem de grundlæggende fysiske og tekniske egenskaber og anvendelsesformål for de ringmekanismer med oprindelse i Kina, som importeres til Fællesskabet, og de af EF-erhvervsgruppen fremstillede ringmekanismer, som sælges på fællesskabsmarkedet.

(22) Det konkluderes derfor, at ringmekanismer fremstillet og solgt på hjemmemarkedet i det analoge land, ringmekanismer med oprindelse i Kina, der eksporteres til Fællesskabet, og ringmekanismer fremstillet og solgt af EF-erhvervsgruppen på fællesskabsmarkedet alle er samme varer som omhandlet i artikel 1, stk. 4, i grundforordningen.

C. SANDSYNLIGHEDEN FOR FORTSAT ELLER FORNYET DUMPING

(23) I overensstemmelse med artikel 11, stk. 2, i grundforordningen blev det undersøgt, om der var sandsynlighed for, at udløbet af de eksisterende foranstaltninger ville føre til fortsat eller fornyet dumping.

1. Indledende bemærkninger

(24) Af de tre kinesiske eksporterende producenter, der er nævnt i klagen, var det kun WWS, der blev indrømmet individuel behandling både i den oprindelige undersøgelse og i antiovervæltningsundersøgelsen, som udviste samarbejdsvilje. De to andre eksportselskaber erklærede, at de ikke havde eksporteret den pågældende vare til

Fællesskabet i undersøgelsesperioden. Et af selskaberne synes imidlertid at være involveret i omgælsespraksis via Thailand, hvilket er blevet undersøgt af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) (jf. betragtning (42) og (43)).

2. Fortsat dumping

(25) Det eneste samarbejdsvillige selskabs eksportmængde udgjorde ifølge Eurostat hele importen af varer med oprindelse i Kina i undersøgelsesperioden. Denne mængde udgør 1,9 % af det samlede forbrug i Fællesskabet i undersøgelsesperioden for nærværende undersøgelse sammenlignet med 45 % af det samlede forbrug i Fællesskabet i undersøgelsesperioden for den oprindelige undersøgelse, dvs. fra 1. oktober 1994 til 30. september 1995.

a) Metode

(26) I forhold til den oprindelige undersøgelse er kun valget af analogt land blevet ændret, ellers er metoden for beregning af dumpingmargenen stadig den samme.

b) Analogt land

(27) Da Kina er et land med overgangsøkonomi, blev den normale værdi fastlagt på grundlag af oplysninger indhentet i et passende tredjeland med markedsøkonomi (»det analoge land«), som blev udvalgt i overensstemmelse med artikel 2, stk. 7, litra a), i grundforordningen.

(28) I den oprindelige undersøgelse blev Malaysia valgt som analogt land. Da produktionen i Malaysia er standset og er blevet overført til bl.a. Indien, var det nødvendigt at vælge et andet repræsentativt land. I anmodningen om en fornyet undersøgelse blev Indien foreslået som analogt land med henblik på fastsættelsen af den normale værdi. Dette valg blev ikke anfægtet. Det blev også konstateret, at de forskellige grunde til at vælge Indien, f.eks. størrelsen af det indiske hjemmemarked, markedets åbenhed og dets grad af adgang til råmaterialer, gav sikkerhed for normale konkurrencevilkår. Den indiske producent, der blev kontaktet, indvilgede i at samarbejde og havde et repræsentativt salg på hjemmemarkedet. Selskabet var forretningsmæssigt forbundet med den samarbejdsvillige kinesiske eksporterende producent, men der blev ikke fundet nogen grund til at antage, at dette kunne få indflydelse på fastsættelsen af den normale værdi. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a), blev Indien derfor anset for at være et passende analogt land med henblik på fastsættelsen af den normale værdi.

c) *Normal værdi*

- (29) Salget af samme vare på hjemmemarkedet i det analoge land var fortjenstgivende og repræsentativt i undersøgelsesperioden. Den normale værdi blev derfor fastsat på grundlag af den pris, der var betalt eller skulle betales i normal handel af uafhængige kunder i det analoge land, dvs. Indien.

d) *Eksportpris*

- (30) Da den pågældende vare blev eksporteret til uafhængige kunder i Fællesskabet, blev eksportprisen fastlagt i overensstemmelse med artikel 2, stk. 8, i grundforordningen, dvs. på grundlag af den eksportpris, der faktisk var betalt eller skulle betales.

e) *Sammenligning*

- (31) For at sikre en rimelig sammenligning blev der i overensstemmelse med artikel 2, stk. 10, i grundforordningen foretaget justering for forskelle i indenlandske fragtomkostninger, nedslag og udskudte rabatter, håndterings- og lasteomkostninger, transport- og kreditomkostninger, provisioner og forsikringsomkostninger, som påvirkede priserne og prisernes sammenlignelighed.
- (32) Det bør imidlertid bemærkes, at mængden og udvalget af de typer ringmekanismer, der eksporteredes til Fællesskabet, formindskedes kraftigt efter indførelsen af antidumpingforanstaltninger. De typer af samme vare, som solgtes på hjemmemarkedet i det analoge land i undersøgelsesperioden, kunne således kun sammenlignes med 10 % af de typer, som den eneste samarbejdsvillige eksporterende producent eksporterede direkte fra Kina. Derimod var sammenligningen i den oprindelige undersøgelse baseret på 75 % af det samlede salg. Det meste af den direkte eksport fra Kina i undersøgelsesperioden for nærværende undersøgelse omfattede »niche-segmenter« som ringmekanismer med 17 og 23 ringe, der er underlagt mindsteimportprisen.

f) *Dumpingmargen*

- (33) I overensstemmelse med artikel 2, stk. 11, i grundforordningen blev den vejede gennemsnitlige normale værdi sammenlignet med den vejede gennemsnitlige eksportpris i samme handelsled. Sammenligningen viste, at der ikke fandt dumping sted.

g) *Konklusion om dumping*

- (34) Hvad angår dumpingpraksis, blev der ikke konstateret dumping i forbindelse med WWS, den samarbejdsvillige kinesiske eksporterende producent. Men WWS' direkte eksport til Fællesskabet i undersøgelsesperioden for nærværende undersøgelse var imidlertid af betydeligt mindre omfang end den, der blev fastlagt i den oprindelige undersøgelse. WWS' direkte eksport fra Kina var også koncentreret om den øverste ende af udvalget af ringmekanismer, navnlig modeller med 17 og 23 ringe, som er

underlagt told i form af en mindsteimportpris (jf. betragtning (32)). Det betyder faktisk, at der næsten ikke blev betalt antidumpingtold på denne import. Resultatet kan ikke sammenlignes med den dumpingmargen, der blev beregnet i den oprindelige undersøgelse, fordi det ikke var muligt at beregne en dumpingmargen for de modeller af ringmekanismer, der er omfattet af antidumpingtolden, som var de mest solgte modeller på fællesskabsmarkedet, og som ikke blev eksporteret direkte fra Kina i undersøgelsesperioden for nærværende undersøgelse. Det var med hensyn til salgsmængde således kun muligt at foretage en sammenligning mellem salget af samme vare på hjemmemarkedet i det analoge land og de modeller, der udgjorde 10 % af salget fra Kina til Fællesskabet. På baggrund af ovenstående blev det fastslået, at det ikke er muligt at drage nogen klar konklusion om fortsat dumping.

3. **Fornyet dumping**

- (35) I mangel af en klar konklusion om fortsat dumping blev spørgsmålet om sandsynligheden for fornyet dumping undersøgt.
- (36) Følgende elementer blev undersøgt: a) de eksporterende kinesiske producenters ekstra kapacitet og investeringer, b) den samarbejdsvillige kinesiske eksporterende producents adfærd på markederne i tredjelande samt c) strukturen i mængder og priser på ikke-samarbejdsvillige selskabers eksport af den pågældende vare til Fællesskabet.
- a) *Ekstra kapacitet og investeringer*
- (37) Det er vigtigt at minde om, at der uden samarbejdsvilje fra andre eksporterende producenter end WWS ikke forelå oplysninger om produktionen i Kina, ekstra produktionskapacitet og salg på det kinesiske marked, undertagen i forbindelse med den samarbejdsvillige producent.

- (38) Det samarbejdsvillige selskabs produktionskapacitet var stabil fra 1999 til undersøgelsesperioden. Da produktionen af den pågældende vare faldt med 28 % mellem 1999 og undersøgelsesperioden, er der imidlertid sandsynlighed for, at den samarbejdsvillige eksporterende producent er i besiddelse af en omfattende uudnyttet produktionskapacitet, dvs. en tredjedel af den samlede kapacitet. Denne producent vil følgelig hurtigt kunne øge sin produktion og rette den mod et hvilket som helst eksportmarked, også fællesskabsmarkedet, hvis foranstaltningerne får lov til at udløbe. Det skal også bemærkes, at den eneste samarbejdsvillige eksporterende producents uudnyttede produktionskapacitet er i stand til at dække stort set halvdelen af forbruget i Fællesskabet. Det er ligeledes rimeligt at antage, at de andre kinesiske producenter også har betydelig ekstra produktionskapacitet, da den samlede kinesiske eksport er faldet, og der ikke foreligger oplysninger, som tyder på, at kapaciteten i Kina skulle være blevet mindre.

- (39) Det samarbejdsvillige selskab bevarede et højt niveau for investeringer i maskiner og udstyr fra 1999 til undersøgelsesperioden, selv om det var faldende.
- b) *Den samarbejdsvillige kinesiske producents adfærd på markeder i tredjelande*
- (40) Det samarbejdsvillige selskabs eksportsalg til tredjelande (uden EF) faldt med 8 % i mængde fra 2000 til undersøgelsesperioden. Selskabets gennemsnitlige eksportpris til tredjelande faldt med 12 % i samme periode.
- c) *Ikke-samarbejdsvillige kinesiske selskabers adfærd (mængde og priser)*
- (41) Hvad angår selskaber, som ikke samarbejdede i forbindelse med denne undersøgelse, var det nødvendigt at træffe afgørelse på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger i overensstemmelse med artikel 18 i grundforordningen. I mangel af samarbejde blev amerikanske og kinesiske statistikker konsulteret med henblik på fastsættelsen af mængder og priser for den kinesiske eksport til andre lande. Selv om det absolutte omfang af den kinesiske eksport er forskellig alt efter oplysningskilde, bekræfter begge statistikker, at eksporten af ringmekanismer fra Kina faldt betydeligt over hele verden i perioden mellem 1999 og undersøgelsesperioden. Ifølge kinesiske statistikker udgjorde den eksporterede mængde ringmekanismer til verdensmarkedet i 1999 ca. 662 mio. stk., som faldt til 523 mio. stk. i undersøgelsesperioden. Den gennemsnitlige eksportpris blev ved med at være mere eller mindre stabil i samme periode, selv om den omfattede forskellige varettyper til vidt forskellige priser. Som nævnt i betragtning (38) er det i mangel af oplysninger om et hypotetisk fald i de ikke-samarbejdsvillige kinesiske eksporterende producenters produktionskapacitet sandsynligt, at de stadig har en stor uudnyttet kapacitet. Hvis foranstaltningerne får lov til at bortfalde, er det under disse omstændigheder rimeligt at antage, at fællesskabsmarkedet vil blive et meget attraktivt mål for de pågældende kinesiske eksportører, som så vil genoptage deres eksport til fællesskabsmarkedet i store mængder.
- (42) Det er også vigtigt at bemærke, at OLAF foretog en undersøgelse for at fastslå, om importerede ringmekanismer angivet med oprindelse i Thailand faktisk havde oprindelse i det pågældende land, idet det blev påstået, at de egentlig var af kinesisk oprindelse.
- (43) Konklusionen af undersøgelser foretaget af OLAF og de berørte medlemsstater er, at ringmekanismerne ikke havde oprindelse i Thailand. Undersøgelserne viste yderligere, at en betydelig del af den pågældende handel var af kinesisk ikke-præferenceoprindelse og således pålagt antidumpingtold.
- (44) Den type varer, der blev eksporteret via Thailand, omfattede i højere grad de ringmekanismemodeller, der solgtes mest på fællesskabsmarkedet i undersøgelsesperioden, end de modeller med 17 eller 23 ringe, som solgtes direkte fra Kina. Dette gav mulighed for at foretage en sammenligning med anvendelse af de mest solgte modeller på fællesskabsmarkedet. Således blev der foretaget en sammenligning mellem ringmekanismer eksporteret fra Thailand til Fællesskabet og en række sammenlignelige varettyper solgt på hjemmemarkedet i det analoge land. Resultatet bør betragtes med forsigtighed, idet det uden en fuldstændig undersøgelse af importen af ringmekanismer fra Thailand kun var muligt at basere beregningen på et pristilbud fob Bangkok fra EF-erhvervsgruppen for varettyper, der eksporteredes fra Thailand til Fællesskabet i og efter undersøgelsesperioden. Det fremgik imidlertid af beregningen, at priserne på ringmekanismer eksporteret fra Thailand var lavere end priserne på det indiske hjemmemarked, og det kan derfor ikke udelukkes, at disse ringmekanismer blev solgt til Fællesskabet til dumpingpriser.
- d) *Antiovervæltningundersøgelse*
- (45) Efter den oprindelige undersøgelse, ved hvilken der blev indført en told på 32,5 % for WWS og 39,4 % for alle andre kinesiske selskaber, førte en antiovervæltningundersøgelse i oktober 2000 desuden til en forhøjelse af toldniveauet til 51,2 % for WWS og 78,8 % for alle andre selskaber.
- e) *Tredjelandes handelsbeskyttelsesforanstaltninger*
- (46) Ingen tredjelande anvender handelsbeskyttelsesforanstaltninger over for import af ringmekanismer fra Kina.

4. Konklusion

- (47) Det fremgik af undersøgelsen, at både den samarbejdsvillige eksporterende producent og sandsynligvis også de to andre kinesiske eksporterende producenter har en betydelig ekstra kapacitet i betragtning af den store nedgang i deres eksport fra 1999 til undersøgelsesperioden. Den eneste samarbejdsvillige eksporterende producents uudnyttede produktionskapacitet er desuden i stand til at dække stort set halvdelen af forbruget i Fællesskabet.

(48) Det synlige forbrug i Fællesskabet i undersøgelsesperioden var ca. 270 mio. stk., hvoraf kun 5 mio. stk. var angivet med oprindelse i Kina. I undersøgelsesperioden for den oprindelige undersøgelse (1. oktober 1994 til 30. september 1995) eksporterede kinesiske eksporterende producenter 126 mio. stk. til Fællesskabet. På baggrund af de kinesiske eksporterende producenters ekstra kapacitet er det derfor sandsynligt, at importen fra Kina til fællesskabsmarkedet vil blive genoptaget i betydeligt omfang, hvis antidumpingforanstaltningerne får lov til at udløbe. I tillæg til presset på de kinesiske selskaber for at eksportere på grund af deres store ekstra kapacitet vil det meste af eksporten sandsynligvis foregå til dumpingpriser. Selv om sammenligningen ikke viste dumping for det samarbejdsvillige selskab, var den baseret på et lille udvalg, som det ikke var muligt at sammenligne med dumpingberegningen i den oprindelige undersøgelse. På den anden side eksporterede et af de kinesiske selskaber, som ikke samarbejdede i forbindelse med denne undersøgelse, ringmekanismer til fællesskabsmarkedet via et forretningsmæssigt forbundet selskab etableret i Thailand. Beregninger har vist, at salget foregik til dumpingpriser. Det kan derfor ikke udelukkes, at dumpinggen fortsatte kun et år efter en antiovervæltningundersøgelse.

(49) På grundlag af disse resultater og begivenheder er det sandsynligt, at hvis de kinesiske eksportører genoptager eksporten til EU, vil denne eksport foregå til priser under den normale værdi. Det må derfor forventes, at der vil forekomme dumping fra Kina uden den nuværende told.

D. DEFINITION AF ERHVERVSGRENEREN I FÆLLESSKABET

(50) I undersøgelsesperioden blev ringmekanismer fremstillet i Fællesskabet af følgende producenter:

— Krause Ringbuchtechnik GmbH, Espelkamp, Tyskland

— SX Bürowaren Produktions- und Handels GmbH (indtil november 2001 var ringmekanismer blevet fremstillet af Koloman Handler AG), Wien, Østrig

— Industria Meccanica Lombarda srl, Offanengo, Italien.

(51) De første to producenter er de anmodende producenter, som samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen. De samarbejdsvillige EF-producenter tegnede sig for mere end 90 % af den samlede produktion i Fællesskabet af ringmekanismer i undersøgelsesperioden. Det blev derfor fastslået, at disse producenter repræsenterer EF-erhvervsgrenen som omhandlet i artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 4, i grundforordningen. De er i det følgende benævnt »EF-erhvervsgrenen«. Efter undersøgelsesperioden blev de to selskaber en del af samme

koncern, men deres produktion blev bevaret i Fællesskabet. Denne koncern er ikke forretningsmæssigt forbundet med de kinesiske eksporterende producenter.

E. SITUATIONEN PÅ FÆLLESSKABETS MARKED

1. Forbruget på fællesskabsmarkedet

(52) De samarbejdende EF-producenters besvarelser af spørgeskemaet blev anvendt til fastsættelse af EF-erhvervsgrenens salg af ringmekanismer på fællesskabsmarkedet. Andre oplysninger, der var til rådighed, blev også anvendt til at beregne salget for den EF-producent, som ikke indgik i definitionen af EF-erhvervsgrenen.

(53) I forbindelse med importen af varer med oprindelse i Kina og importen af varer angivet med Thailand som oprindelse blev der anvendt tal fra Eurostat, med undtagelse af tallene vedrørende import af varer angivet med oprindelse i Kina i undersøgelsesperioden, idet oplysningerne fra den samarbejdsvillige kinesiske eksporterende producent blev anvendt for denne periode.

(54) Hvad angår importen af varer med oprindelse i andre tredjelande, var det nødvendigt at anvende tallene for import af varer med oprindelse i Indien og Indonesien fra dumpingproceduren vedrørende disse to lande, med undtagelse af tallene for undersøgelsesperioden. Oplysninger fra Eurostat blev anvendt til beregning af den importmængde, som ikke var til rådighed i besvarelserne af spørgeskemaet eller i tidligere procedurer. For importen af varer med oprindelse i Ungarn anvendtes en samarbejdsvillig EF-producents besvarelse af spørgeskemaet. For andre tredjelande end Ungarn og de lande, der er nævnt i denne betragtning, anvendtes oplysninger fra Eurostat. Det var nødvendigt at omregne tallene fra Eurostat fra tons til stk.

(55) På dette grundlag faldt det synlige forbrug i Fællesskabet med 9 % i den betragtede periode, fra 297 mio. stk. (tallene afrundet til mio.) i 1998 til 270 mio. stk. i undersøgelsesperioden. Tallene for 1999 og 2000 var henholdsvis 306 mio. stk. og 316 mio. stk.

2. Import fra det pågældende land

a) Importens omfang og markedsandel

(56) Den import, der var angivet med oprindelse i Kina, faldt brat fra 44 mio. stk. i 1998 til 24 mio. stk. i 1999, 10 mio. stk. i 2000 og 5 mio. stk. i undersøgelsesperioden. Markedsandelen for den import, der var angivet med oprindelse i Kina, faldt hvert år i den betragtede periode fra 14,8 % i 1998 til 7,8 % i 1999, 3 % i 2000 og 1,9 % i undersøgelsesperioden.

b) *Prisudviklingen for importen af den pågældende vare*

- (57) Den gennemsnitlige pris for importerede varer angivet med oprindelse i Kina steg med 96 % mellem 1998 (141 EUR) og undersøgelsesperioden (278 EUR). Den stigende tendens i priserne på importerede varer angivet med oprindelse i Kina afspejler i højere grad den stigende vægt af mere kostbare varettyper, der er underlagt en mindsteimportpris (ringmekanisme med 17 og 23 ringe), end en egentlig prisstigning.

3. Import af varer angivet med Thailand som oprindelsesland

- (58) På grundlag af resultaterne af OLAF-undersøgelsen blev det ovenfor nævnt, at en stor del af importen af varer angivet med oprindelse i Thailand faktisk var varer med kinesisk oprindelse. Importen af varer angivet med oprindelse i Thailand steg fra 1 mio. stk. i 1998 til 16 mio. stk. i 1999, 17 mio. stk. i 2000 og 20 mio. stk. i undersøgelsesperioden. Markedsandelen for importen af varer angivet med oprindelse i Thailand øgedes hvert år i den betragtede periode fra 0,3 % i 1998 til 5,2 % i 1999, 5,3 % i 2000 og 7,4 % i undersøgelsesperioden. Gennemsnitsprisen for importerede varer angivet med oprindelse i Thailand faldt med 9 % i samme perioden fra 100 EUR til 91 EUR. Mere detaljerede oplysninger var til rådighed om importen af varer angivet med oprindelse i Thailand og vedrører videresalgspriser anvendt af en europæisk distributør af ringmekanismer, som blev eksporteret via Thailand. Det konstateredes, at disse videresalgspriser i gennemsnit lå 12 % under EF-erhvervsgrenens salgspriser.

4. EF-erhvervsgrenens økonomiske situation⁽¹⁾

a) *Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse*

- (59) EF-erhvervsgrenens produktion faldt med 17 % i den betragtede periode fra 100 (indekstal) i 1998 til 91 i 1999, 89 i 2000 og 83 i undersøgelsesperioden. Koloman Handler AG's beslutning om at overføre en del af produktionen til Ungarn i 2000 forklarer faldet i produktionen det pågældende år. I undersøgelsesperioden indgav Koloman Handler AG konkursbegæring, og selskabets produktion faldt meget i anden halvdel af 2001.
- (60) EF-erhvervsgrenens produktionskapacitet faldt med 7 % i den betragtede periode. Den steg i 1999 til 107 (indekstal) og faldt så til 93 i 2000 som resultat af Koloman Handler AG's beslutning om at overføre en del af produktionen til Ungarn. Produktionskapaciteten stabiliseredes i undersøgelsesperioden.

(¹) Oplysningerne er angivet som indekstal (1998 = 100) eller inden for et interval, når dette er nødvendigt af fortrolighedshensyn.

- (61) Kapacitetsudnyttelsen faldt fra over 80 % i 1998 til 70-75 % i 1999, steg til 76-80 % i 2000 og faldt så igen til 70-75 % i undersøgelsesperioden.

b) *Lagre*

- (62) EF-erhvervsgrenens ultimolagre faldt med 37 % i den betragtede periode og var faldende hvert år i perioden. Den vigtigste faktor var nedgangen i Koloman Handler AG's produktion efter selskabets konkursbegæring. Den tid, hvor varerne lå på lager inden salg, blev nedsat med 10 dage i den betragtede periode.

c) *Salgets omfang, markedsandel og vækst*

- (63) EF-erhvervsgrenens salg på markedet i Fællesskabet faldt med 8 % i den betragtede periode fra 119 mio. stk. i 1998 til 109 mio. stk. i undersøgelsesperioden. Salget faldt også i 1999 til 115 mio. stk. og forblev på næsten samme niveau i 2000.
- (64) EF-erhvervsgrenens markedsandel steg lidt i den betragtede periode fra 40,1 % i 1998 til 40,4 % i undersøgelsesperioden, på trods af at den var faldet betydeligt i 1999 og 2000 med henholdsvis 37,6 % og 36,2 %.
- (65) Forbruget i Fællesskabet faldt med 9 % i den betragtede periode, og EF-erhvervsgrenens salg faldt med 8 %. På den anden side faldt den samlede import af varer angivet med oprindelse i Kina og Thailand med 44 % i den betragtede periode. EF-erhvervsgrenen øgede således sin markedsandel lidt, samtidig med at markedsandelen for importerede varer angivet med Kina som oprindelsesland blev mindre, og markedsandelen for importerede varer angivet med Thailand som oprindelsesland blev større.

d) *Salgspriser og omkostninger*

- (66) EF-erhvervsgrenens vejede gennemsnitlige salgspris for ringmekanismer solgt på fællesskabsmarkedet til ikke-forbundne kunder faldt hvert år i den betragtede periode, fra 206 EUR i 1998 til 190 EUR i 1999, 177 EUR i 2000 og 174 EUR i undersøgelsesperioden, dvs. med 16 % i den betragtede periode. Der blev først indført antidumpingforanstaltninger over for importen fra Indonesien i juni 2002, så det kan ikke udelukkes, at ringmekanismer fra Indonesien til dumpingpriser har haft virkning for prisudviklingen i den betragtede periode.
- (67) Salgsprisen på de vigtigste råmaterialer (bånd og tråd af stål) fulgte ikke den nedadgående tendens. Arbejdskraftomkostningerne pr. enhed, som udgør over to femtedele af de samlede omkostninger pr. enhed, faldt på den anden side betydeligt i den betragtede periode.

e) *Rentabilitet*

- (68) Da virkningerne var betydelige af visse forhold, som ikke afspejler erhvervsgrenens normale resultater (særlig afskrivning af goodwill efter erhvervelse), blev driftsfortjenestmargenen før afskrivning af goodwill anset for at være en bedre indikator end fortjenstmargenen før skat med henblik på en vurdering af EF-erhvervsgrenens rentabilitet. EF-erhvervsgrenen har hele tiden haft en dårlig driftsfortjenestmargin på sit salg til ikke-forbundne kunder i Fællesskabet. Rentabiliteten forbedredes fra 0-3 % i 1998 til 3,1%-6 % i 1999, faldt så til mellem 0 % og - 3 % i 2000 og lå under - 3 % i undersøgelsesperioden. Disse negative resultater bidrog sikkert til, at de pågældende to selskaber gik konkurs: Koloman Handler AG i juli 2001 og Krause Ringbuchtechnik GmbH i april 2002 (dvs. lige efter undersøgelsesperiodens udløb).

f) *Investeringer og evne til at rejse kapital*

- (69) Analysen af investeringer fokuserede på investeringer i fabrikker og maskiner, som udgør over 90 % af de samlede investeringer i undersøgelsesperioden. Investeringen i goodwill blev ikke taget i betragtning, da den ikke afspejler EF-erhvervsgrenens normale resultater over flere år, idet den var resultatet af en erhvervelse som var et enkeltstående tilfælde. Investeringerne i fabrikker og maskiner faldt med 65 % i den betragtede periode. De faldt til 52 (indekstal) i 1999, 48 i 2000 og 35 i undersøgelsesperioden.
- (70) EF-erhvervsgrenens evne til at rejse kapital var svækket på grund af dens konsekvent dårlige rentabilitet.

g) *Afkast af investeringer*

- (71) Da egenkapitalen blev negativ i 2000, og begge EF-producenter følgelig indgav konkursbegæring, anvendtes afkastet af de samlede aktiver til at måle afkastet af investeringer. Afkastet af de samlede aktiver var stabilt i 1998 og 1999 og lå på mellem 0 og 3 %, faldt pludselig til mellem 0 % og - 5 % i 2000 og lå under - 10 % i undersøgelsesperioden.

h) *Likviditet*

- (72) En analyse af en forenklet driftslikviditet, dvs. driftsfortjeneste plus afskrivning (minus afskrivning af goodwill) viser en tendens, der ligner tendensen for driftsfortjenestmargenen. Likviditeten voksede fra 100 (indekstal) i 1998 til 126 i 1999 og faldt så til 62 i 2000 og - 65 i undersøgelsesperioden.

i) *Beskæftigelse, produktivitet og lønninger*

- (73) Beskæftigelsen (fuldtidsenheder) faldt hvert år i den betragtede periode, fra 100 (indekstal) i 1998 til 86 i 1999, 82 i 2000 og 77 i undersøgelsesperioden.
- (74) Produktiviteten målt i 1 000 stk. pr. ansat forbedredes med 8 % i den betragtede periode, mens arbejdskraftsomkostningerne pr. produceret enhed målt i EUR pr. kg faldt med 12 % i samme periode.

j) *Den faktiske dumpingmargens størrelse*

- (75) Der er ingen afgørelse angående den faktiske dumping i undersøgelsesperioden for importerede varer angivet med oprindelse i Kina, da resultaterne vedrørende denne import angår et lille, ikke repræsentativt udvalg af ringmekanismer. Endvidere var det ikke muligt at foretage en fuldstændig fastsættelse af dumping i forbindelse med importerede varer angivet med oprindelse i Thailand, idet der ikke forelå nogen undersøgelse angående dumping (OLAF-undersøgelsen angik fastsættelsen af oprindelsesstatus og vedrørte ikke spørgsmålet om dumping). Der blev derfor ikke draget nogen konklusion om størrelsen af den faktiske dumpingmargin.

5. **Konklusion**

- (76) EF-erhvervsgrenen befandt sig fortsat i en sårbar situation i den betragtede periode. Dette viser sig ved erhvervsgrenens faldende rentabilitet (eller med andre ord dens voksende tab efter 1999) på mindre salgsmængder til faldende enhedspriser.
- (77) EF-erhvervsgrenens sårbare situation i undersøgelsesperioden var resultatet af flere begivenheder tidligere såsom i) dumpingimport af varer med oprindelse i Kina indtil indførelsen af foranstaltninger i januar 1997, ii) overvæltning af disse foranstaltninger som fastlagt i oktober 2000, iii) dumpingimport af varer med oprindelse i Indonesien indtil indførelsen af antidumpingforanstaltninger i juni 2002 og iv) omgåelse via Thailand (OLAF-undersøgelsen). Efter en omgåelsesundersøgelse blev de antidumpingforanstaltninger, der indførtes ved Rådets forordning (EF) nr. 119/97, udvidet til importerede varer afsendt fra Vietnam (jf. betragtning (4)). EF-erhvervsgrenen led således hele tiden under dumping i den betragtede periode og havde ikke nogen mulighed for at komme på fode igen. Faldet i forbruget på fællesskabsmarkedet var begrænset og kan derfor ikke i sig selv være en forklaring på EF-erhvervsgrenens sårbare situation.

F. SANDSYNLIGHEDEN FOR FORNYET SKADE

1. Virkningerne af den forventede stigning i dumpingimporten for EF-erhvervsgrenen

- (78) I undersøgelsesperioden for den oprindelige undersøgelse (dvs. perioden mellem 1. oktober 1994 og 30. september 1995) solgte de kinesiske eksporterende producenter 126 mio. stk. på markedet i Fællesskabet (WWS' salg udgør over to femtedele af denne mængde). I 2001 i undersøgelsesperioden for denne undersøgelse solgte de 5 mio. stk. angivet med oprindelse i Kina. Da der findes en betydelig ekstra kapacitet i Kina (mens den kinesiske eksport til tredjelande er faldende i mængde), og de kinesiske eksporterende producenters adfærd konsekvent har vist, at de er rede til at sælge til skadevoldende dumpingpriser for at vinde markedsandele, er det klart tegn på, at der er sandsynlighed for fornyet skadevoldende dumping via import af varer med oprindelse i Kina, hvis antidumpingforanstaltningerne bortfalder.
- (79) Fællesskabet er det eneste marked, hvor de kinesiske eksporterende producenter stadig kan øge deres markedsandel, da de andre markeder allerede bliver forsynet af kinesiske producenter eller producenter i tredjelande, som kontrolleres af kinesiske producenter. EF-erhvervsgrenens tilstedeværelse er ikke stor på de vigtigste markeder uden for EF, hvor næsten alle de ringmekanismer, der sælges, er fremstillet i Kina eller af selskaber, der kontrolleres af kinesiske eksporterende producenter. Pristrykket fra den pågældende import vil sandsynligvis stige som antydnet i analysen i antiovervæltningundersøgelsen, hvis de eksisterende foranstaltninger får lov til at udløbe. Når WWS var i stand til at opsuge en stor del af selskabets antidumpingtold på 32,5 %, og de andre kinesiske selskaber gjorde det samme med deres told på 39,4 %, er der stor sandsynlighed for, at de uden antidumpingforanstaltninger vil være i stand til at øge deres stærke pristryk på priserne for de ringmekanismer, der sælges i Fællesskabet.
- (80) Det må nævnes, at gennemsnitsprisen på ringmekanismer angivet med oprindelse i Thailand faldt med 9 % i den betragtede periode, og en sammenligning mellem en europæisk distributørs gennemsnitlige salgspris for ringmekanismer angivet med oprindelse i Thailand og EF-erhvervsgrenens vejede gennemsnitlige salgspris viste, at førstnævnte var ca. 12 % lavere end sidstnævnte.
- (81) Hvad angår spørgsmålet om import af varer fra andre tredjelande, har Ungarn nu været en del af Fællesskabet siden 1. maj 2004. Med hensyn til Indien og Indonesien er eksporterende producenter i begge lande under kine-

ske eksporterende producenters kontrol. Hvis foranstaltningerne for import af varer med oprindelse i Kina bortfalder, vil incitamentet til at eksportere ringmekanismer fra Indien og Indonesien til Fællesskabet blive mindre, da der sandsynligvis i så tilfælde vil blive en kraftig stigning i dumpingimporten direkte fra Kina.

- (82) EF-erhvervsgrenen befinder sig allerede i en sårbar situation, og førnævnte betydelige stigning i importen fra Kina til dumpingpriser kombineret med store prisunderbud vil således uden tvivl have alvorlige følger for EF-erhvervsgrenen. På baggrund af erfaringerne med tidligere antidumping- og antisubsidiundersøgelser vedrørende ringmekanismer vil udløbet af foranstaltningerne vedrørende import af ringmekanismer med oprindelse i Kina efter al sandsynlighed føre til yderligere væsentlig forværring af EF-erhvervsgrenens situation.

2. Konklusion om sandsynligheden for fornyet skade

- (83) På grundlag af ovenstående er det sandsynligt, at udløbet af antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af ringmekanismer med oprindelse i Kina vil føre til en kraftig stigning i importen til Fællesskabet kombineret med et stort fald i salgspriserne. Langt størstedelen af varerne på markedet for ringmekanismer er meget standardiserede, og der konkurreres i vid udstrækning på priserne.
- (84) I den sammenhæng er det ud fra resultaterne vedrørende situationen på fællesskabsmarkedet således sandsynligt, at en stigning i importmængden til lave dumpingpriser vil trykke EF-erhvervsgrenens priser. Dette vil til gengæld føre til yderligere forværring af EF-erhvervsgrenens finansielle situation. Følgerne for EF-erhvervsgrenen vil mest sandsynligt blive konkurser og lukning af de resterende fabrikker.
- (85) Foranstaltningernes bortfald vil fjerne den største hindring for de kinesiske eksporterende producenters salg til skadevoldende dumpingpriser på Fællesskabets marked.
- (86) Det konkluderes derfor, at der er sandsynlighed for fornyet skade forvoldt af dumpingimport af varer med oprindelse i Kina.

G. FÆLLESSKABETS INTERESSER

1. Indledning

- (87) Det blev undersøgt, om der var tvungende grunde til at konkludere, at det ikke er i Fællesskabets interesse at forny de gældende antidumpingforanstaltninger. Til dette formål og i overensstemmelse med artikel 21 i grundforordningen blev virkningerne af en fornyelse af foranstaltningerne for alle involverede parter i proceduren og følgerne af foranstaltningernes udløb undersøgt på grundlag af alle forelagte beviser.
- (88) For at vurdere virkningerne af en eventuel opretholdelse af foranstaltninger fik alle interesserede parter lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter i overensstemmelse med artikel 21, stk. 2, i grundforordningen. Kun de samarbejdsvillige EF-producenter og to ikke-forbundne importører besvarede spørgeskemaet. Tre brugere fremsatte bemærkninger, men de hverken besvarede spørgeskemaet eller forelagde dokumentation til støtte for deres bemærkninger.
- (89) Ifølge artikel 21, stk. 7, i grundforordningen kan der kun tages hensyn til oplysninger, hvis de er behørigt dokumenteret. I det foreliggende tilfælde var det ikke muligt at drage nogen konklusion ud fra brugernes bemærkninger om, at det ikke var i Fællesskabets interesse at opretholde antidumpingforanstaltninger, da bemærkningerne ikke var dokumenteret.
- (90) Hvad angår virkningerne af de antidumpingforanstaltninger, der tidligere blev indført, var der et kraftigt fald i importen af varer angivet med oprindelse i Kina, navnlig efter stigningen i foranstaltninger som følge af afgørelserne vedrørende overvæltning kombineret med en kraftig stigning i importen af varer med oprindelse i eller angivet med andre tredjelande som oprindelsesland.

2. EF-erhvervsgrenens interesser

- (91) Den koncern, som de anmodende parter tilhører, er den eneste EF-producent af ringmekanismer med en betydelig produktion. De står over for vanskelige forhold, hvor lavprisimport, ofte dumpingimport og subsidieret skadevoldende import fra tredjelande stadig er en trussel. De foretog en omstrukturering af driften efter at have

indgivet konkursbegæring, men det var ikke nok til at undgå yderligere konkursprocedurer i sidste kvartal af 2003. EF-erhvervsgrenen anstrenger sig for at opbygge en sund forretning, som er i stand til at konkurrere med kinesiske eksporterende producenter på verdensbasis. Bortfalder antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af varer med oprindelse i Kina, kunne det underminere denne strategi, da de kinesiske eksporterende producenter tidligere har vist, at de vil presse priserne ned til dumpingniveau for at vinde markedsandele. Da virkningerne af de gældende foranstaltninger er blevet delvis undermineret ved overvæltningspraksis og dumpingimport eller subsidieret import af ringmekanismer fra Indonesien, er det mest sandsynligt, at deres bortfald vil umuliggøre EF-erhvervsgrenens nuværende bestræbelser på omstrukturering.

- (92) EF-erhvervsgrenen har en lang tradition, men det er meget sandsynligt, at den ville ophøre med at eksistere, hvis de igangværende omstrukturingsbestræbelser ikke lykkes. Robert Krause GmbH & Co. KG indgav konkursbegæring i januar 1998. Selskabets efterfølger, Krause Ringbuchtechnik GmbH, ejet af Wilhelm vom Hoffe Drahtwerke GmbH siden juni 1998, indgav konkursbegæring i april 2002. Efter at have erhvervet aktiverne og overtaget sidstnævntes personale vil Ringbuchtechnik Produktionsgesellschaft GmbH sandsynligvis ikke genoptage produktionen, idet selskabet har anmodet om indledning af konkursprocedurer. SX Bürowaren Produktions- und Handels GmbH fortsætter traditionen fra Koloman Handler AG. Endnu en konkurs vil sandsynligvis blive enden på EF-erhvervsgrenen. Ophører EF-erhvervsgrenen først med at fremstille ringmekanismer, vil færdigheder, der er blevet opbygget gennem mere end et århundrede, gå tabt.
- (93) En fornyelse af foranstaltningerne vil sikkert sætte EF-erhvervsgrenen i stand til at øge sin markedsandel, nedsætte fremstillingsomkostningerne pr. enhed og øge rentabiliteten. Priserne vil sandsynligvis ikke ændre sig meget, men salget kunne vokse betydeligt. Hensigten med at omstrukturere EF-erhvervsgrenen er at sætte skub i dens konkurrencedygtighed og give mulighed for bedre planlægning af de typer ringmekanismer, der skal produceres, styrke dens forhandlingsposition i forhold til leverandørerne og forenkle salgstransaktionerne. Alle disse foranstaltninger vil bidrage til en nedsættelse af omkostningerne. EF-erhvervsgrenen er levedygtig, da den selv efter flere konkurser stadig er i stand til at levere en omfattende del af markedet i Fællesskabet, navnlig sammenholdt med det produktionsanlæg, der er etableret i Ungarn, og som blev en del af EF-produktionen den 1. maj 2004.

- (94) SX Bürowaren Produktions- und Handels GmbH's erhvervelse af Bensons, en forhandler af ringmekanismer gennem lang tid med selskaber beliggende i Nederlandene, Singapore, Det Forenede Kongerige og USA, viser helt tydeligt, at EF-erhvervsgrenen er indstillet på at øge sin adgang til markederne på verdensplan, og der ligger alvor bag dens omstrukturingsbestræbelser.
- (95) Der blev rejst to væsentlige spørgsmål efter meddelelsen af oplysninger. For det første EF-erhvervsgrenens mulige misbrug af en dominerende position. Kommissionen kender ikke til eventuelle antitrustprocedurer vedrørende de pågældende selskaber.
- (96) For det andet hævdedes det, at EF-erhvervsgrenen nu er forretningsmæssigt forbundet med en kinesisk eksportør, og at Bensons, importøren, der nu er en del af EF-erhvervsgrenen, er eneforhandler af varer, der sælges af WWS, en kinesisk eksportør, som også kontrollerer produktionen i Indien.
- (97) Det blev konstateret, at der findes en leveringsaftale mellem Bensons og WWS, som oprindeligt fastsatte overførsel af intellektuelle ejendomsrettigheder fra WWS til Bensons og overførsel af nogle af Bensons' aktier til WWS. Disse overførsler har imidlertid ikke fundet sted. Leveringsaftalen omfatter ikke nogen eksklusivtetsordning mellem Bensons og WWS, men foreskriver, at Bensons har førsteret til at blive eneforhandler, hvis en bestemt leverandør stopper med sin virksomhed. Det er derfor ikke muligt at bekræfte den påståede forbindelse.

3. Importørernes interesser

- (98) De to eneste samarbejdsvillige ikke-forbundne importører blev overtaget af SX Bürowaren Produktions- und Handels GmbH i august 2002 og blev således forretningsmæssigt forbundet med EF-erhvervsgrenen efter undersøgelsesperioden. Normalt tages der ikke hensyn til begivenheder, der har fundet sted efter undersøgelsesperioden. Men da denne overtagelse er betydningsfuld og vedvarende, bør der i dette særlige tilfælde tages hensyn dertil. De pågældende importørers interesser er nu de samme som EF-erhvervsgrenens, da de alle er forretningsmæssigt forbundne selskaber.
- (99) Ingen andre ikke-forbundne importører samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen. Dette tyder på, at selv om der har været foranstaltninger gældende, var de andre ikke-forbundne importører ikke særlig berørt af disse foranstaltninger.

4. Brugernes interesser

- (100) Ingen brugere samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen. Dette tyder på, at selv om der har været foranstaltninger gældende, var brugerne ikke særlig berørt af disse foranstaltninger. Det er således ikke sandsynligt, at

der vil ske en forværring af brugernes situation, hvis antidumpingforanstaltningerne opretholdes.

- (101) I den betragtede periode nedsatte flere ringbindproducenter deres produktion eller lukkede deres fabrikker i Fællesskabet. I visse tilfælde flyttede de eller udvidede deres produktionskapacitet uden for Fællesskabet, især i østeuropæiske lande. Grunden til disse brugeres beslutninger var hovedsagelig motiveret af lavere omkostninger til arbejdskraft og landenes nære beliggenhed til Fællesskabets marked kombineret med udsigten til, at de pågældende lande ville blive medlemmer af EU den 1. maj 2004. Priserne på de ringmekanismer, som EF-erhvervsgrenen solgte, har fulgt en nedadgående tendens, og importerede lavpriseringsmekanismer afsendt fra Indien, Indonesien og Thailand, som ikke er omfattet af antidumpingtold, har været til rådighed i hele den betragtede periode.
- (102) Det bør understreges, at brugerne vil blive næsten helt afhængige af importen af varer med oprindelse i Kina og/eller importen fra kinesiske datterselskaber i andre lande, hvis EF-erhvervsgrenen ophører med at eksistere. På det tidspunkt vil kinesiske eksporterende producenter have et incitament til at øge priserne betydeligt på markeder uden for Kina, hvilket kunne bringe brugerindustriens konkurrencedygtighed i alvorlig fare. EF-erhvervsgrenen har ingen interesse i at føre en prispolitik, som vil bidrage til, at ringbindproducenter i Fællesskabet lukker, da den vil være i en meget svagere position i konkurrencen uden for Fællesskabet med kinesiske eksporterende producenter og deres datterselskaber.

- (103) Skulle foranstaltningerne blive fornyet, vil der være alternative leveringskilder. Det er værd at bemærke, at de nuværende antidumpingforanstaltninger på importen af varer med oprindelse i Kina ikke førte til mangel på importerede ringmekanismer på fællesskabsmarkedet.

5. Leverandørindustriens interesser

- (104) Leverandørerne af ståltråd og stålband sælger en ganske ubetydelig procentdel af deres produktion til EF-erhvervsgrenen og er som sådan ikke berørt af resultaterne af denne procedure. Ingen af dem gav sig til kende som interesseret part.

6. Konkurrence og handelsforvridende virkninger

- (105) Hvad angår virkningerne af foranstaltningernes eventuelle bortfald for konkurrencen i Fællesskabet, skal det bemærkes, at der kun findes få producenter af ringmekanismer i hele verden, og at de fleste er kinesere eller kontrolleres af kinesiske eksporterende producenter. Skulle de få resterende producenter, som ikke kontrolleres af kinesiske selskaber, at forsvinde, vil det få negative følger for konkurrencen i Fællesskabet.

7. Konklusion om Fællesskabets interesser

- (106) Under hensyn til ovenstående kendsgerninger og betragtninger konkluderes det, at der ikke er nogen tvingende grund til ikke at opretholde de nuværende antidumpingforanstaltninger.

H. ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER

- (107) På baggrund af det foregående fastslås det, at de antidumpingforanstaltninger for importen af ringmekanismer med oprindelse i Kina, der indførtes ved Rådets forordning (EF) nr. 119/97, senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 2100/2000, bør opretholdes, jf. artikel 11, stk. 2 og 6 i grundforordningen.
- (108) Da undersøgelsen har været langvarig, anses det for nødvendigt at begrænse foranstaltningernes gyldighed til fire år –

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af visse ringmekanismer, der i øjeblikket tariferes under KN-kode ex 8305 10 00, med oprindelse i Folkerepublikken Kina.

Med henblik på denne forordning er der tale om ringmekanismer, der består af to rektangulære stålplader eller -bånd, hvortil der er fastgjort mindst fire halvringer af stål, og som holdes sammen af en dæklade af stål. De kan åbnes enten ved at trække i halvringerne eller med en lille triggermekanisme af stål, der er fastgjort til ringmekanismen.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. november 2004.

På Rådets vegne

L. J. BRINKHORST

Formand

2. Den endelige antidumpingtold på nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, fastsættes til følgende:

- a) for mekanismer med 17 og 23 ringe (Taric-kode 8305 10 00 21, 8305 10 00 22 og 8305 10 00 29) er tolden lig med forskellen mellem mindsteimportprisen på 325 EUR pr. 1 000 stk. og nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet
- b) for andre mekanismer end dem med 17 eller 23 ringe (Taric-kode 8305 10 00 11, 8305 10 00 12 og 8305 10 00 19)

	Toldsats	Taric-tillægskode
Folkerepublikken Kina:		
– World Wide Stationery Mfg, Hongkong, Folkerepublikken Kina	51,2 %	8934
– Alle andre selskaber	78,8 %	8900

Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er angivet.

Artikel 2

Denne antidumpingtold indføres for en periode på fire år fra datoen for denne forordnings ikrafttrædelse.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2075/2004**af 3. december 2004****om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager⁽¹⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 4. december 2004.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. december 2004.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikterne

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1947/2002 (EFT L 299 af 1.11.2002, s. 17).

BILAG

til Kommissionens forordning af 3. december 2004 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	115,6
	204	94,9
	999	105,3
0707 00 05	052	106,6
	204	32,5
	999	69,6
0709 90 70	052	97,8
	204	71,6
	999	84,7
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	388	43,9
	999	43,9
0805 20 10	204	68,0
	999	68,0
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	67,0
	204	57,0
	624	95,8
	720	30,1
	999	62,5
0805 50 10	052	58,9
	528	25,5
	999	42,2
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	052	90,5
	388	138,0
	400	81,3
	404	87,3
	512	104,5
	720	76,7
	804	107,6
	999	98,0
0808 20 50	720	66,4
	999	66,4

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2081/2003 (EUT L 313 af 28.11.2003, s. 11).
Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2076/2004

af 3. december 2004

om første tilpasning af bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2003/2003 om gødninger (EDDHSA og tripel superphosphat)

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

hensyn til de krav, som jorder og afgrøder stiller. Punktet vedrørende TSP i tabel A2 i bilag I til forordning (EF) 2003/2003 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2003/2003 af 13. oktober 2003 om gødninger⁽¹⁾, særlig artikel 31, stk. 1 og 3, og

(6) Natriumsalt af EDDHSA og dets kondensationsprodukter (EDDHSA) har de sidste 15 år, især i Spanien, Frankrig og Italien, været brugt som en organisk chelatdanner til mikronæringsstoffer. Erfaringen viser, at det er et effektivt gødningsstof, og at det ikke medfører risici for miljøet.

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 3 i forordning (EF) nr. 2003/2003 må en gødning, der tilhører en af typerne i forordningens bilag I, og som opfylder forordningens bestemmelser, betegnes »EF-gødning«.

(7) Især anvendes jern chelateret med EDDHSA til at afhjælpe jernmangel og bekæmpe jernklorose. Det anbefales for en lang række plantearter, især frugttræer som citrusfrugter, abrikoser, avocadoer, blomster og ferskner; det bruges også til druer, små buske og jordbær.

(2) En af de phosphorgødninger, der er anført i tabel A2 i bilag I til forordning (EF) nr. 2003/2003, er tripel superphosphat (TSP), og et af kriterierne for mærkning af denne gødning som EF-gødning er »phosphor bestemt som P₂O₅ opløseligt i neutralt ammoniumcitrat. Mindst 93 % af det angivne indhold af P₂O₅ skal være vandopløseligt«.

(8) Udryddelsen af jernklorose og dens symptomer sikrer grønt løv med god vækst og modning af frugterne til høstning.

(3) Jo højere vandopløselighed TSP-gødningen har, jo bedre er den agronomiske virkning. Tidligere led jorderne i Europa generelt af phosphormangel, og det var derfor begrundet med en mindste vandopløselighed på 93 % for at råde bod på denne mangel.

(9) For så vidt angår virkninger på jord og miljø gennemgår EDDHSA en kemisk nedbrydningsproces i jorden, som er relativ langsom, men som ikke frembringer farlige stoffer. Den forårsager heller ikke saltproblemer i jorden.

(4) I dag er situationen en anden, fordi mange jorder ikke længere mangler phosphor, og TSP med mindste vandopløselighed på 85 % vil for mange europæiske jorder og afgrøder være lige så effektiv, selv om der stadig er jordforhold eller afgrøder, hvor det er mest hensigtsmæssigt med TSP med en vandopløselighed på mindst 93 %.

(10) EDDHSA bør derfor optages i den liste over godkendte organiske chelatdannere til mikronæringsstoffer, som findes i bilag I til forordning (EF) nr. 2003/2003.

(5) Brugere af TSP bør derfor kunne vælge mellem TSP med en mindste vandopløselighed på 85 % eller TSP med en højere vandopløselighed ud fra de lokale forhold med

(11) Forordning (EF) nr. 2003/2003 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(12) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra det i henhold til artikel 32 i forordning (EF) nr. 2003/2003 nedsatte udvalg —

⁽¹⁾ EUT L 304 af 21.11.2003, s. 1. Ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 885/2004 (EUT L 168 af 1.5.2004, s. 1).

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 2

Artikel 1

Bilag I til forordning (EF) 2003/2003 ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. december 2004.

På Kommissionens vegne

Günter VERHEUGEN

Medlem af Kommissionen

BILAG

I bilag I til forordning (EF) nr. 2003/2003 foretages følgende ændringer:

a) I tabel A.2 affattes punkt 2(c) vedrørende »Tripel superphosphat« således:

Nr.	Typebetegnelse	Henvisning til fremstillingsmåde og hovedbestanddele	Mindsteindhold af næringsstoffer (i vægprocent) Angivelser til bestemmelse af indholdet af næringsstoffer Øvrige krav	Yderligere oplysninger vedrørende typebetegnelse	Bestanddele, hvis indhold skal deklareres Næringsstoffernes former og opløseligheder Øvrige kriterier
1	2	3	4	5	6
»2(c)	Tripel superphosphat	Produkt fremstillet ved oplukning af formalet råphosphat med phosphorsyre. Indeholder som hovedbestanddel monocalciumphosphat	38 % P ₂ O ₅ Phosphor bestemt som P ₂ O ₅ opløseligt i neutralt ammoniumcitrat. Mindst 85 % af det angivne indhold af P ₂ O ₅ skal være vandopløseligt Prøvemængde: 3 g		Phosphorsyreanhydrid opløseligt i neutralt ammoniumcitrat Vandopløseligt phosphorsyreanhydrid«

b) I punkt E.3.1. tilføjes følgende:

»Natriumsalt af

ethylendiamin di-(2-hydroxy-5-sulphonatophenylacetic)-syre

EDDHA C₁₈H₂₀O₁₂N₂S₂ +

og dets kondensationsprodukter

n*(C₁₂H₁₄O₈N₂S)_n«

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2077/2004**af 3. december 2004****om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2037/2000 for så vidt angår proceshjelpestoffer**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2037/2000 af 29. juni 2000 om stoffer, der nedbryder ozonlaget ⁽¹⁾, særlig artikel 2, femtende led, tredje punktum, og ud fra følgende betragtninger:

- (1) På baggrund af nye oplysninger og ny teknik, som Technology and Economic Assessment Panel har gjort rede for i sin statusrapport af april 2002 ⁽²⁾ om kontrollerede stoffer, der anvendes som kemiske proceshjelpestoffer, bør bilag VI til forordning (EF) nr. 2037/2000 ændres i overensstemmelse med afgørelse X/14 ⁽³⁾ og afgørelse XV/6 ⁽⁴⁾, der blev vedtaget på henholdsvis tiende (1998) og femtende (2003) møde mellem parterne i Montreal-protokollen.
- (2) Mere præcist bliver ved afgørelse XV/6 tetrachlormethan tilføjet som proceshjelpestof ved fremstilling af cyclodim

(et opløsningsmiddel), samtidig med at CFC-113 udgår som proceshjelpestof ved fremstilling af vinorelbin (et lægemiddel) og tetrachlormethan udgår som proceshjelpestof ved fremstilling af tralomethrin (et insekticid).

- (3) Forordning (EF) nr. 2037/2000 bør ændres i overensstemmelse hermed.
- (4) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 18, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2037/2000 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag VI til forordning (EF) nr. 2037/2000 affattes som angivet i bilaget til nærværende forordning.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. december 2004.

På Kommissionens vegne

Stavros DIMAS

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 244 af 29.9.2000, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens beslutning 2004/232/EF (EUT L 71 af 10.3.2004, s. 28).

⁽²⁾ Rapport fra Technology and Economic Assessment Panel, April 2002, Volume 1, Progress report on Processing Agents.

⁽³⁾ Tiende møde mellem parterne i Montreal-protokollen i 1998, afgørelse X/14: proceshjelpestoffer.

⁽⁴⁾ Femtende møde mellem parterne i Montreal-protokollen i 2003, afgørelse XV/6: liste over anvendelser af kontrollerede stoffer som proceshjelpestoffer.

BILAG

»BILAG VI

Processer, hvori kontrollerede stoffer anvendes som proceshjælpstof, jf. artikel 2, femtende led

- a) anvendelse af tetrachlormethan til fjernelse af nitrogentrichlorid ved fremstilling af chlor og natriumhydroxid
  - b) anvendelse af tetrachlormethan til genvinding af chlor fra restgas fra chlorfremstilling
  - c) anvendelse af tetrachlormethan ved fremstilling af chloreret gummi
  - d) anvendelse af tetrachlormethan ved fremstilling af isobutylacetophenon (ibuprofen, smertestillende middel)
  - e) anvendelse af tetrachlormethan ved fremstilling af polyphenylenterephthalamid
  - f) anvendelse af CFC-11 ved fremstilling af tynd folie af polyolefinfibre
  - g) anvendelse af CFC-12 ved fotokemisk syntese af perfluorpolyetherpolyperoxid-udgangsstoffer til Z-perfluorpolyethere og difunktionelle derivater
  - h) anvendelse af CFC-113 ved reduktion af perfluorpolyetherpolyperoxid-mellemprodukt til produktion af perfluorpolyetherdiestere
  - i) anvendelse af CFC-113 ved fremstilling af perfluorpolyetherdioler med høj funktionalitet
  - j) anvendelse af tetrachlormethan ved fremstilling af cyclodim
  - k) anvendelse af HCFC i processerne under litra a) til j), når det sker for at erstatte CFC eller tetrachlormethan.»
-

RÅDETS DIREKTIV 2004/106/EF

af 16. november 2004

om ændring af direktiv 77/799/EØF om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter, visse punktafgifter og afgiftsbelastning af forsikringspræmier og direktiv 92/12/EØF om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Bekæmpelsen af svig med hensyn til punktafgifter kræver en styrkelse af samarbejdet mellem skatte- og afgiftsmyndighederne inden for Fællesskabet og mellem disse og Kommissionen i overensstemmelse med fælles principper.
- (2) Med henblik herpå samler Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2073/2004 af 16. november 2004 om administrativt samarbejde på punktafgiftsområdet ⁽³⁾ alle de bestemmelser, der har til formål at lette det administrative samarbejde på punktafgiftsområdet, og som er indeholdt i direktiv 77/799/EØF ⁽⁴⁾ og 92/12/EØF ⁽⁵⁾, med undtagelse af den gensidige bistand, der er fastsat ved Rådets direktiv 76/308/EØF af 15. marts 1976 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse bidrag, afgifter, skatter og andre foranstaltninger ⁽⁶⁾.
- (3) Ifølge Rådets direktiv 2004/56/EF ⁽⁷⁾ om ændring af direktiv 77/799/EØF skal medlemsstaterne sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme det inden den 1. januar 2005. Disse bestemmelser finder anvendelse inden for området direkte skatter, visse punktafgifter og afgiftsbelastning af forsikringspræmier. Da direktiv 77/799/EØF i henhold til dette direktiv ikke skal finde anvendelse på punktafgifter fra den 1. juli 2005, er det ikke hensigtsmæssigt, at medlemsstaterne skal vedtage bestemmelser, der ophører med at finde anvendelse inden for en kort periode. Medlemsstaterne skal derfor kunne undlade at vedtage de bestemmelser, der er nødvendige for at efter-

komme direktiv 2004/56/EF for så vidt angår punktafgifter, uden at dette berører forpligtelsen til at vedtage sådanne bestemmelser med hensyn til andre skatter, som direktiv 77/799/EØF finder anvendelse på.

- (4) Direktiv 77/799/EØF og 92/12/EØF bør derfor ændres

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 77/799/EØF foretages følgende ændringer:

- 1) Titlen affattes således:

»Rådets direktiv 77/799/EØF af 19. december 1977 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter og afgiftsbelastning af forsikringspræmier«.

- 2) Artikel 1, stk. 1, affattes således:

»1. Medlemsstaternes kompetente myndigheder udveksler, i overensstemmelse med dette direktiv, alle oplysninger, der gør det muligt for dem at foretage en korrekt ansættelse af indkomst- og formueskat, samt alle oplysninger vedrørende fastsættelse af afgifter på forsikringspræmier, der er nævnt i artikel 3, sjette led, i Rådets direktiv 76/308/EØF af 15. marts 1976 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse bidrag, skatter og andre foranstaltninger (*).

(*) EFT L 73 af 19.3.1976, s. 18. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.«

Artikel 2

I direktiv 92/12/EØF foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 15a udgår.

- 2) Artikel 15b udgår.

- 3) Artikel 19, stk. 6, udgår.

⁽¹⁾ Udtalelse af 1.4.2004 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Udtalelse af 31.3.2004 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ Se side 1 i denne EUT.

⁽⁴⁾ EFT L 336 af 27.12.1977, s. 15. Senest ændret ved direktiv 2004/56/EF (EUT L 127 af 29.4.2004, s. 70).

⁽⁵⁾ EFT L 76 af 23.3.1992, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 807/2003 (EUT L 122 af 16.5.2003, s. 36).

⁽⁶⁾ EFT L 73 af 19.3.1976, s. 18. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.

⁽⁷⁾ EUT L 127 af 29.4.2004, s. 70.

Artikel 3

Henvisninger til direktiv 77/799/EØF vedrørende punktafgifter læses som henvisninger til forordning (EF) nr. 2073/2004.

Henvisninger til direktiv 92/12/EØF vedrørende administrativt samarbejde på punktafgiftsområdet læses som henvisninger til forordning (EF) nr. 2073/2004.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør inden den 30. juni 2005 de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

Medlemsstaterne anvender disse bestemmelser fra den 1. juli 2005.

Disse bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

3. Uanset artikel 2 i direktiv 2004/56/EF har medlemsstaterne ikke pligt til at vedtage og anvende de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktiv 2004/56/EF, for så vidt angår punktafgifter.

Artikel 5

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 6

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. november 2004.

På Rådets vegne

G. ZALM

Formand

II

(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 2. november 2004

om undertegnelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Fyrstendømmet Andorra om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger, og om godkendelse og undertegnelse af den dertil knyttede fælles hensigtserklæring

(2004/828/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 94 sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 16. oktober 2001 bemyndigede Rådet Kommissionen til at føre forhandlinger med Fyrstendømmet Andorra om en aftale om, at denne stat indfører foranstaltninger svarende til dem, der anvendes i Fællesskabet, for at sikre en reel beskatning af renteindtægter fra opsparing.
- (2) Den aftaletekst, der er resultatet af disse forhandlinger, er i overensstemmelse med Rådets forhandlingsdirektiver. Til aftalen er knyttet en fælles hensigtserklæring mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater og Fyrstendømmet Andorra.
- (3) Med forbehold af senere vedtagelse af en afgørelse om indgåelse af aftalen bør de to dokumenter, som blev parafareret den 1. juli 2004, undertegnes og Rådets godkendelse af den fælles hensigtserklæring bekræftes —

Artikel 1

Med forbehold af senere vedtagelse af en afgørelse om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Fyrstendømmet Andorra om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger⁽¹⁾, bemyndiges formanden for Rådet til at udpege de personer, der er beføjede til at undertegne aftalen og den dertil knyttede fælles hensigtserklæring, samt de breve fra Det Europæiske Fællesskab, som skal udveksles i henhold til aftalens artikel 19, stk. 2, og sidste afsnit i den fælles hensigtserklæring, for derved at give Det Europæiske Fællesskabs samtykke.

Den fælles hensigtserklæring godkendes af Rådet.

Teksten til aftalen og den fælles hensigtserklæring er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. november 2004.

På Rådets vegne
B. R. BOT
Formand

⁽¹⁾ EUT L 157 af 26.6.2003, s. 38.

AFTALE

mellem Det Europæiske Fællesskab og Fyrstendømmet Andorra om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

og

FYRSTENDØMMET ANDORRA,

i det følgende benævnt »kontraherende part« eller »kontraherende parter«,

med henblik på at fastlægge foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger, i det følgende benævnt »direktivet«, inden for samarbejdsrammer, der tager hensyn til hver af de kontraherende parter legitime interesser, og på en baggrund, hvor andre tredjelande, der befinder sig i en lignende situation som Fyrstendømmet Andorra, også vil anvende foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i direktivet,

ER BLEVET ENIGE OM AT INDGÅ FØLGENDE AFTALE:

*Artikel 1***Formål**

1. Inden for rammerne af et samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og Fyrstendømmet Andorra er indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger, som udbetales i Fyrstendømmet Andorra til retmæssige ejere, der er fysiske personer med bopæl i en af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater, i henhold til procedurerne i artikel 3 genstand for en kildeskat opkrævet af betalende agenter, som er etableret på Fyrstendømmet Andorras område, på de betingelser, der er fastsat i artikel 7.

Denne kildeskat opkræves efter reglerne i artikel 9, dog med forbehold for foranstaltningerne vedrørende frivillig oplysning. Provenuet svarende til det beløb, der er opkrævet i kildeskat i henhold til artikel 7 og 9, deles mellem Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater og Fyrstendømmet Andorra efter reglerne i artikel 8.

For at denne aftale skal svare til direktivet, suppleres disse foranstaltninger med indførelsen af regler for udveksling af oplysninger efter anmodning (artikel 12) og med konsultations- og revisionsprocedurer (artikel 13).

2. De kontraherende parter træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre anvendelsen af denne aftale. Fyrstendømmet Andorra træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de opgaver, der er nødvendige til gennemførelse af denne aftale, udføres af betalende agenter etableret på dets område, og fastsætter specifikt de nærmere bestemmelser om procedurer og strafrenter, uanset hvor debitor for den fordring, der giver renten, er etableret.

*Artikel 2***Definition af retmæssig ejer**

1. I aftalen forstås ved »retmæssig ejer« enhver fysisk person, der modtager en rentebetaling, eller enhver fysisk person, for hvem en rentebetaling er sikret, medmindre han fremlægger bevis for, at betalingen ikke er modtaget eller sikret til hans egen fordel, dvs.

a) at han optræder som betalende agent i henhold til artikel 4, eller

b) at han optræder på vegne af en juridisk person, en enhed, der beskattes af sit overskud i henhold til de generelle ordninger for erhvervsbeskatning, eller et organ for kollektiv investering i værdipapirer, der er etableret i en af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater eller i Fyrstendømmet Andorra, eller

c) at han optræder på vegne af en anden fysisk person, der er den retmæssige ejer, og meddeler den betalende agent den retsmæssige ejers identitet og bopæl i henhold til artikel 3, stk. 1.

2. Hvis den betalende agent har oplysninger, der tyder på, at den fysiske person, der modtager en rentebetaling, eller for hvem en rentebetaling er sikret, muligvis ikke er den retmæssige ejer, træffer han rimelige foranstaltninger til at fastslå den retmæssige ejers identitet i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1. Hvis den betalende agent er ude af stand til at identificere den retmæssige ejer, behandler han den pågældende fysiske person som den retmæssige ejer.

Artikel 3

Den retmæssige ejers identitet og bopæl

1. Den betalende agent fastlægger den retmæssige ejers identitet i form af navn, fornavn og adresse i henhold til de i Fyrstendømmet Andorra gældende bestemmelser om bekæmpelse af hvidvaskning af penge.

2. Den betalende agent fastlægger den retmæssige ejers bopæl på grundlag af standarder, der varierer efter, hvornår den betalende agent og modtageren af rentebetalinger har optaget forbindelse. Med forbehold af nedenstående anses bopælen for at være i det land, hvor den retmæssige ejer har sin faste adresse:

- a) for kontraktlige forbindelser, der er optaget før den 1. januar 2004, fastlægger den betalende agent den retmæssige ejers bopæl efter de i Fyrstendømmet Andorra gældende bestemmelser om bekæmpelse af hvidvaskning af penge
- b) for kontraktlige forbindelser, der er optaget, eller for transaktioner, der er gennemført uden kontraktlige forbindelser fra og med den 1. januar 2004, fastlægger den betalende agent, på grundlag af den adresse, som er angivet i det officielle identitetskort, eller om nødvendigt på grundlag af enhver anden dokumentation, der forevises af den retmæssige ejer, den retmæssige ejers bopæl efter følgende procedure: for fysiske personer, der fremviser et officielt identitetskort udstedt af en medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab og erklærer sig som hjemmehørende i et tredjeland, fastslås bopælen ved hjælp af en bopælsattest eller en opholdstilladelse udstedt af den kompetente myndighed i det tredjeland, hvor den fysiske person hævder at være hjemmehørende. Hvis en sådan bopælsattest eller opholdstilladelse ikke kan fremvises, anses bopælen for at befinde sig i den medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab, der har udstedt det officielle identitetskort.

Artikel 4

Definition af betalende agent

I denne aftale forstås ved »betalende agent« enhver økonomisk aktør etableret i Fyrstendømmet Andorra, der betaler renter til eller sikrer betalingen af renter til umiddelbar fordel for den retmæssige ejer, uanset om aktøren er debitor for den fordring, der giver renten, eller den aktør, som debitor eller den retmæssige ejer pålægger at betale renter eller sikre betalingen af renter.

Artikel 5

Definition af kompetent myndighed

1. I denne aftale forstås ved de kontraherende parters »kompetente myndigheder« de myndigheder, der står anført på listen i bilag I.

2. For tredjelandes vedkommende er den kompetente myndighed den, der er fastlagt i henseende til bilaterale eller multilaterale skatteaftaler, eller, dersom en sådan ikke findes, en anden myndighed, der er bemyndiget til at udstede bopælsattester til skattemæssige formål.

Artikel 6

Definition af rentebetalinger

1. I denne aftale forstås ved »rentebetalinger«:
  - a) renter betalt eller krediteret en konto vedrørende fordringer af enhver art med eller uden prioritetsgaranti eller klausul om andel i debtors udbytte, navnlig indtægter fra statsgældsbeviser og indtægter fra obligationer eller forskrivninger, herunder præmier eller gevinster i tilknytning til sådanne gældsbeviser, obligationer eller forskrivninger. Strafrenter for sen betaling betragtes ikke som rentebetalinger
  - b) påløbne eller kapitaliserede renter i forbindelse med afståelse, indfrielse eller tilbagekøb af de i litra a) omhandlede fordringer
  - c) indkomst afledt af rentebetalinger, enten direkte eller via en i artikel 4, stk. 2, i direktivet omhandlet enhed udloddet af:
    - i) institutter for kollektiv investering med hjemsted i en af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater eller i Fyrstendømmet Andorra
    - ii) en enhed, der gør brug af den i direktivets artikel 4, stk. 3, fastsatte mulighed, og
    - iii) institutter for kollektiv investering etableret uden for det i artikel 17 anførte område.
  - d) indkomst i forbindelse med afståelse, indfrielse eller tilbagekøb af andele eller enheder i følgende institutter og enheder, hvis de direkte eller indirekte via andre institutter for kollektiv investering eller enheder som omhandlet nedenfor investerer mere end 40 % af deres aktiver i fordringer omhandlet i litra a):
    - i) institutter for kollektiv investering med hjemsted i en af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater eller i Fyrstendømmet Andorra
    - ii) en enhed, der gør brug af den i direktivets artikel 4, stk. 3, fastsatte mulighed, og

iii) institutter for kollektiv investering etableret uden for det i artikel 17 anførte område.

Fyrstendømmet Andorra har imidlertid mulighed for kun at lade indkomst som omhandlet i litra d) indgå i definitionen af rentebetaling, for så vidt denne indkomst svarer til en indkomst, der direkte eller indirekte stammer fra rentebetalinger som defineret i litra a) og b).

2. I henseende til stk. 1, litra c) og d), skal den samlede indkomst, dersom en betalende agent ikke ligger inde med oplysninger om, hvor stor en del af indkomsten der afledes af rentebetalinger, betragtes som rentebetaling.

3. I henseende til stk. 1, litra d), skal procentsatsen, dersom en betalende agent ikke har nogen oplysninger om procentsatsen for de aktiver, der er investeret i fordringer eller i andele eller enheder i henhold til nævnte litra, anses for at være højere end 40%. Hvis agenten ikke er i stand til at fastlægge beløbet for den indkomst, som den retmæssige ejer har realiseret, betragtes indkomsten som værende provenuet af afståelsen, indfrielsen eller tilbagekøbet af andelene eller enhederne.

4. I henseende til stk. 1, litra b) og d), skal Fyrstendømmet Andorra have mulighed for at kræve, at betalende agenter på dets område beregner renterne på årsbasis i en periode, der ikke må overstige et år, og behandler sådanne på årsbasis beregnede renter som rentebetalinger, også selv om der ikke finder afståelse, indfrielse eller tilbagekøb sted i den pågældende periode.

5. Indkomster i relation til institutter eller enheder, som har investeret op til 15% af deres aktiver i fordringer i den i stk. 1, litra a), anførte betydning, betragtes ikke som rentebetaling i henhold til stk. 1, litra c) og d).

6. Den i stk. 1, litra d), og stk. 3 omhandlede procentsats fastsættes fra den 1. januar 2011 til 25%.

7. De i stk. 1, litra d), og stk. 5 omhandlede procentsatser fastsættes under henvisning til investeringspolitikken som fastlagt i fondsbestemmelserne eller vedtægterne for de berørte institutter eller enheder og, hvis sådanne ikke findes, under henvisning til den faktiske sammensætning af de berørte institutters eller enheders aktiver.

Artikel 7

Kildeskat

1. Når den retmæssige ejer er hjemmehørende i en af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater, opkræver Fyrsten-

dømmet Andorra en kildeskat på 15% i løbet af de tre første år af denne aftales anvendelsesperiode, på 20% i løbet af de følgende tre år og derefter på 35%.

2. Den betalende agent opkræver kildeskat på følgende måde:

a) hvis der er tale om en rentebetaling i henhold til artikel 6, stk. 1, litra a): af det betalte eller krediterede rentebeløb

b) hvis der er tale om en rentebetaling i henhold til artikel 6, stk. 1, litra b) eller d): af det rente- eller indkomstbeløb, der er omhandlet i de nævnte litraer, eller ved hjælp af en skat med tilsvarende virkning, som skal bæres af modtageren af det fulde beløb af provenuet af afståelsen, indfrielsen eller tilbagekøbet

c) hvis der er tale om en rentebetaling i henhold til artikel 6, stk. 1, litra c): af det indkomstbeløb, der er omhandlet i nævnte litra

d) hvis Fyrstendømmet Andorra udnytter muligheden i artikel 6, stk. 4: af rentebeløbet på årsbasis.

3. For så vidt angår stk. 2, litra a) og b), opkræves kildeskatten i et omfang svarende til den periode, hvori den retmæssige ejer har besiddet fordringen. Hvis den betalende agent ikke er i stand til at fastslå perioden på grundlag af den information, han råder over, skal den retmæssige ejer anses for at have været indehaver af fordringen i hele den periode, den har eksisteret, medmindre han kan fremlægge bevis for erhvervsdatoen.

4. Andre former for skatter og tilbageholdelser vedrørende en rentebetaling end den i denne aftale omhandlede tilbageholdelse krediteres det tilbageholdelsesbeløb, der er beregnet i overensstemmelse med stk. 1-3 vedrørende samme rentebetaling.

5. Opkrævning af kildeskat af en betalende agent etableret i Fyrstendømmet Andorra forhindrer ikke den medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab, hvor den retmæssige ejer har sin skattemæssige bopæl, i at beskatte indkomsten i overensstemmelse med sin nationale lovgivning, jf. dog artikel 10.

I tilfælde, hvor en skatteyder opgiver renteindtægter udbetalt af en betalende agent etableret i Fyrstendømmet Andorra til skattemyndighederne i den medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab, hvor han har bopæl, beskattes renteindtægterne i den pågældende medlemsstat til samme satser som dem, der gælder for renteindtægter indtjent i denne medlemsstat.

Artikel 8

Deling af provenu

1. Fyrstendømmet Andorra beholder 25% af det provenu, der fremkommer som følge af den i artikel 7 omhandlede kildeskat, og overfører 75% af provenuet til den medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab, hvor den retmæssige ejer har bopæl.

2. Disse overførsler finder hvert år sted i form af en enkelt betaling pr. medlemsstat senest inden for en periode på seks måneder efter afslutningen af det kalenderår, hvor beskatningen er sket.

Fyrstendømmet Andorra træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at ordningen for fordeling af provenuet fungerer hensigtsmæssigt.

Artikel 9

Frivillig oplysning

1. Fyrstendømmet Andorra fastlægger en procedure, som gør det muligt for en retmæssig ejer at undgå den tilbageholdelse, der er omhandlet i artikel 7, hvis den retmæssige ejer forelægger sin betalende agent en attest, som er udstedt i hans navn af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor han har bopæl, i henhold til stk. 2.

2. På begæring af den retmæssige ejer udsteder den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor den pågældende har sin bopæl, en attest, som angiver:

- a) den retmæssige ejers navn, adresse og skattemæssige identifikationsnummer eller, dersom et sådant nummer ikke findes, fødselsdato og fødested
- b) den betalende agents navn og adresse
- c) den retmæssige ejers kontonummer eller, dersom et sådant ikke findes, identifikationen af værdipapiret.

En sådan attest skal være gyldig i en periode af højst tre års varighed. Den skal udstedes til enhver retmæssig ejer, der har anmodet derom, inden for to måneder efter fremsættelsen af denne anmodning.

Artikel 10

Afskaffelse af dobbeltbeskatning

1. Den medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab, hvor den retmæssige ejer har sin skattemæssige bopæl, skal sikre afskaffelsen af enhver dobbeltbeskatning, som kunne følge af opkrævningen af den i artikel 7 omhandlede kildeskat, i henhold til bestemmelserne i stk. 2 og 3.

2. Hvis renter modtaget af en retmæssig ejer har været genstand for den i artikel 7 omhandlede kildeskat i Fyrstendømmet Andorra, indrømmer den medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab, hvor den retmæssige ejer har sin skattemæssige bopæl, ham en skattegodtgørelse svarende til det tilbageholdte beløb i henhold til landets nationale lovgivning. Hvis dette beløb er højere end det skyldige skattebeløb for hele det rentebeløb, der er genstand for tilbageholdelse i henhold til den nationale lovgivning, skal den medlemsstat, hvor den retmæssige ejer har sin skattemæssige bopæl, tilbagebetale det overskydende beløb af den tilbageholdte skat til den retmæssige ejer.

3. Hvis renter modtaget af en retmæssig ejer ud over den i artikel 7 omhandlede kildeskat har været genstand for nogen anden type kildeskat, og den medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab, hvor den retmæssige ejer har sin skattemæssige bopæl, indrømmer en skattegodtgørelse for en sådan kildeskat i henhold til sin nationale lovgivning eller dobbeltbeskatningsaftaler, krediteres denne anden kildeskat, før proceduren i stk. 2 tages i anvendelse.

4. Den medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab, hvor den retmæssige ejer har sin skattemæssige bopæl, kan i stedet for den ordning med skattegodtgørelse, der er omhandlet i stk. 2 og 3, foretage tilbagebetaling af den kildeskat, der er omhandlet i artikel 7.

Artikel 11

Omsættelige værdipapirer

1. Fra anvendelsesdatoen for denne aftale og så længe Fyrstendømmet Andorra opkræver den i artikel 7 omhandlede kildeskat og mindst en af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater anvender en tilsvarende tilbageholdelse, dog senest indtil den 31. december 2010, betragtes nationale og internationale obligationer og andre omsættelige værdipapirer, som første gang er emitteret før den 1. marts 2001, eller for hvis vedkommende det oprindelige emissionsprospekt før denne dato blev godkendt af de kompetente myndigheder i henhold til Rådets direktiv 80/390/EØF, af de ansvarlige myndigheder i Fyrstendømmet Andorra eller af de ansvarlige myndigheder i tredjelande ikke som fordringer i henhold til artikel 6, stk. 1, litra a), forudsat at der ikke foretages nogen yderligere emissioner af sådanne omsættelige værdipapirer den 1. marts 2002 eller derefter.

2. Så længe mindst en af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater også anvender lignende bestemmelser, finder bestemmelserne i denne artikel dog fortsat anvendelse efter den 31. december 2010 med hensyn til omsættelige værdipapirer:

- hvor der indeholder en klausul om »gross-up« og førtidig indfrielse, og
- hvor den betalende agent som defineret i artikel 4 er etableret i Fyrstendømmet Andorra, og

— hvor den betalende agent betaler renter direkte til eller sikrer betaling af renter til umiddelbar fordel for en retmæssig ejer, der er hjemmehørende i en af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater.

Hvis og når alle Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater ophører med at anvende lignende bestemmelser, finder bestemmelserne i denne artikel kun fortsat anvendelse for omsættelige værdipapirer:

— der indeholder en klausul om »gross-up« og førtidig indfrielse, og

— hvor den betalende agent er etableret i Fyrstendømmet Andorra, og

— hvor den betalende agent betaler renter direkte til eller sikrer betaling af renter til umiddelbar fordel for en retmæssig ejer, der er hjemmehørende i en af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater.

Hvis der den 1. marts 2002 eller derefter foretages en yderligere emission af et ovenfor nævnt omsætteligt værdipapir emitteret af en regering eller en dermed beslægtet enhed, der handler i egenskab af offentlig myndighed, eller hvis rolle er anerkendt ved en international traktat, betragtes hele emissionen af dette værdipapir bestående af den oprindelige emission og enhver yderligere emission som en fordring i henhold til artikel 6, stk. 1, litra a).

Hvis der den 1. marts 2002 eller derefter foretages en yderligere emission af et ovenfor nævnt omsætteligt værdipapir emitteret af enhver anden emittent, der ikke er omfattet af foregående afsnit, betragtes en sådan yderligere emission som en fordring i henhold til artikel 6, stk. 1, litra a).

3. Denne artikel forhindrer dog ikke Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater og Fyrstendømmet Andorra i at beskatte indkomsten af de i stk. 1 omhandlede omsættelige værdipapirer i overensstemmelse med deres nationale lovgivning.

Artikel 12

Informationsudveksling efter anmodning

1. De kompetente myndigheder i Fyrstendømmet Andorra og Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater udveksler informationer om indkomst, der er omfattet af aftalen, og om adfærd, der udgør skattesvig i henhold til lovgivningen i den stat, som anmodningen er rettet til, eller tilsvarende overtrædelse. »Tilsvarende« omfatter kun overtrædelser med samme ulovlighedsgrad som skattesvig i henhold til lovgivningen i den stat, som anmodningen er rettet til.

Da begrebet skattesvig ikke finder anvendelse i Fyrstendømmet Andorras interne lovgivning, forpligter Fyrstendømmet Andorra sig som modtager af en anmodning til at sidestille adfærd, jf.

sidst i første afsnit, der ved bedrageri skader offentlige økonomiske interesser i den stat, der fremsætter anmodningen, og som efter Fyrstendømmets Andorras lovgivning udgør bedrageri, med skattesvig.

Som svar på en behørigt begrundet anmodning skal den stat, som anmodningen er rettet til, videregive oplysninger med hensyn til spørgsmål omhandlet i denne artikel, som den stat, der fremsætter anmodningen, er ved eller påtænker at undersøge på et civilretligt eller strafferetligt grundlag.

2. Den stat, som anmodningen er rettet til, skal, for at afgøre, om der kan videregives information som svar på anmodningen, anvende de regler om forældelsesfrist, der gælder i henhold til lovgivningen i den stat, som fremsætter anmodningen, og ikke de regler om forældelsesfrist, der gælder hos den selv.

3. Den stat, som anmodningen er rettet til, skal videregive information, når den stat, der fremsætter anmodningen, har en begrundet mistanke om, at den pågældende adfærd udgør skattesvig eller tilsvarende. Hvis Fyrstendømmet Andorra er den stat, som anmodningen er rettet til, skal Fyrstendømmet Andorras retlige myndighed inden for to måneder vurdere, om anmodningen kan imødekommes på grundlag af de i denne artikel fastsatte betingelser.

4. Den stat, der fremsætter anmodningen, kan basere sin mistanke om skattesvig eller tilsvarende på:

a) dokumenter, uanset om de er bekræftede eller ej, herunder også virksomhedsregistre, regnskabsbøger eller information om bankkonti

b) vidnesbyrd fra skatteyderen

c) information fra en meddeler eller anden tredjemand, som er uafhængigt bekræftet eller på anden vis må formodes at være pålidelig, eller

d) indiciebevis.

5. Alle således udvekslede oplysninger skal behandles fortroligt og må kun udleveres til kompetente personer eller myndigheder i den kontraherende part, som skal træffe afgørelse om beskatning af de i artikel 1 omhandlede rentebetalinger, dels på grundlag af kildeskat og deraf afledte indtægter som omhandlet i henholdsvis artikel 7 og 8, dels på grundlag af frivillig oplysning som omhandlet i artikel 9. Sådanne personer eller myndigheder kan videregive oplysningerne i offentlige retssager eller i retlige afgørelser om en sådan beskatning.

Oplysningerne må kun meddeles andre personer eller myndigheder med forudgående skriftlig tilladelse fra den kompetente myndighed i den part, der har afgivet oplysningerne.

6. På anmodning af enhver medlemsstat indleder Fyrstendømmet Andorra bilaterale forhandlinger med den pågældende stat for at definere individuelle kategorier af tilfælde, der kommer ind under »tilsvarende«, i overensstemmelse med den pågældende stats procedure.

Artikel 13

Konsultation og revision

1. De kontraherende parter konsulterer hinanden mindst hvert tredje år eller efter anmodning fra en af de kontraherende parter med henblik på at undersøge og — hvis de kontraherende parter skønner det nødvendigt — at forbedre denne aftales tekniske funktion og vurdere den internationale udvikling. Konsultationerne holdes inden for en frist på én måned efter anmodningen eller i hastende tilfælde hurtigst muligt.

På grundlag af en sådan vurdering kan de kontraherende parter konsultere hinanden for at undersøge, om det er nødvendigt at ændre aftalen under hensyntagen til den internationale udvikling.

2. Så snart der foreligger tilstrækkelige erfaringer med den fuldstændige gennemførelse af aftalens artikel 7, stk. 1, konsulterer de kontraherende parter hinanden for at undersøge, om det er nødvendigt at ændre denne aftale under hensyntagen til den internationale udvikling.

3. Med henblik på de i stk. 1 og 2 omhandlede konsultationer underretter de kontraherende parter hinanden om eventuelle udviklinger, som vil kunne få indflydelse på, om denne aftale fungerer korrekt. Dette omfatter også enhver form for relevant aftale mellem en af de kontraherende parter og et tredjeland.

4. Hvis der opstår en uoverensstemmelse mellem de kompetente myndigheder i Fyrstendømmet Andorra og en eller flere kompetente myndigheder i Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater, der henvises til i artikel 5 i denne aftale, med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af denne aftale, bestræber de sig på at løse den efter fælles overenskomst. De skal straks underrette Kommissionen for de Europæiske Fællesskaber og Det Europæiske Fællesskabs andre medlemsstater om resultaterne af deres konsultationer. I forbindelse med spørgsmål om fortolkning kan Kommissionen efter anmodning fra enhver af de kompetente myndigheder deltage i konsultationer.

Artikel 14

Gennemførelse

1. Anvendelsen af denne aftale er betinget af, at medlemsstaternes afhængige eller associerede territorier, der er nævnt i rapporten fra Rådet (økonomi og finans) til Det Europæiske Råd

i Santa Maria da Feira den 19. og 20. juni 2000, samt Amerikas Forenede Stater, Monaco, Liechtenstein, Schweiz og San Marino indfører og gennemfører foranstaltninger, der er i overensstemmelse med eller svarer til foranstaltningerne i direktivet eller i denne aftale, og at det sker med samme gennemførelsesdatoer.

2. De kontraherende parter fastslår efter fælles overenskomst mindst seks måneder før den i artikel 6 omhandlede dato, om betingelsen i stk. 1 vil blive opfyldt under hensyntagen til ikrafttrædelsesdatoerne for de relevante foranstaltninger i de pågældende tredjelande og afhængige eller associerede territorier. Hvis de kontraherende parter ikke fastslår, at betingelsen vil blive opfyldt, fastsætter de efter fælles overenskomst en ny dato for stk. 6.

3. Medmindre andet er fastsat i dets institutionelle ordninger, gennemfører Fyrstendømmet Andorra denne aftale fra den i stk. 6 fastsatte dato og underretter Det Europæiske Fællesskab herom.

4. Anvendelsen af denne aftale eller af dele deraf kan suspenderes af en kontraherende part med omgående virkning ved notifikation af den anden kontraherende part, såfremt direktivet eller en del af direktivet ophører med at gælde enten midlertidigt eller permanent i overensstemmelse med gældende fællesskabsret eller i tilfælde af, at en medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab måtte suspendere anvendelsen af sine gennemførelsesbestemmelser.

5. Hver af de kontraherende parter kan ligeledes suspendere anvendelsen af denne aftale ved notifikation af den anden kontraherende part i tilfælde af, at et af de fem nævnte tredjelande (Amerikas Forenede Stater, Monaco, Liechtenstein, Schweiz og San Marino) eller et af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstaters afhængige eller associerede territorier, der er omhandlet i stk. 1, efterfølgende måtte ophøre med at anvende foranstaltninger, der er i overensstemmelse med eller svarer til foranstaltningerne i direktivet. En suspension af anvendelsen må tidligst finde sted to måneder efter notifikationen. Anvendelsen af aftalen genoptages, så snart foranstaltningerne genindføres.

6. De kontraherende parter vedtager senest 1. juli 2005 de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme denne aftale.

Artikel 15

Undertegnelse, ikrafttræden og opsigelse

1. Denne aftale ratificeres eller godkendes af de kontraherende parter i overensstemmelse med deres egne procedurer. De kontraherende parter underretter hinanden, når disse procedurer er tilendebragt. Denne aftale træder i kraft den første dag i den anden måned efter den sidste notifikation.

2. Hver af de kontraherende parter kan opsig denne aftale ved notifikation af den anden part. I så tilfælde ophører aftalen med at være i kraft tolv måneder efter notifikationen.

Artikel 16

Krav og slutopgørelse

1. Hvis denne aftale opsiges, eller dens anvendelse suspenderes enten helt eller delvis, berøres fysiske personers krav ikke deraf.

2. Fyrstendømmet Andorra skal i så tilfælde udarbejde en slutopgørelse, når aftalen ophører med at gælde, og udbetale et slutbeløb til Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater.

Artikel 17

Territorialt anvendelsesområde

Denne aftale gælder på den ene side for de områder, hvor traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab finder anvendelse og på de betingelser, der er fastlagt i nævnte traktat, og på den anden side for Fyrstendømmet Andorras område.

Artikel 18

Bilag

1. De to bilag udgør en integrerende del af aftalen.

2. Listen over kompetente myndigheder i bilag I kan ændres ved notifikation til den anden kontraherende part; for Fyrstendømmet Andorra gælder det den i litra a) i bilaget nævnte myndighed og for Det Europæiske Fællesskab de øvrige myndigheder.

Listen over beslægtede enheder i bilag II kan ændres efter fælles overenskomst.

Artikel 19

Sprog

1. Denne aftale er udfærdiget i to eksemplarer på dansk, engelsk, estisk, finsk, fransk, græsk, italiensk, lettisk, litauisk, nederlandsk, polsk, portugisisk, slovakisk, slovensk, spansk, svensk, tjekkisk, tysk, ungarsk og catalansk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

2. Gyldigheden af sprogudgaven på maltesisk bekræftes af de kontraherende parter ved brevudveksling. Denne sprogudgave har samme gyldighed som de sprogudgaver, der er nævnt i stk. 1.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne aftale.

Hecho en Bruselas, el quince de noviembre del dos mil cuatro.

V Bruselu dne patnáctého listopadu dva tisíce čtyři.

Udfærdiget i Bruxelles den femtende november to tusind og fire.

Geschehen zu Brüssel am fünfzehnten November zweitausendundvier.

Kahe tuhande neljanda aasta novembrikuu viieteistkümnendal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δέκα πέντε Νοεμβρίου δύο χιλιάδες τέσσερα.

Done at Brussels on the fifteenth day of November in the year two thousand and four.

Fait à Bruxelles, le quinze novembre deux mille quatre.

Fatto a Bruxelles, addì quindici novembre duemilaquattro.

Briselē, divi tūkstoši ceturta gada piecpadsmītajā novembrī.

Pasirašyta du tūkstančiai ketvirtų metų lapkričio penkioliktą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétézer-negyedik év november havának tizenötödik napján.

Magħmul fi Brussel fil-ħmistax il-jum ta' Novembru tas-sena elfejn u erbgħa.

Gedaan te Brussel, de vijftiende november tweeduizendvier.

Sporządzono w Brukseli w dniu piętnastego października roku dwutysięcznego czwartego.

Feito em Bruxelas, em quinze de Novembro de dois mil e quatro.

V Bruseli pätnásteho novembra dvetisícštyri.

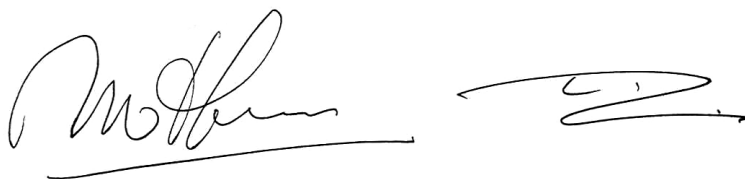
V Bruslju, petnajstega novembra leta dva tisoč štiri.

Tehty Brysselissä viidentenätoista päivänä marraskuuta vuonna kaksituhattaneljä.

Som skedde i Bryssel den femtonde november tjugohundrafyra.

Fet a Brussel les el dia quinze de novembre de l'any dos mil quatre.

Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
az Európai Közösség részéről
Għall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Za Európske spoločenstvo
za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar
Per la Comunitat Europea

Pel Principat d'Andorra

BILAG I

LISTE OVER DE KONTRAHERENDE PARTERS KOMPETENTE MYNDIGHEDER

I forbindelse med denne aftale er følgende myndigheder »kompetente myndigheder«:

- a) i Fyrstendømmet Andorra: El Ministre encarregat de les Finances eller en bemyndiget repræsentant; vedrørende anvendelsen af artikel 3 er den kompetente myndighed dog el Ministre encarregat de l'Interior eller en bemyndiget repræsentant
- b) i Kongeriget Belgien: De Minister van Financiën/Le Ministre des Finances eller en bemyndiget repræsentant
- c) i Den Tjekkiske Republik: Ministr financí eller en bemyndiget repræsentant
- d) i Kongeriget Danmark: skatteministeren eller en bemyndiget repræsentant
- e) i Forbundsrepublikken Tyskland: Der Bundesminister der Finanzen eller en bemyndiget repræsentant
- f) i Republikken Estland: Rahandusminister eller en bemyndiget repræsentant
- g) i Den Helleniske Republik: Ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών eller en bemyndiget repræsentant
- h) i Kongeriget Spanien: El Ministro de Economía y Hacienda eller en bemyndiget repræsentant
- i) i Den Franske Republik: Le Ministre chargé du budget eller en bemyndiget repræsentant
- j) i Irland: The Revenue Commissioners eller deres bemyndigede repræsentant
- k) i Den Italienske Republik: Il Capo del Dipartimento per le Politiche Fiscali eller en bemyndiget repræsentant
- l) i Republikken Cypern: Υπουργός Οικονομικών eller en bemyndiget repræsentant
- m) i Republikken Letland: Finanšu ministrs eller en bemyndiget repræsentant
- n) i Republikken Litauen: Finansų ministras eller en bemyndiget repræsentant
- o) i Storhertugdømmet Luxembourg: Le Ministre des Finances eller en bemyndiget repræsentant; hvad angår anvendelsen af artikel 12, er den kompetente myndighed dog Le Procureur Général d'État luxembourgeois
- p) i Republikken Ungarn: A pénzügyminiszter eller en bemyndiget repræsentant
- q) i Republikken Malta: Il-Ministru responsabbli għall-Finanzi eller en bemyndiget repræsentant
- r) i Kongeriget Nederlandene: De Minister van Financiën eller en bemyndiget repræsentant
- s) i Republikken Østrig: Der Bundesminister für Finanzen eller en bemyndiget repræsentant
- t) i Republikken Polen: Minister Finansów eller en bemyndiget repræsentant
- u) i Den Portugisiske Republik: O Ministro das Finanças eller en bemyndiget repræsentant
- v) i Republikken Slovenien: Minister za financí eller en bemyndiget repræsentant
- w) i Den Slovakiske Republik: Minister financí eller en bemyndiget repræsentant
- x) i Republikken Finland: Valtiovarainministeriö/Finansministeriet eller en bemyndiget repræsentant
- y) i Kongeriget Sverige: Chefen för Finansdepartementet eller en bemyndiget repræsentant
- z) i Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland og de europæiske territorier, for hvilke Det Forenede Kongerige har ansvaret for de eksterne forbindelser: the Commissioners of Inland Revenue eller deres bemyndigede repræsentant og den kompetente myndighed i Gibraltar, som Det Forenede Kongerige udpeger i overensstemmelse med de aftalte ordninger vedrørende de gibraltariske myndigheder i forbindelse med EU- og EF-instrumenter og dertil knyttede traktater meddelt medlemsstaterne og Den Europæiske Unions institutioner af 19. april 2000, som Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union skal sende en kopi af til Fyrstendømmet Andorra, og som finder anvendelse på denne aftale.

BILAG II

LISTE OVER BESLÆGTEDE ENHEDER

I forbindelse med artikel 11 i denne aftale skal følgende enheder betragtes som »dermed beslægtet enhed, der handler i egenskab af offentlig myndighed, eller hvis rolle er anerkendt ved en international traktat«:

ENHEDER I DEN EUROPÆISKE UNION:

Belgien

- Vlaams Gewest (regionen Flandern)
- Région wallonne (regionen Vallonien)
- Région bruxelloise/Brussels Gewest (Bruxelles-regionen)
- Communauté française (det franske fællesskab)
- Vlaamse Gemeenschap (det flamske fællesskab)
- Deutschsprachige Gemeinschaft (det tysksprogede fællesskab)

Spanien

- Xunta de Galicia (regeringen i den selvstyrende region Galicien)
- Junta de Andalucía (regeringen i den selvstyrende region Andalusien)
- Junta de Extremadura (regeringen i den selvstyrende region Extremadura)
- Junta de Castilla-La Mancha (regeringen i den selvstyrende region Castilien-La Mancha)
- Junta de Castilla y León (regeringen i den selvstyrende region Castilla y León)
- Gobierno Foral de Navarra (regeringen i den selvstyrende region Navarra)
- Govern de les Illes Balears (regeringen i den selvstyrende region Balearerne)
- Generalitat de Catalunya (regeringen i den selvstyrende region Catalonien)
- Generalitat de Valencia (regeringen i den selvstyrende region Valencia)
- Diputación General de Aragón (regeringen i den selvstyrende region Aragonien)
- Gobierno de las Islas Canarias (regeringen i den selvstyrende region De Kanariske Øer)
- Gobierno de Murcia (regeringen i den selvstyrende region Murcia)
- Gobierno de Madrid (regeringen i den selvstyrende region Madrid)
- Gobierno de la Comunidad Autónoma del País Vasco/Euzkadi (regeringen i den selvstyrende region Baskerlandet)
- Diputación Foral de Guipúzcoa (provinsrådet i Guipúzcoa)
- Diputación Foral de Vizcaya/Bizkaia (provinsrådet i Vizcaya)
- Diputación Foral de Álava (provinsrådet i Álava)
- Ayuntamiento de Madrid (Madrid kommune)
- Ayuntamiento de Barcelona (Barcelona kommune)
- Cabildo Insular de Gran Canaria (Gran Canarias øråd)
- Cabildo Insular de Tenerife (Tenerifes øråd)
- Instituto de Crédito Oficial (kreditinstituttet Instituto de Crédito Oficial)
- Instituto Catalán de Finanzas (det catalanske kreditinstitut Instituto Catalán de Finanzas)
- Instituto Valenciano de Finanzas (det valencianske kreditinstitut Instituto Valenciano de Finanzas)

Grækenland

- Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος (det græske teleselskab)
- Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος (det græske jernbaneselskab)
- Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (det offentlige elektricitetselskab)

Frankrig

- La Caisse d'amortissement de la dette sociale (CADES)
- L'Agence française de développement (AFD)
- Réseau Ferré de France (RFF)
- Caisse Nationale des autoroutes (CNA)
- Assistance publique hôpitaux de Paris (APHP)
- Charbonnages de France (CDF)
- Entreprise minière et chimique (EMC)

Italien

- regioner
- provinser
- kommuner
- Cassa Depositi e Prestiti (det offentlige deponerings- og låneinstitut)

Letland

- Pašvaldības (lokale myndigheder)

Polen

- gminy (kommuner)
- powiaty (distrikter)
- województwa (provinser)
- związki gmin (kommuneforeninger)
- związki powiatów (distriktsforeninger)
- związki województw (provinsforeninger)
- miasto stołeczne Warszawa (hovedstaden Warszawa)
- Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (agenturet for omstrukturering og modernisering af landbruget)
- Agencja Nieruchomości Rolnych (landbrugsejendomsagenturet)

Portugal

- Região Autónoma da Madeira (den selvstyrende region Madeira)
- Região Autónoma dos Açores (den selvstyrende region Azorerne)
- kommuner

Slovakiet

- mestá a obce (kommuner)
- Železnice Slovenskej republiky (det slovakiske jernbaneselskab)
- Štátny fond cestného hospodárstva (statens vejforvaltningsfond)
- Slovenské elektrárne (slovakiske kraftværker)
- Vodohospodárska výstavba (vandøkonomisk selskab)

INTERNATIONALE ENHEDER:

- Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling
- Den Europæiske Investeringsbank
- Den Asiatiske Udviklingsbank
- Den Afrikanske Udviklingsbank
- Verdensbanken/IBRD/IMF
- Den Internationale Finansieringsinstitution
- Den Interamerikanske Udviklingsbank
- Europarådets Socialudviklingsfond
- Euratom
- Det Europæiske Fællesskab
- Den Andinske Udviklingsfond (CAF)
- Eurofima
- Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab
- Den Nordiske Investeringsbank
- Den Caribiske Udviklingsbank.

Bestemmelserne i artikel 11 gælder med forbehold for internationale forpligtelser, som de kontraherende parter måtte have indgået over for ovennævnte internationale enheder.

ENHEDER I TREDJELANDE:

De enheder, der opfylder følgende kriterier:

1. Enheden betragtes som en offentlig enhed efter de nationale kriterier.
2. Den offentlige enhed er en ikke-kommerciel producent, der administrerer og finansierer en gruppe aktiviteter og især leverer ikke-kommercielle varer og tjenester, der skal være til gavn for samfundet, og som reelt styres af det offentlige.
3. Den offentlige enhed er en stor og regelmæssig emittent af værdipapirer.
4. Den pågældende stat kan garantere, at den offentlige enhed ikke vil foretage førtidig indfrielse, hvis der findes »gross-up«-klausuler.

FÆLLES HENSIGTSEKYLÆRING

mellem Det Europæiske Fællesskab, Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Estland, Den Hellemske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Irland, Den Italienske Republik, Republikken Cypem, Republikken Letland, Republikken Litauen, Storchertugdømmet Luxembourg, Republikken Ungarn, Republikken Malta, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik, Republikken Finland, Kongeriget Sverige, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland og Fyrstendømmet Andorra

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB,

KONGERIGET BELGIEN,

DEN TJEKKISKE REPUBLIK,

KONGERIGET DANMARK,

FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND,

REPUBLIKKEN ESTLAND,

DEN HELLENSKE REPUBLIK,

KONGERIGET SPANIEN,

DEN FRANSKE REPUBLIK,

IRLAND,

DEN ITALIENSKE REPUBLIK,

REPUBLIKKEN CYPERN,

REPUBLIKKEN LETLAND,

REPUBLIKKEN LITAUEN,

STORHERTUGDØMMET LUXEMBOURG,

REPUBLIKKEN UNGARN,

REPUBLIKKEN MALTA,

KONGERIGET NEDERLANDENE,

REPUBLIKKEN ØSTRIG,

REPUBLIKKEN POLEN,

DEN PORTUGISISKE REPUBLIK,

REPUBLIKKEN SLOVENIEN,

DEN SLOVAKISKE REPUBLIK,

REPUBLIKKEN FINLAND,

KONGERIGET SVERIGE,

DET FORENEDE KONGERIGE STORBRIANNIEN OG NORDIRLAND

og

FYRSTENDØMMET ANDORRA

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Ved indgåelse af en aftale om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger (i det følgende benævnt »direktivet«) undertegnede Det Europæiske Fællesskab, dets medlemsstater og Fyrstendømmet Andorra denne fælles hensigtserklæring, som supplerer nævnte aftale.

1. De parter, der undertegner denne fælles hensigtserklæring, finder, at førnævnte aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Fyrstendømmet Andorra og denne fælles hensigtserklæring udgør en acceptabel ordning, som beskytter parternes legitime interesser. De vil derfor gennemføre de aftalte foranstaltninger i god tro og vil for at undgå, at denne ordning skades, ikke handle ensidigt uden behørig grund. Hvis der konstateres betydelige forskelle mellem anvendelsesområdet for direktivet som vedtaget den 3. juni 2003 og aftalens anvendelsesområde, specielt med hensyn til sidstnævntes artikel 4 og 6, indleder de kontraherende parter straks konsultationer i henhold til aftalens artikel 13, stk. 4, for at sikre, at foranstaltningerne i aftalen fortsat svarer til direktivets.
2. Fællesskabet forpligter sig til i løbet af den overgangsperiode, der er fastsat i ovennævnte direktiv, at indlede drøftelser med andre vigtige finanscentre for at foranledige de pågældende jurisdiktioner til at indføre foranstaltninger, der svarer til dem, der er fastsat i direktivet.
3. Med henblik på anvendelse af artikel 12 i førnævnte aftale forpligter Fyrstendømmet Andorra sig til, i aftalens første anvendelsesår, at indføre begrebet skattesvig i sin lovgivning, idet dette som minimum skal omfatte anvendelse af falske, forfalskede eller unøjagtige tilladelser og dokumenter med den hensigt at bedrage skatteforvaltningen, når det drejer sig om beskatning af indtægter fra opsparing. De parter, der undertegner denne fælles hensigtserklæring, bemærker, at denne definition af skattesvig kun vedrører beskatning af opsparing inden for rammerne af aftalen og på ingen måde foregriber udviklinger og/eller beslutninger med hensyn til skattesvig under andre omstændigheder og i andre fora.
4. Fyrstendømmet Andorra og hver medlemsstat af Det Europæiske Fællesskab, der måtte ønske det, indleder bilaterale forhandlinger med henblik på at fastlægge den administrative procedure for udveksling af informationer.
5. De parter, der undertegner denne fælles hensigtserklæring, erklærer højtideligt, at undertegnelsen af aftalen om beskatning af indtægter fra opsparing og indledningen af forhandlinger om en monetær aftale er vigtige skridt i udvidelsen af samarbejdet mellem fyrstendømmet og Den Europæiske Union.

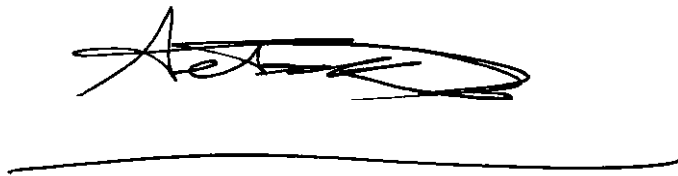
I forbindelse med det udvidede samarbejde og sideløbende med de bilaterale forhandlinger, som er nævnt i punkt 4, indleder Fyrstendømmet Andorra og hver af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater konsultationer med henblik på at udvide anvendelsesområdet for det økonomiske og skattemæssige samarbejde. Disse konsultationer vil finde sted i en samarbejdsånd, der tager hensyn til den indsats, som Fyrstendømmet Andorra har gjort med hensyn til skattemæssig tilnærmelse, og som er konkretiseret ved undertegnelsen af denne aftale. Konsultationerne vil navnlig kunne føre til iværksættelse af:

- bilaterale programmer for økonomisk samarbejde med henblik på at fremme integrationen af Andorras økonomi i den europæiske økonomi
- bilateralt samarbejde på skatteområdet med henblik på at undersøge betingelserne for at afskaffe eller reducere kildeskatten på indtægter fra tjenesteydelser og finansielle produkter, der opkræves i medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. november 2004 i to eksemplarer på dansk, engelsk, estisk, finsk, fransk, græsk, italiensk, lettisk, litauisk, nederlandsk, polsk, portugisisk, slovakisk, slovensk, spansk, svensk, tjekkisk, tysk, ungarsk og catalansk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

Gyldigheden af sprogudgaven på maltesisk bekræftes af de undertegnende parter ved brevudveksling. Denne sprogudgave har samme gyldighed som de sprogudgaver, der er nævnt i foregående afsnit.

Pour le Royaume de Belgique
Voor het Koninkrijk België
Für das Königreich Belgien

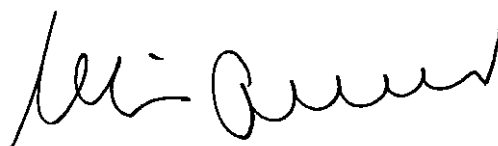
Za Českou republiku

På Kongeriget Danmarks vegne

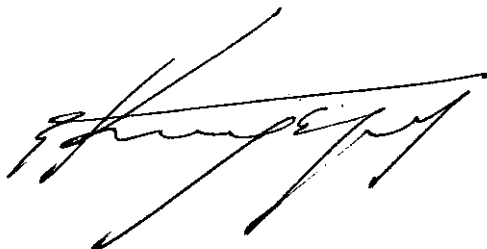
Für die Bundesrepublik Deutschland

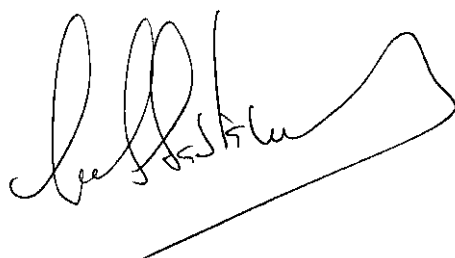
Eesti Vabariigi nimel

Για την Ελληνική Δημοκρατία

Por el Reino de España

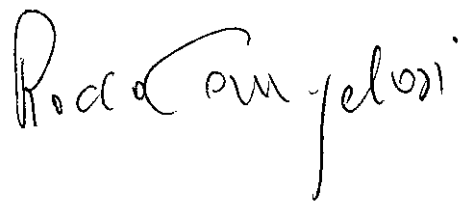
Pour la République française

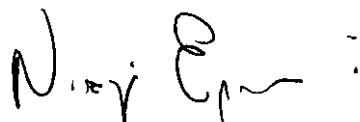
Thar cheann Na hÉireann
For Ireland

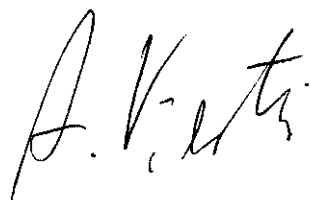
Per la Repubblica italiana

Για την Κυπριακή Δημοκρατία

Latvijas Republikas vārdā

Lietuvos Respublikos vardu

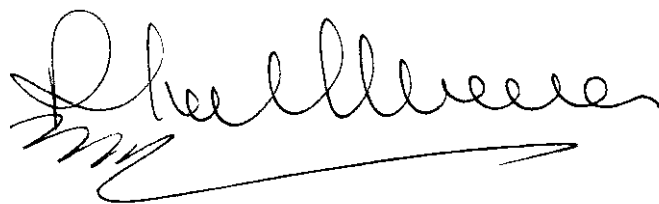
Pour le Grand-Duché de Luxembourg

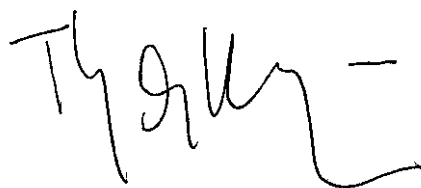
A Magyar Köztársaság részéről

Għar-Repubblika ta' Malta

Voor het Koninkrijk der Nederlanden

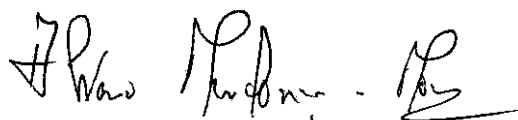
Für die Republik Österreich

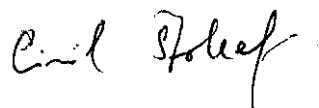
W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

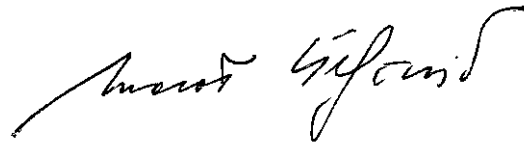
Pela República Portuguesa

Za Republiko Slovenijo

Za Slovenskú republiku

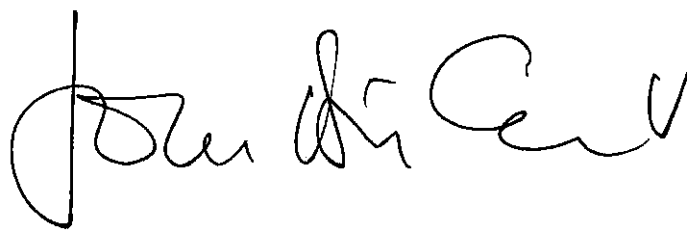
Suomen tasavallan puolesta
För Republiken Finland

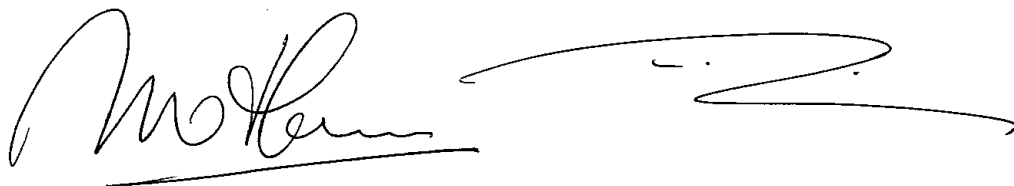
För Konungariket Sverige

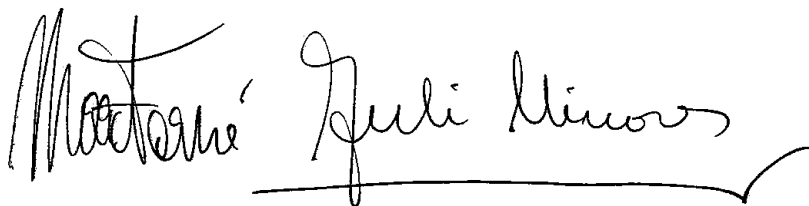
For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
az Európai Közösség részéről
Ghall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Za Európske spoločenstvo
za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar

Pel Principat d'Andorra

RÅDETS AFGØRELSE
af 29. november 2004
om beskikkelse af en spansk suppleant til Regionsudvalget
(2004/829/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 263,

under henvisning til indstillingen fra den spanske regering, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet traf den 22. januar 2002 afgørelse 2002/60/EF om beskikkelse af medlemmerne af og suppleanterne til Regionsudvalget ⁽¹⁾.
- (2) Der er efter udløbet af Alejandro FONT de MORA y TURÓN's mandatperiode blevet en plads ledig som suppleant til Regionsudvalget, hvilket Rådet blev underrettet om den 26. oktober 2004 —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

Gema AMOR PÉREZ, Consejera de Cooperación y Participación — Gobierno de la Comunidad Autónoma de Valencia, beskikkes som suppleant til Regionsudvalget som efterfølger for Alejandro FONT de MORA y TURÓN for den resterende del af dennes mandatperiode, dvs. indtil den 25. januar 2006.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. november 2004.

På Rådets vegne

L. J. BRINKHORST

Formand

⁽¹⁾ EFT L 24 af 26.1.2002, s. 38.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 18. oktober 2004

om afslutning af den fremskyndede fornyede undersøgelse af Rådets forordning (EF) nr. 2164/98 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af visse bredspektrede antibiotika med oprindelse i Indien

(2004/830/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2026/97 af 6. oktober 1997 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab⁽¹⁾ (»grundforordningen«), særlig artikel 20,

efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. TIDLIGERE PROCEDURE

- (1) Ved forordning (EF) nr. 2164/98⁽²⁾ indførte Rådet en endelig udligningstold på importen af visse bredspektrede antibiotika, nemlig amoxicillin trihydrat, ampicillin trihydrat og cefalexin, ikke i doseret stand eller i former eller pakninger til detailsalg (»den pågældende vare«), henhørende under KN-kode ex 2941 10 10, ex 2941 10 20 og ex 2941 90 00 og med oprindelse i Indien. Foranstaltningerne indførtes i form af en værditold på mellem 0 % og 12 % for individuelle eksportører samt en resttold på 14,6 % for ikke-samarbejdsvillige eksportører.

B. NUVÆRENDE PROCEDURE

1. Anmodning om fornyet undersøgelse

- (2) Efter indførelsen af de endelige foranstaltninger modtog Kommissionen en anmodning om en fremskyndet fornyet undersøgelse af Rådets forordning (EF) nr. 2164/98 i medfør af artikel 20 i grundforordningen fra en indisk producent af den pågældende vare, Nestor Pharmaceuticals Limited (»ansøgeren«). Ansøgeren hævdede, at selskabet ikke var forretningsmæssigt forbundet med nogen anden eksportør af den pågældende vare i Indien. Ansøgeren fremførte desuden, at

selskabet ikke havde eksporteret den pågældende vare i den oprindelige undersøgelsesperiode (dvs. fra 1. juli 1996 til 30. juni 1997), men først senere havde eksporteret den pågældende vare til Fællesskabet. På grundlag af ovenstående anmodede ansøgeren om, at der blev fastsat en individuel toldsats for selskabet i tilfælde af, at der blev konstateret subsidiering.

2. Indledning af en fremskyndet fornyet undersøgelse

- (3) Kommissionen undersøgte den dokumentation, som ansøgeren havde fremlagt, og fandt, at der var tilstrækkelige beviser til at berettiggende indledningen af en fornyet undersøgelse i henhold til artikel 20 i grundforordningen. Efter at have hørt det rådgivende udvalg og givet den pågældende EF-erhvervsgren mulighed for at fremsætte bemærkninger indledte Kommissionen ved en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*⁽³⁾ en fremskyndet fornyet undersøgelse af forordning (EF) nr. 2164/98 for så vidt angår ansøgeren.

3. Den pågældende vare

- (4) Den vare, der er omfattet af den fornyede undersøgelse, er den samme vare som den, der var omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 2164/98.

4. Undersøgelsesperiode

- (5) Subsidieundersøgelsen omfattede perioden fra 1. april 2002 til 31. marts 2003 (»undersøgelsesperiode«).

5. De berørte parter

- (6) Kommissionen underrettede officielt ansøgeren og Indiens regering om indledningen af undersøgelsen. Den gav endvidere andre interesserede parter lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt. Kommissionen modtog imidlertid ikke nogen synspunkter og heller ikke nogen anmodninger om at blive hørt.
- (7) Kommissionen sendte et spørgeskema til ansøgeren og modtog en fuldstændig besvarelse inden for den anførte frist. Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, som den anså for nødvendige for at gennemføre undersøgelsen, og aflagde kontrolbesøg hos ansøgeren i New Delhi og Hyderabad.

⁽¹⁾ EFT L 288 af 21.10.1997, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 461/2004 (EUT L 77 af 13.3.2004, s. 12).

⁽²⁾ EFT L 273 af 9.10.1998, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 102 af 29.4.2003, s. 6.

C. DEN FORNYEDE UNDERSØGELSE OMFANG

- (8) Da ansøgeren ikke fremsatte nogen anmodning om fornyet undersøgelse af undersøgelsesresultaterne vedrørende skade, blev den fornyede undersøgelse begrænset til at omfatte spørgsmålet om subsidiering.
- (9) Kommissionen undersøgte de samme subsidieordninger som i den oprindelige undersøgelse. Den undersøgte også, om ansøgeren havde benyttet sig af andre subsidieordninger eller havde modtaget ad hoc-subsidier i tilknytning til den pågældende vare.

D. RESULTATERNE AF UNDERSØGELSEN

1. Status som ny eksportør

- (10) Ansøgeren kunne godtgøre, at selskabet hverken var direkte eller indirekte forretningsmæssigt forbundet med nogen af de indiske eksporterende producenter, der er omfattet af de gældende udligningsforanstaltninger over for den pågældende vare.
- (11) Det fremgik af undersøgelsen, at ansøgeren ikke havde eksporteret den pågældende vare i den oprindelige undersøgelsesperiode, dvs. fra 1. juli 1996 til 30. juni 1997, men var begyndt at eksportere til Fællesskabet efter denne periode.

Endelig blev ansøgeren ikke undersøgt individuelt i den oprindelige undersøgelse af andre grunde, end at selskabet ikke var rede til at samarbejde med Kommissionen.

Det bekræftes derfor, at ansøgeren bør anses for en ny eksportør. Kommissionen undersøgte derfor i overensstemmelse med artikel 20 i grundforordningen, om der kunne fastsættes en individuel sats for udligningstolden for den pågældende ansøger.

2. Subsidiering

- (12) Følgende ordninger blev undersøgt på grundlag af oplysningerne i ansøgerens besvarelse af Kommissionens spørgeskema og de oplysninger, der blev indsamlet i løbet af undersøgelsen:

- »Duty Entitlement Passbook Scheme (DEPBS)« (toldgodtgørelsesordning)
- »Income Tax Exemption Scheme (ITES)« (indkomstskatteordning)
- »Passbook Scheme (PBS)« (tidligere godtgørelsesordning)
- »Export Promotion Capital Goods Scheme (EPCGS)« (eksportfremmeordning for investeringsgoder)
- »Export Processing Zones/Export Oriented Units (EPZ/EOU)« (eksportforarbejdningszoner/eksportorienterede virksomheder)
- »Advance License Scheme physical export (ALS)« (forhåndslicensordning for fysisk eksport).

2.1. Ordninger, der indgik i den oprindelige undersøgelse, og som blev anvendt af selskabet

2.1.1. »Duty Entitlement Passbook Scheme (DEPBS)« (toldgodtgørelsesordning)

Generelt

- (13) Det blev konstateret, at ansøgeren opnåede fordele under DEPBS på efter-eksportbasis. Denne ordning er nærmere beskrevet i afsnit 4.3 i dokumentet om eksport- og importpolitikken for 2002-2007 (»EKSIM-politikken 02-07«) og i kapitel 4 i den medfølgende procedurehåndbog, bind I, for 2002-2007 (»PHB I 02-07«)⁽¹⁾. EKSIM-politikken 02-07 er baseret på »Foreign Trade (Development and Regulation) Act 1992« (nr. 22 af 1992) (loven om udenrigshandel).

- (14) Alle producent-eksportører og forhandler-eksportører kan benytte sig af denne ordning. Den giver mulighed for at anmode om DEPBS-kreditter, der beregnes som en procentdel af værdien af varer, der eksporteres i henhold til ordningen. De indiske myndigheder har fastsat sådanne DEPBS-satser for de fleste varer, herunder for den pågældende vare. De fastsættes på grundlag af »Standard Input/Output-normer« (»SION-normer«) under hensyntagen til den mængde af importerede materialer, der formodes at indgå i eksportvaren, og toldsatserne for denne formodede import, uanset om der rent faktisk er betalt importtold eller ej.

- (15) Et selskab skal eksportere varer for at være berettiget til fordele i henhold til denne ordning. På tidspunktet for eksporttransaktionen udfærdiger eksportøren en erklæring til myndighederne i Indien med angivelse af, at eksporten finder sted i henhold til DEPBS-ordningen. For at varerne kan eksporteres, udsteder de indiske toldmyndigheder som led i forsødsproceduren en afskibningskvittering, som bl.a. viser størrelsen af den DEPBS-kredit, der vil blive indrømmet for den pågældende eksporttransaktion. På dette tidspunkt kender eksportøren den fordel, selskabet vil opnå. Når først toldmyndighederne har udstedt denne kvittering, kan den indiske regering ikke frit bestemme, om der skal indrømmes en DEPBS-kredit. Den DEPBS-sats, der anvendes til at beregne fordelens størrelse, er den sats, der var gældende på det tidspunkt, hvor eksporterklæringen blev udfærdiget. Det er derfor ikke muligt at ændre fordelens størrelse efterfølgende.

- (16) Det blev også konstateret, at DEPBS-kreditter ifølge indiske regnskabsstandarder kan opføres på et periodiseringsgrundlag som en indtægt i forretningsregnskabet, så snart eksportforpligtelsen er opfyldt.

- (17) Sådanne kreditter kan anvendes til at betale importtold på senere import af varer, hvis import ikke er begrænset, undtagen investeringsgoder. Varer, der indføres ved hjælp af sådanne kreditter, kan sælges på hjemmemarkedet (og pålægges omsætningsafgift) eller anvendes på anden måde.

DEPBS-kreditter er frit omsættelige og gyldige i 12 måneder fra deres udstedelsesdato.

⁽¹⁾ Det indiske handels- og industriministeriums bekendtgørelse nr. 1/2002-07 af 31. marts 2002.

(18) En anmodning om DEPBS-kreditter kan omfatte op til 25 eksporttransaktioner eller, hvis den indgives elektronisk, et ubegrænset antal eksporttransaktioner. Der er i praksis ingen faste frister for, hvornår anmodningen skal indgives, fordi fristerne i kapitel 4.47 i PHB I 02-07 altid løber fra den seneste eksporttransaktion, der er omfattet af den pågældende DEPBS-anmodning.

(19) Denne ordning har ikke ændret sig væsentligt siden den oprindelige undersøgelse. Ordningen er et subsidie, som er retligt betinget af eksportresultater. Den blev derfor i den oprindelige undersøgelse anset for at være specifik og udligningsberettiget, jf. artikel 3, stk. 4, litra a), i grundforordningen.

Beregning af subsidiebeløbet

(20) I den oprindelige undersøgelse blev DEPBS-subsidiebeløbet beregnet på grundlag af de foreliggende oplysninger i overensstemmelse med artikel 28, stk. 1, i grundforordningen, og DEPBS-satsen blev *pro rata temporis* lagt til grund for den tilsvarende subsidiesats. På grund af ansøgerens samarbejdsvilje, der blev anset som en ændret omstændighed i henhold til artikel 22, stk. 4, i grundforordningen, bør denne metode ikke anvendes til skade for ansøgeren.

(21) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 2, og artikel 5 beregnedes det udligningsberettigede subsidiebeløb udtrykt ved den fordel, som det blev konstateret, at modtageren havde opnået i undersøgelsesperioden. I den forbindelse blev modtageren anset for at have opnået fordelene på det tidspunkt, hvor eksporttransaktionen fandt sted i henhold til denne ordning. På dette tidspunkt er den indiske regering pligtig til at give afkald på tolden, der udgør et finansielt bidrag som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), i grundforordningen. Som nævnt i betragtning 15 kan den indiske regering, når først toldmyndighederne udsteder en afskibningskvittering, som bl.a. viser det DEPBS-kreditbeløb, der vil blive indrømmet for den pågældende eksporttransaktion, ikke frit bestemme, om der skal indrømmes subsidier eller ej, og ikke frit fastsætte subsidiebeløbet. Som angivet i samme betragtning vil ændringer i DEPBS-satserne i tidsrummet mellem den egentlige eksport og udstedelsen af en DEPBS-licens ikke berøre størrelsen af den indrømmede fordel med tilbagevirkende kraft. Desuden kan selskaberne som nævnt i betragtning 16 i overensstemmelse med indiske regnskabsstandarder opføre DEPBS-kreditter på et periodiseringsgrundlag som en indtægt, når eksporttransaktionen finder sted. Endelig befinder et selskab sig, blot ved at vide, at det vil modtage et subsidie i henhold til DEPBS-ordningen og fordele i henhold til andre ordninger, i en mere fordelagtig konkurrencemæssig position, fordi det takket være subsidierne kan tilbyde lavere priser.

(22) Begrundelsen for at indføre en udligningstold er imidlertid at rette op på en uredelig handelspraksis, der skyldes illegale konkurrencemæssige fordele. Derfor bør

fordelen i henhold til DEPBS vurderes som summen af de kreditter, der er opnået i undersøgelsesperioden på alle eksporttransaktioner, der er foregået i henhold til ordningen. I overensstemmelse med artikel 7, stk. 1, litra a), i grundforordningen blev de gebyrer, der nødvendigvis påløber for at opnå subsidiet, fratrukket.

(23) Ansøgeren hævdede, at kun DEPBS-kreditter, der er opnået på eksporttransaktioner i tilknytning til den pågældende vare, skal lægges til grund for beregningen af subsidiemargenen i denne undersøgelse. I henhold til DEPBS-ordningen er der imidlertid ingen forpligtelse til at begrænse anvendelsen af DEPBS-kreditter til toldfri import af materialer, der er knyttet til en specifik vare. DEPBS-kreditter er tværtimod frit omsættelige og kan endda sælges og anvendes til import af alle varer, hvis import ikke er begrænset (de materialer, der indgår i den pågældende vare, tilhører denne kategori), undtagen investeringsgoder. Alle de opnåede DEPBS-kreditter kan derfor anvendes i tilknytning til den pågældende vare.

(24) Ansøgeren hævdede endvidere, at omsætningsafgiften på overførsler af DEPBS-kreditter burde fratrækkes som en udgift, når subsidiebeløbet blev fastsat. Omsætningsafgiften er imidlertid ikke en omkostning, der nødvendigvis påløber for at blive subsidieberettiget eller opnå subsidier, jf. artikel 7, stk. 1, litra a), i grundforordningen. Omsætningsafgiften er blot et resultat af en rent kommerciel beslutning om at skille sig af med en allerede opnået DEPBS-kredit ved at sælge den, i stedet for at anvende den uden omsætningsafgift til at udligne den told, der skal betales på senere import. Ansøgningsgebyrer forbundet med DEPBS-kreditter blev imidlertid anset for nødvendige udgifter og dermed fratrukket.

(25) Det samlede subsidiebeløb (tæller) blev fordelt på det samlede eksportsalg i undersøgelsesperioden (nævner) i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, i grundforordningen, da dette subsidie ikke blev ydet på grundlag af de fremstillede, producerede, udførte eller transporterede mængder. Ansøgerens subsidiemargen i henhold til denne ordning var på 3,3 %.

2.1.2. »Income Tax Exemption Scheme (ITES)« (indkomstskatteordning)

(26) Det blev konstateret, at ansøgeren modtog en delvis indkomstskattefritagelse for fortjenester på eksportsalg i undersøgelsesperioden. Retsgrundlaget for denne fritagelse er fastsat i Section 80HHC i den indiske indkomstskattelov fra 1961.

(27) Section 80HHC i indkomstskatteloven fra 1961 blev ophævet fra og med ligningsåret 2005-2006 (dvs. for finansåret fra 1. april 2004 til 31. marts 2005). Denne ordning vil således ikke indebære nogen fordel for ansøgeren efter 31. marts 2004. I overensstemmelse med artikel 15, stk. 1, i grundforordningen skal denne ordning derfor ikke udlignes.

2.2. *Ordninger, der indgik i den oprindelige undersøgelse, men som ikke blev anvendt af selskabet*

2.2.1. »Passbook Scheme (PBS)« (tidligere godtgørelsesordning)

- (28) Det blev konstateret, at ansøgeren ikke havde modtaget fordele under PBS, der blev afskaffet den 1. april 1997 og afløst af DEPBS.

2.2.2. »Export Promotion Capital Goods Scheme (EPCGS)« (eksportfremmeordning for investeringsgoder)

- (29) Det blev konstateret, at ansøgeren ikke havde indført investeringsgoder i henhold til EPCGS og derfor ikke havde benyttet sig af denne ordning.

2.2.3. »Export Processing Zones/Export Oriented Units (EPZ/EOU)« (eksportforarbejdningsszoner/eksportorienterede virksomheder)

- (30) Det blev konstateret, at ansøgeren hverken befandt sig i en EPZ eller drev virksomhed under EOU-ordningen, og derfor ikke havde gjort brug af disse ordninger.

2.3. *Anden ordning, som ansøgeren gjorde brug af i tilknytning til den pågældende vare, og som fandtes at være udligningsberettiget: »Advance License Scheme for physical exports (ALS)« (forhåndslicensordning for fysisk eksport)*

Retsgrundlag

- (31) Det blev konstateret, at ansøgeren havde opnået fordele under denne ordning i undersøgelsesperioden. Ordningen er nærmere beskrevet i afsnit 4.1.1 til 4.1.7 i EKSIM-politikken 02-07 og kapitel 4.1 til 4.30 i PHB I 02-07.

Støtteberettigelse

- (32) Denne ordning kan benyttes af såvel producent-eksportører som forhandler-eksportører, der er forbundet med producenter.

Praktisk gennemførelse

- (33) ALS for fysisk eksport gør det muligt at foretage toldfri import af materialer, der indgår fysisk i de færdige eksportvarer. Af hensyn til de indiske myndigheders kontrol er eksportøren retligt forpligtet til at føre »sandfærdige og korrekte optegnelser om forbrug og anvendelse af varer importeret i henhold til licenser« i et nærmere angivet format (kapitel 4.30 i og tillæg 18 til PHB I 02-07), dvs. et register over det faktiske forbrug. Den indiske regering fastsætter såvel den tilladte import som den obligatoriske eksport i mængde og værdi, hvilket angives på en licens. Desuden skal myndighederne

anføre de pågældende transaktioner på licensen, når importen og eksporten finder sted. Indiens regering afgør, hvilken mængde der kan indføres i henhold til denne ordning, på grundlag af standardnormer, dvs. SION-normer, som viser, hvilken mængde der formodes at skulle til for at producere en referencemængde af den færdige eksportvare. Der findes SION-normer for de fleste varer, herunder den pågældende vare, og de er offentliggjort i PHB II 02-07. De indførte materialer er ikke omsættelige og skal anvendes til at producere den færdige eksportvare. Eksportforpligtelsen skal være opfyldt inden for en fastsat tidsramme (18 måneder med mulighed for to forlængelser på hver seks måneder).

- (34) I løbet af den fornyede undersøgelse blev det konstateret, at de materialer, som ansøgeren indførte toldfrit under denne ordning i overensstemmelse med den tilladte importmængde, der var fastsat på grundlag af SION-normer, oversteg den mængde, som ansøgeren havde brug for til at producere referencemængden af den færdige eksportvare. SION-normerne for den pågældende vare var derfor ikke tilstrækkelig nøjagtige. Desuden svarede ansøgerens forbrugsregister ikke til det faktiske forbrug. I stedet opførte ansøgeren nemlig på ukorrekt vis det forbrug, der svarede til den indiske regerings mere fordelagtige SION-normer, selv om ansøgeren i praksis forbrugte færre materialer i referenceproduktionen af den færdige eksportvare. Hverken ansøgeren eller den indiske regering kunne påvise, at fritagelsen for importafgifter ikke førte til, at der blev eftergivet et for stort beløb.

Konklusion

- (35) Fritagelsen for importafgifter udgør et subsidie i henhold til artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 2, stk. 2, i grundforordningen, dvs. et finansielt bidrag fra den indiske regering, som gav ansøgeren en fordel. Desuden er ALS for fysisk eksport retligt betinget af eksportresultater og anses derfor for at være specifik og udligningsberettiget, jf. artikel 3, stk. 4, litra a), i grundforordningen.
- (36) Denne ordning kan hverken anses for at være en tilladt told- eller substitutionsgodtgørelsesordning som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), i grundforordningen. Den overholder ikke de faste regler i bilag I, punkt i), bilag II (definition af og regler for godtgørelse) og bilag III (definition af og regler for substitutionsgodtgørelse) til grundforordningen. Den indiske regering anvendte ikke en effektiv kontrolordning eller -procedure til at fastslå, hvilke materialer der blev forbrugt ved produktionen af den eksporterede vare og i hvilke mængder (afsnit II, stk. 4, i bilag II til grundforordningen og i tilfælde af substitutionsgodtgørelsesordninger afsnit II, stk. 2, i bilag III til grundforordningen). SION-normerne for den pågældende vare var ikke tilstrækkelig nøjagtige og kan ikke anses for en kontrolordning til at fastslå det faktiske forbrug. Der blev ikke foretaget en effektiv kontrol på grundlag af et korrekt register over det faktiske forbrug. Desuden foretog den indiske regering ikke en yderligere undersøgelse af de materialer, der faktisk var forbrugt, selv om dette normalt ville være påkrævet, hvis kontrolordningen ikke anvendes effektivt (afsnit II, stk. 5, i bilag II og afsnit II, stk. 3, i bilag III til grundforordningen), og beviste heller ikke, at der ikke havde været tale om for store betalinger.

- (37) Efter at have fået meddelt disse oplysninger hævdede ansøgeren, at ALS for fysisk eksport fungerede som en tilladt godtgørelses- eller substitutionsgodtgørelsesordning. Ansøgeren fremførte, uden dog at fremlægge nye faktiske oplysninger eller beviser for sine påstande, at den indiske regering havde indført en tilstrækkelig kontrol i overensstemmelse med grundforordningen. I den forbindelse henviste ansøgeren til følgende kontrolelementer, som den indiske regering havde adgang til: angiveligt nøjagtige SION-normer for den pågældende vare, oplysninger om mængden af materialer og færdige varer i import- og eksportdokumenter (afskibningskvittering og importanmeldelse), toldregistret over import og eksport i henhold til ALS for fysisk eksport, registret over det faktiske forbrug (jf. betragtning 33), det såkaldte DEECB-register («Duty Entitlement Export Certification book») og andre kontrolordninger, som de indiske myndigheder benytter sig af i deres forvaltning af punktafgifter (for at sikre, at der ikke uretmæssigt anmodes om kreditter for punktafgifter («CENVAT-kreditter») på materialer, der indføres toldfrit i henhold ALS). Ansøgeren fremførte også, at Kommissionen måtte sætte tal på, hvor unøjagtige SION-normerne var. Ansøgeren hævdede desuden, at en kontrolordning ikke nødvendigvis skal anvendes til at vurdere sammenhængen mellem de indførte materialer og de færdige varer for hver enkelt forsendelse for at være i overensstemmelse med grundforordningen. Endelig påstod ansøgeren, at Kommissionen ikke kan indføre udligningsforanstaltninger over for ALS, fordi den er bundet af resultaterne af tidligere undersøgelser.
- (38) Ansøgerens synspunkter, som sammenfattet i betragtning 37, kan ikke ændre Kommissionens konklusioner vedrørende ALS for fysisk eksport. Ansøgeren har ikke afvist, at den indiske regering — *de facto*, om end ikke *de jure* — ikke anvendte en effektiv kontrolordning til at fastslå det faktiske forbrug i dette tilfælde. Det blev i løbet af undersøgelsen konstateret på grundlag af ansøgerens oplysninger om det faktiske forbrug, at SION-normerne ikke er tilstrækkelig nøjagtige for den pågældende vare (jf. betragtning 34). Ansøgeren bekræftede sit kendskab til dette faktum over for kontrolløbet i løbet af undersøgelsen. Det er ikke Kommissionens opgave at fastsætte det nøjagtige omfang af SION-normernes unøjagtighed, men kun at afvise påstanden om, at standardnormerne var nøjagtige, på grundlag af tilstrækkelige beviser. Ansøgeren fremlagde endvidere ikke nogen beviser for, at selskabet førte optegnelser eller anden dokumentation for dets faktiske forbrug, dvs. ikke blot forbruget ifølge standardnormerne, som den indiske regering kunne benytte til sin ALS-kontrol. Derfor måtte den indiske regering lægge sine unøjagtige standardnormer til grund for kontrollen af de materialemængder, der blev forbrugt ved produktionen af eksportvarerne. Dette mener Kommissionen ikke er tilstrækkeligt til at opfylde kravene til en effektiv kontrolordning i overensstemmelse med bilag II og III til grundforordningen.
- (39) Ansøgeren fremlagde ingen dokumentation for, at punktafgiftskontrollen af CENVAT-kreditterne førte til nogen oplysninger om sammenhængen mellem de anvendte materialer og de færdige eksportvarer. Kommissionen anser derfor ikke denne kontrol for at være en del af kontrolordningen, jf. bilag II og III til grundforordningen. DEECB-registret blev endvidere afskaffet ved EKSIM-politikken 02-07 og kan således ikke længere anses for et relevant kontrolelement, som det ellers blev hævdet af ansøgeren. Der blev desuden ikke fremlagt dokumentation for, at ansøgeren opførte oplysninger om det faktiske forbrug i DEECB-registret. Det blev heller ikke bevist, at den indiske regering på nogen anden vis reelt set benyttede sig af en ordning, som kunne give tilstrækkelig nøjagtige oplysninger om sammenhængen mellem de indførte materialer og de færdige eksportvarer, dvs. på anden vis end ved hjælp af for højt fastsatte standardnormer. I den forbindelse skal det bemærkes, at kontrolordninger rent faktisk bør anvendes på hver enkelt forsendelse for at være i overensstemmelse med de standarder, der er fastlagt ved EKSIM-politikken 02-07, jf. betragtning 33. Det er kun ved hjælp af sådanne standarder, at kontrolmyndighederne kan efterprøve, om de faste regler for henholdsvis en godtgørelsesordning eller en substitutionsgodtgørelsesordning er opfyldt. En substitutionsgodtgørelsesordning er desuden ifølge bilag I, litra i), i grundforordningen kun tilladt i særlige tilfælde, bl.a. kun i en periode på to år mellem indførslen af substitutionsmaterialerne og de tilsvarende eksporttransaktioner.
- (40) Endelig er Kommissionen ikke bundet af nogen tidligere undersøgelser vedrørende ALS for fysisk eksport. Denne ordning blev aldrig analyseret på grundlag af oplysninger, der kan sammenlignes med dem, der kom frem under denne undersøgelse, hvilket især beror på de unøjagtige SION-oplysninger for den pågældende vare.
- (41) Da der ikke foreligger nogen tilladt toldgodtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesordning, og kontrolordningen ikke er effektiv til det påtænkte formål, svarer den udligningsberettigede fordel til eftergivelsen af de samlede importafgifter, der normalt skal betales ved indførslen.
- Beregning af subsidiebeløbet
- (42) Subsidiebeløbet blev beregnet på basis af de eftergivne importafgifter (grundlæggende toldafgifter samt en særlig tillægstold) på de materialer, der blev indført i henhold til ALS for fysisk eksport i tilknytning til den pågældende vare i undersøgelsesperioden, med fradrag af gebyrer, der nødvendigvis påløber for at opnå subsidier, jf. artikel 7, stk. 1, litra a), i grundforordningen (tæller). Dette beløb blev fordelt på eksportomsætningen fra den pågældende vare i undersøgelsesperioden i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, i grundforordningen (nævner), da dette subsidie ikke blev ydet på grundlag af de fremstillede, producerede, udførte eller transporterede mængder. På dette grundlag udgjorde subsidiet 22 %.

3. Det samlede udligningsberettigede subsidiebeløb

- (43) Under hensyntagen til de ovenfor anførte undersøgelsesresultater vedrørende de forskellige ordninger udgør de udligningsberettigede subsidiebeløb for ansøgeren følgende:

	(%)		
	DEPBS	ALS	I ALT
Nestor Pharmaceuticals Ltd.	3,3	22	25,3

- (44) I overensstemmelse med artikel 15, stk. 1, i grundforordningen bør udligningstolden være lavere end det samlede udligningsberettigede subsidiebeløb, hvis en sådan lavere told er tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der er påført EF-erhvervsgrenen. I den oprindelige undersøgelse blev den gennemsnitlige skadestærskel konstateret at være 14,6 %. Ansøgeren anmodede ikke om en fornyet undersøgelse af undersøgelsesresultaterne vedrørende skade. Derfor er den udligningstold, der kan fastsættes i denne fornyede undersøgelse, begrænset af den oprindeligt fastsatte skadestærskel.

E. AFSLUTNING AF DEN FREMSKYNDEDE FORNYEDE UNDERSØGELSE

- (45) På baggrund af konklusionerne af denne fornyede undersøgelse bør importen til Fællesskabet af den pågældende vare, der produceres og eksporteres af ansøgeren, fortsat være omfattet af en udligningstold, der svarer til den

skadestærskel, der blev fastsat i den oprindelige undersøgelse.

- (46) Da denne toldsats allerede finder anvendelse for alle de selskaber, der ikke er udtrykkeligt nævnt i artikel 1, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 2164/98, bør den pågældende forordning ikke ændres. Den fremskyndede fornyede undersøgelse vedrørende ansøgeren bør derfor afsluttes.

F. FREMLÆGGELSE AF OPLYSNINGER

- (47) Ansøgeren og den indiske regering blev underrettet om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det påtænkes at anbefale, at den fremskyndede fornyede undersøgelse blev afsluttet. De fik også en rimelig frist til at fremsætte bemærkninger. Den indiske regering fremsatte ingen bemærkninger. Der blev taget hensyn til ansøgerens bemærkninger, som kun vedrører ALS for fysisk eksport, jf. betragtning 37 til 40 —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

Den fremskyndede fornyede undersøgelse af Rådets forordning (EF) nr. 2164/98 vedrørende Nestor Pharmaceuticals Limited afsluttes.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. oktober 2004.

På Kommissionens vegne

Pascal LAMY

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 3. december 2004

om ændring af beslutning 2003/526/EF for så vidt angår foranstaltninger vedrørende bekæmpelse af klassisk svinepest i Nordrhein-Westfalen (Tyskland) og Slovakiet

(meddelt under nummer K(2004) 4506)

(EØS-relevant tekst)

(2004/831/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked⁽¹⁾, særlig artikel 10, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Som reaktion på udbrud af klassisk svinepest i visse medlemsstater vedtoges Kommissionens beslutning 2003/526/EF af 18. juli 2003 vedrørende beskyttelsesforanstaltninger mod klassisk svinepest i visse medlemsstater⁽²⁾. Ved denne beslutning blev der fastsat visse supplerende foranstaltninger vedrørende bekæmpelse af nævnte sygdom.
- (2) Situationen med hensyn til klassisk svinepest i Nordrhein-Westfalen i Tyskland er blevet væsentligt bedre. Foranstaltningerne, der blev indført ved beslutning 2003/526/EF, bør derfor ikke længere gælde for Nordrhein-Westfalen.
- (3) I Slovakiet blev der for nylig konstateret et tilfælde af klassisk svinepest hos vildtlevende svin i Velký Krtíš-distriktet, som ikke tidligere var berørt af denne sygdom. Beslutning 2003/526/EF bør derfor ændres, så der tages hensyn til den epidemiologiske situation i denne medlemsstat.
- (4) Som følge af den generelle sygdomssituation i Tyskland, Frankrig og Luxembourg med hensyn til klassisk svinepest bør gyldigheden af beslutning 2003/526/EF forlænges.
- (5) Beslutning 2003/526/EF bør således ændres i overensstemmelse hermed.
- (6) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed —

Artikel 1

I beslutning 2003/526/EF foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 11 ændres »31. oktober 2004« til »30. april 2005«.
- 2) I bilaget til beslutning 2003/526/EF foretages følgende ændringer:

— I del I, punkt 1, udgår afsnit A.

— Del II affattes således:

»De områder i Slovakiet, der er omhandlet i artikel 2, 3, 5, 7 og 8

Distriktet for veterinær- og fødevareadministration Trnava (der omfatter distrikterne Piešťany, Hlohovec og Trnava); Levice (der omfatter distriktet Levice); Nitra (der omfatter distrikterne Nitra og Zlaté Moravce); Topoľčany (der omfatter distriktet Topoľčany); Nové Mesto nad Váhom (der omfatter distriktet Nové Mesto nad Váhom); Trenčín (der omfatter distrikterne Trenčín og Bánovce nad Bebravou); Prievidza (der omfatter distrikterne Prievidza og Partizánske); Púchov (der omfatter distrikterne Púchov og Ilava); Žiar nad Hronom (der omfatter distrikterne Žiar nad Hronom, Žarnovica og Banská Štiavnica); Zvolen (der omfatter distrikterne Zvolen og Detva); Banská Bystrica (der omfatter distrikterne Banská Bystrica og Brezno); Lučenec (der omfatter distrikterne Lučenec og Poltár); Velký Krtíš.«

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. december 2004.

På Kommissionens vegne

Markos KYPRIANOU

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 29. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/33/EF (EFT L 315 af 19.11.2002, s. 14).

⁽²⁾ EUT L 183 af 22.7.2003, s. 46. Senest ændret ved beslutning 2004/625/EF (EUT L 280 af 31.8.2004, s. 36).

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 3. december 2004

om godkendelse af planerne for udryddelse af klassisk svinepest hos vildtlevende svin og nødvaccination af sådanne svin i den nordlige del af Vogeserne i Frankrig

(meddelt under nummer K(2004) 4538)

(Kun den franske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2004/832/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 2001/89/EF af 23. oktober 2001 om EF-foranstaltninger til bekæmpelse af klassisk svinepest⁽¹⁾, særlig artikel 16, stk. 1, andet afsnit, og artikel 20, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I 2002 blev klassisk svinepest bekræftet i populationen af vildtlevende svin i departementerne Moselle og Meurthe-et-Moselle i Frankrig. På daværende tidspunkt var kun Thionville-området i den nordlige del af Moselle ramt af sygdommen. I dag er sygdommen tilsyneladende helt under kontrol i dette område.

(2) Ved Kommissionens beslutning 2002/626/EF⁽²⁾ godkendtes den plan, Frankrig havde forelagt for udryddelse af klassisk svinepest hos vildtlevende svin i Moselle og Meurthe-et-Moselle.

(3) Frankrig iværksatte ligeledes et intensivt program til overvågning af klassisk svinepest hos vildtlevende svin i departementerne Ardennes, Meurthe-et-Moselle, Moselle og Bas-Rhin, som grænser op til Belgien, Tyskland og Luxembourg. Programmet løber stadig.

(4) Senere blev der også bekræftet klassisk svinepest hos vildtlevende svin i Bas-Rhin, og sygdommen spredtes til den nordøstlige del af Moselle, som ligger i den nordlige del af Vogeserne. Det blev fastslået, at denne epidemi var forårsaget af en anden virusstamme og udviklede sig anderledes end den, der var blevet bekræftet i Thionville-området.

(5) Frankrig har følgelig forelagt en plan for udryddelse af klassisk svinepest hos vildtlevende svin i den nordlige del af Vogeserne til godkendelse. Frankrig agter desuden at indføre vaccination af vildtlevende svin i samme område og har også forelagt en plan for nødvaccination til godkendelse.

(6) De franske myndigheder har givet tilladelse til, at der anvendes en levende svækket vaccine mod klassisk svinepest (stamme C) til immunisering af vildtlevende svin via udlagt lokkemad.

(7) De planer, Frankrig har forelagt for udryddelse af klassisk svinepest hos vildtlevende svin og nødvaccination af sådanne svin i den nordlige del af Vogeserne, er blevet gennemgået og fundet i overensstemmelse med direktiv 2001/89/EF.

(8) Af klarhedshensyn bør det i nærværende beslutning angives, hvilke geografiske områder planerne for udryddelse og nødvaccination skal gennemføres i.

(9) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

De af Frankrig forelagte planer for udryddelse af klassisk svinepest hos vildtlevende svin i det i bilagets punkt 1 angivne område godkendes.

⁽¹⁾ EFT L 316 af 1.12.2001, s. 5. Ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.

⁽²⁾ EFT L 200 af 30.7.2002, s. 37.

Artikel 2

De af Frankrig forelagte planer for nødvaccination af vildtlivende svin i det i bilagets punkt 2 angivne område godkendes.

Artikel 3

Frankrig træffer straks de fornødne foranstaltninger for at efterkomme denne beslutning og offentliggøre foranstaltningerne. Frankrig underretter straks Kommissionen herom.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Den Franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. december 2004.

På Kommissionens vegne

Markos KYPRIANOU

Medlem af Kommissionen

BILAG

1) Områder, som udryddelsesplanen skal gennemføres i**A. Inficeret område**

Det område af departementerne Bas-Rhin og Moselle, der ligger vest for vej D 264 fra den tyske grænse ved Wissembourg til Sultz-sous-Forêts, nord for vej D 28 fra Sultz-sous-Forêts til Reichshoffen (området omfatter hele Reichshoffen kommune), øst for vej D 62 fra Reichshoffen til Bitche og dernæst øst for vej D 35 fra Bitche til den tyske grænse (i Ohrenthal) og syd for den tyske grænse fra Ohrenthal til Wissembourg, samt det bælte på 5-10 km omkring dette område, hvor der vaccineres.

B. Overvågningszone

Det område af departementerne Bas-Rhin og Moselle, der ligger nord for motorvej A4 fra Strasbourg til Herbitzheim og øst for Canal des Houillères og Saar-floden fra Herbitzheim til Sarreguemines.

2) Områder, som planen for nødvaccination skal gennemføres i

Det område af departementerne Bas-Rhin og Moselle, der ligger vest for vej D 264 fra den tyske grænse ved Wissembourg til Sultz-sous-Forêts, nord for vej D 28 fra Sultz-sous-Forêts til Reichshoffen (området omfatter hele Reichshoffen kommune), øst for vej D 62 fra Reichshoffen til Bitche og dernæst øst for vej D 35 fra Bitche til den tyske grænse (i Ohrenthal) og syd for den tyske grænse fra Ohrenthal til Wissembourg, samt et bælte på 5-10 km omkring dette område.

(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union)

RÅDETS AFGØRELSE 2004/833/FUSP

af 2. december 2004

om gennemførelse af fælles aktion 2002/589/FUSP med henblik på et bidrag fra Den Europæiske Union til Ecowas i forbindelse med moratoriet for håndskydevåben og lette våben

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

Artikel 2

under henvisning til Rådets fælles aktion 2002/589/FUSP af 12. juli 2002 om Den Europæiske Unions bidrag til bekæmpelse af destabiliserende ophobning og spredning af håndskydevåben og lette våben⁽¹⁾, særlig artikel 3, sammenholdt med artikel 23, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union,

og ud fra følgende betragtninger:

- (1) En voldsom og ukontrolleret ophobning og spredning af håndskydevåben og lette våben udgør en trussel for freden og sikkerheden og reducerer mulighederne for en bæredygtig udvikling; dette er ikke mindst tilfældet i Vestafrika.
- (2) For at nå de mål, der er fastsat i artikel 1 i fælles aktion 2002/589/FUSP, agter Den Europæiske Union at virke inden for de kompetente internationale instanser for at fremme tillidsskabende foranstaltninger. Formålet med denne afgørelse er at gennemføre den omtalte fælles aktion.
- (3) Den Europæiske Union skønner, at et finansielt bidrag og teknisk bistand vil kunne medvirke til at konsolidere Det Økonomiske Fællesskab af Vestafrikanske Stater (Ecowas') initiativ vedrørende håndskydevåben og lette våben.
- (4) Den Europæiske Union agter derfor at yde finansiell støtte samt teknisk bistand til Ecowas i henhold til afsnit II i fælles aktion 2002/589/FUSP —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Den Europæiske Union bidrager til gennemførelsen af projekter i forbindelse med Ecowas' moratorium for import, eksport og fremstilling af lette våben.
2. Med henblik herpå yder Den Europæiske Union finansiell støtte samt teknisk bistand til at oprette en afdeling for lette våben i Ecowas' tekniske sekretariat og til at omdanne moratoriet til en konvention om lette våben mellem Ecowas-staterne. De nærmere detaljer for denne bistand fremgår af bilaget.

⁽¹⁾ EFT L 191 af 19.7.2002, s. 1.

1. Med henblik på at opfylde målene i artikel 1 udpeger formandskabet en projektleder, der skal være baseret i Abuja i Nigeria.

2. Projektlederen udfører sine opgaver med referat til formandskabet.

3. Projektlederen aflægger jævnligt rapport til Rådet eller de organer i Rådet, som er udpeget af formandskabet bistået af generalsekretæren/den højtstående FUSP-repræsentant.

4. Projektlederen samarbejder under udførelsen af sine opgaver om nødvendigt med medlemsstaternes og Kommissionens missioner på stedet.

Artikel 3

Den finansielle gennemførelse af denne afgørelse overdrages til Kommissionen. Med henblik herpå indgår denne en finansieringsaftale med Ecowas om betingelserne for anvendelsen af Den Europæiske Unions bidrag, der ydes i form af gavebistand. Støtten skal navnlig anvendes til i en tolv måneders periode at dække de udgifter til løn, rejser, materialer og udstyr, som er nødvendige for at oprette en afdeling for lette våben i Ecowas' tekniske sekretariat og for at omdanne moratoriet til en konvention om håndskydevåben og lette våben mellem Ecowas-staterne. Det skal fremgå af den finansieringsaftale, der skal indgås, at Ecowas skal sørge for, at Den Europæiske Unions bidrag til projektet bliver synligt i en grad, der passer til dets størrelse.

Artikel 4

1. Det finansielle referencebeløb for de i artikel 1 omhandlede formål udgør 515 000 EUR.

2. Formandskabet og Kommissionen aflægger jævnligt rapport til de relevante organer i Rådet om sammenhængen i Den Europæiske Unions indsats med hensyn til håndskydevåben, navnlig i henseende til udviklingspolitikkerne, jf. artikel 9, stk. 1, i fælles aktion 2002/589/FUSP. Kommissionen aflægger specielt rapport om de aspekter, der er omhandlet i artikel 3, første punktum. Disse oplysninger skal navnlig bygge på de regelmæssige rapporter, som Ecowas aflægger inden for rammerne af kontraktforholdet med Kommissionen.

Artikel 5

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen. Den udløber den 31. december 2005.

Artikel 6

Denne afgørelse tages op til fornyet overvejelse seks måneder efter datoen for vedtagelsen.

Artikel 7

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. december 2004.

På Rådets vegne

J. P. H. DONNER

Formand

BILAG

UDKAST VEDRØRENDE EU-BISTAND TIL ECOWAS

Formålet med udkastet: at omdanne Ecowas' moratorium for import, eksport og fremstilling af håndskydevåben og lette våben til en juridisk bindende regional konvention i december 2005, således at Vestafrika kan yde et operationelt bidrag til konferencen om revision af De Forenede Nationers handlingsprogram for 2006.

Tidsplan for og iværksættelse af udkastet: forelæggelse i december 2005 af et udkast til en regional konvention om håndskydevåben og lette våben for Ecowas' regeringschefer.

- Januar til juni 2005: evaluering af de 15 Ecowas-landes lovgivning om håndskydevåben og lette våben:
    - Udnyttelse af den erfaring, der er indhøstet med handlingsplanen for gennemførelse af koordinerings- og bistandsprogrammet for sikkerhed og udvikling (marts 1999 til november 2004) ved nedsættelsen af nationale udvalg med bistand fra civilsamfundet.
    - Udpegelse af en afrikansk ekspert med ansvar for evaluering, som råder over ekspertise inden for håndskydevåben og lette våben i Ecowas-området. Denne ekspert udpeges blandt det personale, der forvalter ovennævnte handlingsplan, og placeres under tilsyn af Ecowas' eksekutivsekretær. Eksperten opholder sig en uge i hvert enkelt Ecowas-land for at fastlægge specifikke nationale løsninger på problematikken med lette våben.
    - Hensyntagen til andre regionale afrikanske organisationers erfaringer på dette område (SADC (Southern Africa Development Community)/Østafrika):
      - SADC's protokol om skydevåben (2001)
      - Samordnet handlingsprogram vedrørende problemet med spredning af lette våben (Nairobi 2004)
    - Forberedende møde i Ecowas' afdeling for lette våben med henblik på tilrettelæggelse af et forhandlingsseminar/-møde (Abuja). Ecowas' ekspert forelægger resultaterne af den regionale evaluering for afdelingen for lette våben.
  - Juli til september 2005:
    - Afdelingen for lette våben udarbejder udkastet til regional konvention.
    - Ecowas' eksekutivsekretariat anbefaler konventionsudkastet for Ecowas-landene.
  - Oktober til november 2005:
    - Tilrettelæggelse af et forhandlingsseminar/-møde i Abuja med deltagelse af repræsentanter for staterne og nationale eksperter fra de 15 Ecowas-lande.
    - Afdelingen for lette våben udformer et endeligt udkast til regional konvention.
  - December 2005:
    - Ecowas' statschefer får forelagt det endelige udkast til konvention på et ekstraordinært topmøde i Ecowas, og udkastet åbnes for vedtagelse.
-